

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα σήμερα, 13 Σεπτεμβρίου 2004 και ώρα 10.00 συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου της Βουλής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕ-ΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της Θ' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Πριν προχωρήσει η συνεδρίασή μας, θα διακόψουμε για δύο λεπτά για την προσέλευση του Προέδρου της Δημοκρατίας, τον οποίο μαζί με τον Πρωθυπουργό θα υποδεχθούμε στην είσοδο του Κοινοβουλίου. Κατόπιν, θα συνεχίσουμε κανονικά τη συνεδρίασή μας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Κατά τη διάρκεια της διακοπής εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν.

Επίσης, εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος, συνοδευόμενος από την Πρόεδρο της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν).

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Προ δύο ημερών έπληξε τη χώρα μας ένα τραγικό δυστύχημα, συνεπεία του οποίου έχασαν τη ζωή τους ο Πατριάρχης και Πάπας Αλεξανδρείας Πέτρος, η εκλεκτή ιερατική και πολιτική συνοδεία του και στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Θρηνούμε την απώλειά τους, εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στους οικείους τους και ευχόμαστε η μνήμη τους να διατηρηθεί άσβεστη.

Σε ένδειξη τιμής και πένθους, παρακαλώ η «Βουλή των Εφήβων» να τηρήσει ενός λεπτού σιγή.

(Τηρείται ενός λεπτού σιγή)

Αιωνία τους η μνήμη!

Εισερχόμαστε στην ειδική ημερήσια διάταξη της σημερινής συνεδρίασης: Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής,

των προτάσεων και του συνόλου της σύνθεσης των κειμένων της Α', Β' και Γ' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων και των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων Α' και Β' Κύκλου από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Σύμφωνα με το Πρόγραμμα, θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές των επτά Επιτροπών, στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων. Μετά τους εισηγητές, θα δοθεί ο λόγος κατ' αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών στους Έφηβους Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε Επιτροπή.

Οι εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας οκτώ λεπτών ο καθένας, προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην επιτροπή τους, αλλά και να διατυπώσουν τις προσωπικές τους απόψεις. Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών της κάθε επιτροπής θα είναι τέσσερα λεπτά.

Θα παρακαλέσω θερμά να τηρήσουμε το χρόνο των οκτώ και των τεσσάρων λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί για να μιλήσουν και να μπορέσουν να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω εκείνους που τιμούν τη «Βουλή των Εφήβων» με την παρουσία τους στη συνεδρίαση αυτή, τον κύριο Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό και τα μέλη της Κυβέρνησης, τον Πρόεδρο του Συνασπισμού της Αριστεράς κ. Κωνσταντόπουλο. Θα ήθελα, επίσης, να ευχαριστήσω και τους εκπροσώπους των κομμάτων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οι οποίοι λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν παρίστανται.

Επίσης, παρίσταται ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Γρίβας και ο πρώην –και αγαπητός μας– Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής του Νομού Λασιθίου Μαρία Αθανάτου, εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΤΟΥ (Νομός Λασιθίου-): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλλη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι.

Πριν από όλα θα ήθελα εκ μέρους των μελών της Επιτροπής μου να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον εμπνευστή αυτού του θεσμού. Κύριε Κακλαμιάνη, σας ευχαριστούμε! Σας ευχαριστούμε που μπορέσατε να κάνετε ένα όνειρό μας πραγματικότητα, τη στιγμή που τα περισσότερα όνειρά μας μένουν ως το τέλος όνειρα.

Τιμή μας που βρεθήκαμε εδώ μαζί σας σε αυτή την άσκηση δημοκρατίας, όπως την είχε χαρακτηρίσει ο αξέχαστος κύριος Σαμαράκης, σε αυτήν τη παλαιότερα όπου αγωνιζόμαστε με μοναδικό σύμμαχο τη φωνή μας, με στόχο να σας μεταδώσουμε τη δική μας αλήθεια. Σας παρακαλώ, ακούστε την!

Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα προσπαθήσω, συνοψίζοντας θέσεις και προτάσεις πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης, αθλητισμού και γλώσσας, να σας μεταφέρω εκεί, στην Αίθουσα Γερουσίας, όπου επί δύο μέρες ηκούσε η δική μας φωνή.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας βρέθηκαν και φέτος θέματα παιδείας. Ομόφωνα κατακρίθηκε η τωρινή εκπαιδευτική πολιτική. Κρίθηκε λανθασμένη, και αυτό γιατί; Πρώτον, ο χαρακτήρας της γνήσιας παιδείας έχει αλλοιωθεί. Ο ρόλος της αποπροσανατολισμένος. Έτσι, αντί να αγωνιζόμαστε για πρακτικές γνώσεις, για πνευματική ανύψωση και ηθική διάπλαση, έχουμε επιδοθεί σε ένα κυνήγι βαθμών που αποσκοπούν σε μια θέση σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ, σε ένα πτυχίο με καμία εγγύηση.

Δεύτερον, γιατί τα μαθήματα, τα σχολικά εγχειρίδια, η μέθοδος διδασκαλίας, υπηρετώντας τον παραπάνω σκοπό, προσφέρουν ποσότητα άκαρων και μετέωρων γνώσεων. Τρίτον, γιατί κάθε μορφή πολιτιστικής και καλλιτεχνικής ευαισθησίας απουσιάζει από τα σχολεία. Τέταρτον, γιατί η δημόσια παιδεία πέθανε. Η παιδεία κοστίζει ακριβά. Ζητάει πολλά και δίνει λίγα. Πέμπτον, γιατί η μέθοδος αξιολόγησης είναι μη αποτελεσματική, αντιπαιδαγωγική και ψυχοφθόρα. Έκτον, γιατί η πλειονότητα των διδασκόντων -είτε λόγω της ανικανότητας είτε λόγω της αδιαφορίας της- κρίνεται ανίκανη να επιτελέσει ένα λειτούργημα.

Όλες οι παραπάνω αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος έχουν ως αποτέλεσμα τη δραματική μείωση του ελεύθερου χρόνου, καθώς και τη λάθος αξιοποίησή του με βιομηχανικά υποκατάστατα κουλτούρας.

Προτάσεις έγιναν πολλές. Ζητάμε παροχή κονδυλίων για την παιδεία, αλλαγή της βαθμοθηρικής νοοτροπίας, αλλαγή βιβλίων και κυρίως της ιστορίας, προσθήκη μαθημάτων που

οξύνουν την κριτική και δημιουργική σκέψη και ξεδιπλώνουν τη φαντασία των νέων, διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στα σχολεία, ενίσχυση των σχολικών εορτών. Θέατρο, μουσική και χορός πρέπει να κερδίσουν ξανά έδαφος στα σχολεία.

Σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, απαιτούμε άρτια επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση, ευσυνειδησία από όλους, καθώς απαραίτητη κρίνουμε τη συχνή αξιολόγησή τους μέσα και έξω από το σχολείο.

Η νέα σχολική χρονιά αρχίζει σήμερα. Η αισιοδοξία σας, κυρία Υπουργέ, ότι όλα θα πάνε καλά και φέτος δεν μας παρηγορεί, όταν αρχίζει με απόντες τα παιδιά του Μπεσλάν. Δεν είναι μόνο οι εκπαιδευτικοί που χρειάζονται επιμόρφωση, αλλά και εμείς οι νέοι που έχουμε ανάγκη από τα φώτα ενός βιβλίου. Και όμως, η ελλιπής υποδομή των βιβλιοθηκών, σε συνδυασμό με τα σύγχρονα διεγερτικά μέσα, δεν αφήνουν τέτοια περιθώρια.

Αρκετά μας απασχόλησε και το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού, ο οποίος υπολειπεται στα σχολεία λόγω της ανεπάρκειας βιβλίων και κατάλληλων εκπαιδευτικών. Επείγουσα και αναγκαία κρίνουμε την ενίσχυση του παραπάνω μαθήματος, με την καθιέρωσή του στις τελευταίες τάξεις του Λυκείου και τη διδασκαλία του από έμπειρους καθηγητές.

Ικανοποιητικά σχολιάστηκαν θέματα πολιτισμού και παράδοσης. Αισθητοί οι φόβοι που μας γέννησε το νέο καθεστώς της διεθνοποίησης για τυχόν ισοπέδωση του πολιτισμού μας. Τι κάνουμε για να το αποτρέψουμε; Τι θέλουμε εμείς; Διαθέτοντας ισχυρή εθνική συνείδηση, θέλουμε να επιχειρήσουμε ένα δημιουργικό βιασμό της παράδοσης. Δηλαδή, να κρατήσουμε καθετί διαχρονικό και, διατηρώντας το αυτό ως ασφαλές καταφύγιο, να προβούμε σε μια δημιουργική συνεύρεση με άλλους πολιτισμούς.

Εκτός από την παράδοση απειλείται και η γλώσσα. Απειλείται από το φτωχό λεξιλόγιο των νέων, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, από το πλήθος των ξενόφερτων λέξεων, από τη συνθηματική γλώσσα των πολιτικών. Προβλήματα γλώσσας αντιμετωπίζουν και οι αλλοδαποί. Αναγκαία λοιπόν η τόνωση του μαθήματος από τις πρώτες τάξεις του σχολείου, η δημιουργία ειδικών προγραμμάτων γλωσσομάθειας και για αλλοδαπούς. Πιστεύουμε πως θα ήταν ωφέλιμο, εκτός από την αναβάθμιση της μητρικής γλώσσας, να γίνει αναβάθμιση και των άλλων ξένων γλωσσών, με την ύπαρξη ειδικών συμβούλων σε κάθε σχολείο.

Επαρκώς απασχόλησε και το πρόβλημα του αναλφαβητισμού που εντείνεται παγκοσμίως λόγω των συνεχώς αυξανόμενων πολέμων. Εκεί ζητάμε δυναμικότερη παρουσία των φιλανθρωπικών οργανώσεων, ειδικότερα στη χώρα μας όπου το πρόβλημα πλήττει κυρίως άτομα αδυνάτων οικονομικά τάξεων και αλλοδαπών. Απαιτούμε κρατική επιχορήγη-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ση στους αδύνατους, λειτουργία ειδικών προγραμμάτων από συλλόγους.

Μία πρόταση που ομόφωνα ψηφίστηκε χθες και μας υποσχθήκατε, κυρία Πρόεδρε, ότι θα αγωνιστείτε για την υλοποίησή της είναι η λειτουργία δώρης εβδομαδιαίας τηλεοπτικής εκπομπής με παρουσιαστές εμάς, τους Έφηβους Βουλευτές, και τη φαντασία μας.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στον αθλητισμό. Ψυχοσωματικά τα οφέλη του, αναξιοποίητος, όμως, ο ρόλος του μέσα κι έξω από το σχολείο. Μέσα λόγω της υποβάθμισης του μαθήματος κι έξω λόγω των ελλειπών εγκαταστάσεων, ειδικά στην επαρχία. Πολλά αθλήματα δεν υποστηρίζονται οικονομικά. Απαιτούνται κι εδώ κονδύλια και πρόσθετες διδακτικές ώρες για αθλητισμό.

Φέτος διεξήχθησαν οι 28οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Βάλαμε ένα στοίχημα. Αγωνιστήκαμε και το κερδίσαμε. Τα καταφέραμε. Μια οικουμένη ευγνωμονούσα, μια οικουμένη ταπεινωμένη ζητάει συγνώμη. Τα οφέλη, τελικά, είναι πολλά. Γυρίσαμε σελίδα και ξαναγράφουμε ιστορία. Πολλά έργα έγιναν, πολλές αλλαγές. Σας ευχαριστούμε για τις στιγμές εθνικής υπερηφάνειας που ζήσαμε.

Οι Ολυμπιακοί τελείωσαν με επιτυχία. Καταφέραμε να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας, να ξεπεράσουμε όσους μας αμφισβήτησαν, να χαράξουμε μια νέα πορεία. Δυστυχώς, όμως, δεν καταφέραμε να επαναφέρουμε το ολυμπιακό ιδεώδες: υγιές σώμα και πνεύμα, ευγενής άμιλλα, εκειχειρία. Σταθήκαμε ανίκανοι να ανταγωνιστούμε τους αγώνες του τότε. Γιατί; Γιατί ο αθλητισμός περνάει κρίση και αυτό το γνωρίσαμε από πρώτο χέρι. Μέσα σε κλίμα εθνικής υπερηφάνειας μία είδηση-βόμβα για τους δύο «εθνικούς ήρωες» τάρaxε τα γαλανόλευκα νερά, μία είδηση που ήρθε να μας προσγειώσει στην πραγματικότητα του αθλητισμού: αναβολικά, βία στα γήπεδα, χουλιγκανισμός. Αυτή είναι η σύγχρονη κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα που πρέπει να αλλάξει. Ας μην ζούμε με αυταπάτες. Κανένας δεν είναι αθώος, γιατί κανένας δεν αγωνίζεται για ένα κλαδί ελιάς, όπως τότε. Γιατί το πνεύμα της συναδέλφωσης δεν επικράτησε έναντι του εθνικού φανατισμού. Πλανήθηκε και προβλήθηκε η ιδέα πως οι Έλληνες είναι γεννημένοι να είναι πρώτοι, ότι το έχουν στο αίμα τους. Θα έπρεπε να ντρεπόμαστε! Διότι ακόμη ο θεσμός της εκειχειρίας δεν λειτούργησε. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν μπόρεσαν να θέσουν τέρμα στις εχθροπραξίες μεταξύ των λαών.

Παιδιά, σας ζητώ συγνώμη εκ μέρους των ιθυνόντων που δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν σε όλες τις προ-ολυμπιακές προσδοκίες σας. Συγνώμη, αλλά δεν ζούμε πλέον ή ακόμη στον Παράδεισο. Ζούμε στην Ελλάδα του 21ου αιώνα και σας διαβεβαιώνω πως έκανε ένα μεγάλο άλμα.

Οι Ολυμπιακοί τελείωσαν. Τα Μάρμαρα, όμως, δεν επέστρεψαν σπίτι τους. Εμείς, όμως, δεν θα σταματήσουμε τον

αγώνα για την επιστροφή τους. Η οδύσειά τους πρέπει, επιτέλους, να λήξει. Η Καρούτιδα πρέπει να επιστρέψει ανάμεσα στις υπόλοιπες συντρόφισσες που ακόμη θρηγούν γοερά. Τα Γλυπτά του Παρθενώνα πρέπει να επιστρέψουν στη θέση τους. Μουσείο τώρα έχουμε. Οι Ολυμπιακοί τελείωσαν, ο αγώνας μας, όμως, όχι. Θα συνεχίσουμε, θα συνεχίσετε. Δεν μπορείς να αγνοήσεις τον Παρθενώνα. Δεν ξεπερνιέται από το χρόνο. «Απεικονίζει το τέλειο», είχε πει ο Γουίλιαμ Σεν Κλέρ.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Η «Βουλή των Εφήβων» θυμίζει αρχαία παράσταση. Πρωταγωνιστές εμείς, κομπάρσοι εσείς. Μόνο που στην περίπτωση τη δική μας στο τέλος δεν επέρχεται η αριστοτελική κάθαρση. Τώρα μας ακούτε ανέκφραστα. Όταν τα φάτα, όμως, σβήσουν κι η αυλαία πέσει, με κάπως παιγνιώδες ύφος θα κουνήσετε ειρωνικά το κεφάλι και θα πείτε: «Αχ νιάτα! Ωραία όλα αυτά, αλλά θυμίζουν παραμύθι με χάπι- εντ. Όμως, η ζωή δεν είναι γλυκιά σαν παραμύθι». Ναι λοιπόν, είμαστε νέοι κι είμαστε οραματιστές και πρέπει να νιώθετε υπερήφανοι που μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα σήψης, ηθικής και πνευματικής κατάπτωσης, όπου κάθε ανθρώπινη αξία τείνει προς τον εκφυλισμό της, εμείς ακόμη ελπίζουμε.

Συχνά, μεταξύ μας αναρωτιόμαστε: αξίζει να λεγόμαστε άνθρωποι; Εμείς ελπίζουμε σ' έναν αγώνα που θα δικαιώσει το βαρύ τίτλο του «ανθρώπου», που τόσο αβίαστα φέρουμε. Ελπίζουμε σε κάτι καλύτερο. Ελπίζουμε να γίνουμε καλύτεροι από σας. Η ελπίδα μας αυτή εξάλλου μας οδήγησε εδώ. Ζητάμε πολλά; Τίποτα παραπάνω από όσα μας ανήκουν. Μας ανήκει το μέλλον. Το μέλλον, όμως, αποτελεί συνέχεια του παρόντος. Άρα, μας ανήκει και το παρόν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Μαρίνα Αθανάτου και καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Νικήτα Φρόσω από τη Λευκωσία της Κύπρου, εισηγήτρια του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ορίστε, αγαπητή κυρία Νικήτα, έχετε το λόγο.

ΦΡΟΣΩ ΝΙΚΗΤΑ (Λύκειο Απόστολου Βαρνάβα - Λευκωσία Κύπρου): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Πρωθυπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συναδέλφοι Έφηβοι Βουλευτές, από τους μαθητές που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» ένας μεγάλος αριθμός ασχολήθηκε με θέματα που αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων.

Το μεγαλύτερο μέρος του ενδιαφέροντος επικεντρώθηκε στα εκπαιδευτικά συστήματα. Η σωστή εκπαίδευση αποτε-

λεί τη σπονδυλική στήλη της κοινωνίας, πράγμα που σημαίνει ότι, αν την αγνοήσουμε ή την θεωρήσουμε δευτερεύουσας σημασίας, κινδυνεύουμε να καταρρεύσουμε μέσα στο συρμό της σύγχρονης τεχνοκρατούμενης εποχής.

Η νεοελληνική παιδεία μαστίζεται από ωφελμισμό και χρησιμοθηρία. Η εκπαιδευτική πολιτική κρίνεται ανεπαρκής, όπως ανεπαρκής κρίνεται και η διάθεση κονδυλίων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για θέματα παιδείας. Η υποδομή των σχολείων, οι κτηριακές εγκαταστάσεις και οι σχολικές αίθουσες δεν είναι ικανοποιητικές. Οι μαθητές επισημαίνουν το γεγονός πως το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα περιορίζει τη φαντασία και την κριτική σκέψη των μαθητών, αφού ενισχύει και επιβραβεύει τη στείρα απομνημόνευση.

Ένα ακόμα μελανό σημείο στο θέμα της εκπαίδευσης, εξαιτίας της ανεπάρκειας του εκπαιδευτικού συστήματος, είναι η μάστιγα των φροντιστηρίων που έχει ως αποτέλεσμα την οικονομική επιβάρυνση του μαθητή παρά την ύπαρξη της δωρεάν κρατικής παιδείας. Ως αποτέλεσμα, ο υπερβολικός φόρτος εργασίας δεν αφήνει σχεδόν καθόλου ελεύθερο χρόνο στους μαθητές. Ζητούμε λοιπόν αναθεώρηση του σχολικού προγραμματισμού, ώστε να εξασφαλίζει αναψυχή και δημιουργικότητα.

Βέβαια, σημαντικός παράγοντας στο θέμα της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευτικός λειτουργός. Οι μαθητές αναγνωρίζουν το σημαντικό ρόλο του εκπαιδευτικού μέσα και έξω από το σχολείο. Για να εργαστεί ο εκπαιδευτικός με επιτυχία προτίθεται επιστημονική κατάρτιση, εξειδίκευση, μεταδοτικότητα και να γνωρίζει την ψυχολογία των εφήβων. Συναντούμε περιπτώσεις εκπαιδευτικών που αντιμετωπίζουν με αδιαφορία το επάγγελμά τους, ίσως γιατί δεν υπάρχουν αρκετά κίνητρα και λόγω της μονιμότητας που προσφέρει το δημόσιο.

Υπάρχουν, όμως, και οι πραγματικοί δάσκαλοι με τις απαιτούμενες παιδαγωγικές και ψυχολογικές γνώσεις που στηρίζουν το μαθητή, τον καθοδηγούν και τον βοηθούν να ενταχθεί ομαλά στην κοινωνία. Τούτο επιτυγχάνεται με τη διεξαγωγή συζητήσεων μέσα στην τάξη –πέρα από τη διδασκεία ύλη- πάνω σε θέματα κοινωνικά ή άλλου περιεχομένου, όπως ναρκωτικά, αλκοολισμός, πολιτικά και πολιτιστικά ζητήματα. Υπάρχει ανάγκη βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος με έμφαση στην ενισχυτική διδασκαλία, ειδικότερα στις πρώτες τάξεις του δημοτικού.

Οι έφηβοι επισημαίνουν ότι παρά την προφανή ωφέλεια του βιβλίου λίγοι ασχολούνται με την ανάγνωσή του. Αν και έχουν ιδρυθεί πολλές Σχολικές Βιβλιοθήκες, εν τούτοις η πλειονότητα των σχολικών μονάδων, ιδιαίτερα στην επαρχία, δεν διαθέτει οργανωμένες βιβλιοθήκες. Επίσης, τα σχολικά βιβλία στερούνται αισθητικής ποιότητας και διαπιστώνεται ότι σε κάποιες περιπτώσεις οι γνώσεις που προσφέρουν είναι ανεπίκαιρες και μονομερείς.

Οι νέοι προτείνουν τη διάθεση αυξημένων κονδυλίων για τη δημιουργία και τον εξοπλισμό των βιβλιοθηκών. Τα βιβλία διδάσκουν τη γλώσσα. Και πράγματι, πόσο σπουδαία είναι η σημασία της για κάθε λαό, πόσο μάλλον για εμάς τους Έλληνες που διαθέτουμε μια τόσο πλούσια και αξιοζήλευτη γλώσσα. Παρόλα αυτά, διαπιστώνουμε ότι σήμερα κατοικείται. Υπάρχει ο κίνδυνος της απώλειας της γλωσσικής καθαρότητας μέσα από τη χρήση ξενόφερτων στοιχείων.

Καλό είναι εμείς οι νέοι να στραφούμε περισσότερο στη λαϊκή μας παράδοση, να ασχοληθούμε με τους χορούς και τα δημοτικά τραγούδια του τόπου μας, να αξιολογήσουμε το περιεχόμενό τους και να κατανοήσουμε πως είναι κομμάτι του εαυτού μας και της πνευματικής και εθνικής μας αφετηρίας. Επίσης, καλό είναι να ασχοληθούμε με την τέχνη, το θέατρο και τον αθλητισμό.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να μην αναφερθούμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 που έστρεψαν τα βλέμματα όλων στην Ελλάδα. Παρόλα αυτά, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός πως σήμερα οι Αγώνες έχουν εμπορευματοποιηθεί. Τονίζοντας το μεγάλο ενδιαφέρον των εταιρειών που εκμεταλλεύονται αυτήν τη διοργάνωση για προώθηση των προϊόντων τους μέσω των διαφημίσεων, καταβάλλονται υπέρογκα ποσά.

Ως Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχουμε καταλήξει σε καινούργιες προτάσεις, από τις οποίες οι σημαντικότερες είναι οι ακόλουθες: Αξιοποίηση και των άλλων πηγών μάθησης, όπως διαδίκτυο και εξωσχολικά βιβλία, δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων με θέματα σύγχρονης ιστορίας, διδασκαλία της τοπικής ιστορίας με στόχο τη διατήρηση ηθών και εθίμων, γεωγραφική διεύρυνση των προγραμμάτων συνεργασίας σχολείων –ώστε να φέρουν σε επαφή και νέους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης- ενίσχυση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης σε επαρχιακά σχολεία.

Τέλος, αναγνωρίζουμε την αξία του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» που μας δίνει τη δυνατότητα να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας και ελπίζουμε οι προτάσεις μας να λαμβάνονται υπόψη για ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ.

(Χειροχροστήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Νικήτα Φρόσω από την Κύπρο.

Τώρα, δίνουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Βαϊραμίδου Ελένη από το Νομό Ροδόπης, ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροχροστήματα)

ΕΛΕΝΗ ΒΑΙΡΑΜΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης - 3ο Ενιαίο Λύκειο Κομοτηνής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, Αρχηγοί των Κομμάτων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, καλημέρα σας.

Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, θα επιδιώξω να παρουσιάσω με συντομία τις απόψεις και τις προτάσεις μας που συζητήθηκαν στις δύο συνεδριάσεις. Πρέπει να τονίσω ότι σκοπός μας δεν ήταν να επικρίνουμε ή να κατακρίνουμε, αλλά να προτείνουμε τις ιδέες και τους οραματισμούς μας ως Έφηβοι για την εθνική υπόσταση, την ακεραιότητα, το αύριο της πατρίδας μας.

Η έξαρση του εθνικισμού σ' όλους σχεδόν τους βαλκανικούς λαούς συνεχίζεται από την παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μέχρι σήμερα. Οι εθνικές επιδιώξεις αυτών των λαών θα έχουν επιπτώσεις στην Ελλάδα, εάν δεν αντισταθεί άμεσα. Η εθνική μας υπερηφάνεια πληγώνεται, όταν μπροστά στην παραχάραξη της ιστορίας παραμένουμε αδρανείς. Γι' αυτό επιβάλλεται η γνώση των εθνικών ζητημάτων μέσω της ιστορίας και η καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και ομοψυχίας. Η Ελλάδα κατέχει εξέχουσα θέση στα Βαλκάνια και θα πρέπει να συνεχίσει να ελέγχει και να επενδύει οικονομικά ή ακόμα και πολιτιστικά.

Το Κυπριακό –από τα σημαντικότερα θέματα που μας απασχόλησαν– παραμένει ανοιχτό πρόβλημα και αποτελεί τη μεγαλύτερη και πιο απτή απόδειξη της επεκτατικής πολιτικής της Τουρκίας. Η τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο δημιούργησε κατάφωρη καταπάτηση του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μέσα από διάλογο καταλήξαμε ότι η επανένωση του νησιού και η πτώση των διαχωριστικών γραμμών αποτελούν επιτακτική ανάγκη. Έλληνες και Τούρκοι στην Κύπρο επιθυμούν την αρμονική συμβίωση μεταξύ τους. Πρέπει, λοιπόν, να τεθεί ένας φραγμός στις εθνικιστικές τάσεις, η ιστορία της ενωμένης Κύπρου να διδάσκεται αντικειμενικά και να ενισχυθούν οι επαφές των νέων των δύο Κοινοτήτων.

Παράλληλα με την Κύπρο, θα μπορούσαμε να αναφερθούμε στα προβλήματα των Ελλήνων στη Βόρεια Ήπειρο. Εκεί, οι Έλληνες αντιμετωπίζονται σαν Αλβανοί και αισθάνονται εγκαταλελειμμένοι από την πατρίδα, προσπαθώντας συγχρόνως να διατηρήσουν τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμά μας. Οφείλει λοιπόν η Ελλάδα να επενδύσει στη Βόρεια Ήπειρο και να βοηθήσει στην ίδρυση ελληνικών σχολείων.

Σημαντικό και αναπόσπαστο μέρος του ελληνισμού αποτελούν και οι Απόδημοι Έλληνες. Ενδιαφερόθηκα, κυρίως, για την εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων του εξωτερικού, στα προνόμια και στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σε σχέση με το εκπαιδευτικό σύστημα στην πατρίδα μας. Ο ελληνισμός της διασποράς υπολείπεται σε υποδομές και κατάλληλα εκπαιδευόμενους διδάσκοντες. Δεν πρέπει να παραμελεί η Ελληνική Πολιτεία αυτά τα παιδιά, αλλά, αντιθέτως, οφεί-

λει να τους προσφέρει τα κατάλληλα εφόδια για να προοδεύσουν και να διακριθούν.

Στη συνέχεια, αξιοσημείωτη ήταν η αναφορά μας και στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, καθώς η ένωση των είκοσι πέντε χωρών είναι πλέον μία πραγματικότητα. Μέσω, λοιπόν, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι χώρες πρέπει να αντιμετωπίζουν τη μονόπλευρη οικονομική ανάπτυξη και το σκληρό οικονομικό ανταγωνισμό.

Επίσης, πιστεύουμε ότι η ενωμένη Ευρώπη αποβλέπει στον εκσυγχρονισμό των πολιτικών συστημάτων και την ανάπτυξη της κοινωνικής ευρωπαϊκής συνείδησης. Εγκυμονεί όμως, φίλοι και φίλες, τον κίνδυνο της αφομοίωσης των μικρών λαών, γιατί οι ισχυρότεροι οικονομικά παίρνουν αποφάσεις συμπαρασύροντας και τους μικρότερους. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τον κίνδυνο της αλλοίωσης της πολιτιστικής μας ταυτότητας.

Γι' αυτό οφείλουμε όχι σύμφωνα με κάποια νομοθεσία, αλλά μέσα από την καρδιά μας, να προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε τα στοιχεία τα οποία έχουμε. Η εθνική συνείδηση και φυσιογνωμία πρέπει να παραμείνουν όπως έχουν.

Συζητήσαμε ακόμα θέματα άμυνας και ιδιαίτερα το ζήτημα της στρατιωτικής θητείας. Προτείνουμε αναδιοργάνωση, συστηματική εκπαίδευση των νέων και εξάμηνη θητεία, όπως και υποχρεωτική στράτευση στα δεκαοκτώ χρόνια χωρίς αναβολές για σπουδές.

Οι συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές εξέφρασαν την ανησυχία τους και για τις συνθήκες στον τρίτο κόσμο ή καλύτερα στον μη αναπτυγμένο κόσμο. Προτείνουμε παγκόσμια συνεργασία των ανθρώπων της γης και στήριξη των χωρών αυτών που μαστιάζονται από παιδική θνησιμότητα, πορνεία, πείνα και εγκληματικότητα, υπερχρησιμοποίηση και αναφαλιτισμός. Οι ισχυροί της γης πρέπει να βοηθήσουν οικονομικά τους εξαθλωμένους λαούς. Η δημιουργία ενός παγκόσμιου ταμείου ήταν μία πρόταση που ψηφίστηκε ομόφωνα.

Τέλος, ασχοληθήκαμε και με τις διεθνείς σχέσεις οι οποίες επηρεάζονται από τα οικονομικά συμφέροντα των μεγάλων και ισχυρών χωρών με επιπτώσεις για την εθνική υπόσταση των μικρότερων χωρών.

Από τη μία πλευρά, λοιπόν, επισημάνθηκε η επιθετική πολιτική των δυνατών και από την άλλη μας απασχόλησε η τρομοκρατία ως πρόβλημα που συγκλονίζει τους λαούς τελευταία και καταλήξαμε ότι μόνο με διάλογο, συνεργασία και με γνώμονα το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου θα δοθούν βιώσιμες λύσεις.

Αναφερθήκαμε και στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και ως μονόδρομο για την επίλυση των διαφορών προτείνουμε τη συνεργασία των κομμάτων και την προώθηση μιας κοινής γραμμής στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επιτρέψουμε στην Τουρκία να θέσει τα θεμέλια για τη σταδιακή μεταστροφή της μουσουλμανικής

μειονότητας σε εθνική τουρκική μειονότητα. Πρέπει να σταματήσει, επιτέλους, η στείρα προπαγάνδα που εδώ και χρόνια κάνει η Τουρκία. Μέσω της εκπαίδευσης εκμεταλλεύεται τους Μουσουλμάνους οι οποίοι είναι και πρέπει να νοιώθουν Έλληνες.

Ίσως, μέσα από τις προτάσεις μας να φανήκαμε ότι ζητούμε πολλά ή ότι είμαστε ονειροπόλοι. Παρόλα αυτά εμείς αγαπώντας την πατρίδα μας –και ελπίζουμε ότι εκφράζουμε τις ανάγκες των περισσότερων νέων της ηλικίας μας- είμαστε πρόθυμοι και έτοιμοι να στηρίζουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για ανάπτυξη, αναβάθμιση και ασφάλεια της χώρας μας. Είμαστε οι νέοι Έλληνες που φιλοδοξούμε να βλέπουμε τη σημαία μας να κυματίζει ελεύθερα και περήφανα σε κάθε σπιθαμή της ελληνικής γης, σε κάθε ελληνικό σπίτι του εξωτερικού.

Πιστεύουμε, λοιπόν, να σας προβληματίσαμε και αφού υπάρχει η ελπίδα, το όνειρο και το όραμα όλοι μαζί ως προχωρήσουμε για να πάμε μπροστά. Εμείς με φαντασία, λοιπόν, σας δώσαμε το ερέθισμα, εσείς η εξουσία οφείλετε να ανταποκριθείτε τους προβληματισμούς μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Βαϊραμίδου Ελένη για τις σκέψεις της.

Καλούμε τώρα στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Δημητρόπουλο Ιωάννη από το Νομό Κοζάνης.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Δημητρόπουλος είναι Εισηγητής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Δημητρόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Κοζάνης-1ο Ε.Λ. Πτολεμαΐδας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, Πρόεδροι και Εκπρόσωποι των Κομμάτων, αγαπητέ μας κ. Καμπανέλλη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι.

Έχω την τιμή να είμαι μέλος και εισηγητής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου. Πολλοί από εσάς θεωρείτε πως η Επιτροπή μας είναι ανιαρή, χωρίς τη δυνατότητα εμβάθυνσης στα ηθικά και πνευματικά προβλήματα του ατόμου και του συνόλου, μία Επιτροπή χωρίς φαντασία, τελείως ορθολογιστική. Κι όμως, ως Εισηγητής δηλώνω υπερήφανος γιατί κάναμε σπουδαία δουλειά σ' αυτή την Επιτροπή. Άλλωστε, μην ξεχνάτε πως όλα, αργά ή γρήγορα, περνούν από την τσέπη μας.

Τις τελευταίες δύο ημέρες απασχόλησαν την Επιτροπή μας διάφορα ζητήματα. Αρχικά ο τουρισμός, που συγκέντρωσε το μαζικό ενδιαφέρον των Εφήβων Βουλευτών της

Επιτροπής, κύρια πηγή εσόδων για τη μικρή Ελλάδα με τη μεγάλη ιστορία και την απαράμιλλη ομορφιά. Ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένοι παρουσιάστηκαν οι οικονομολόγοι της «Βουλής των Εφήβων» για την πορεία της ελληνικής γεωργίας και κτηνοτροφίας. Δεν έλειψαν, βέβαια, και οι ανησυχίες για το περιβάλλον, η προστασία και η διάσωση του οποίου βρίσκονται σε εξαιρετικά κρίσιμο σημείο. Κατόπιν μας απασχόλησε η φορολογία και η φοροδιαφυγή, ενώ, τέλος, και τα προβλήματα των ναυτικών μας. Αυτό όμως, που ξεχώρισε πραγματικά ήταν το ενδιαφέρον όλων μας για τις περιοχές μας. Παράπονα, απογοητεύσεις, διεκδικήσεις για την ελληνική επαρχία και τις ιδιαίτερες πατρίδες μας.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πάρω τα ζητήματα που προαναφέρθηκαν ένα-ένα και από την αρχή.

Για την Ελλάδα κύρια πηγή οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης, όπως είπα, είναι ο τουρισμός.

Αυτός ο ελληνικός ήλιος, οι πεντακάθαρες παραλίες, τα πανέμορφα τοπία, η ιστορία που χάνεται στους αιώνες, κάνουν την Ελλάδα παράδεισο και της δίνουν πρωταγωνιστική θέση ανάμεσα στα κράτη της Μεσογείου, αλλά και ολόκληρου του κόσμου.

Τι κάνει, όμως, η Ελλάδα για να εκμεταλλευτεί αυτά που αποτελούν φυσική και ιστορική της προίκα; Θα σας πω εγώ. Σχεδόν τίποτα. Το τελευταίο διάστημα ο τομέας του τουρισμού βρίσκεται σε μια παρατεταμένη κρίση. Μοιάζει με ακυβέρνητο πλοίο. Καμία οργάνωση, κανένας σχεδιασμός, τεράστιες ελλείψεις συνθέτουν το πρόσωπο του σύγχρονου ελληνικού τουρισμού. Και να σκεφθεί κανείς πως πριν από λίγο η χώρα μας διοργάνωσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες που άφησαν πίσω τους τεράστια παρακαταθήκη, υλική αλλά κυρίως άυλη.

Πολλοί από τους πολιτικούς μας θα πουν πως ο τουρισμός χτυπήθηκε από προπαγάνδα και δημοσιεύματα του ξένου Τύπου για έλλειψη ασφαλείας στην Ελλάδα. Ποιος τους πιστεύει; Είναι λογικό οι τουρίστες της Ευρώπης και του κόσμου να έλθουν στην Ελλάδα με τις τιμές να βρίσκονται στα ύψη, ακόμα και σε προϊόντα καθημερινής ανάγκης; Όχι. Θα προτιμήσουν γειτονικές χώρες και κυρίως την Τουρκία που προσφέρει ανταγωνιστικές τιμές, καλές υποδομές και άρτια οργάνωση.

Δεν λείπουν, βέβαια, τα παράπονα και για την απουσία καλής συμπεριφοράς από ανθρώπους που συνδέονται άμεσα με τον τουρισμό. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος επίσης το καλοκαίρι, με αποτέλεσμα να μένει τουριστικά ανεκμετάλλευτος ο χειμώνας.

Η Επιτροπή μας κρίνει αναγκαία τη βελτίωση των τουριστικών υποδομών, τη μεγαλύτερη προβολή της χώρας στο εξωτερικό, αλλά και την ειδική κατάρτιση όσων ασχολούνται με το τουριστικό προϊόν. Ακόμη είναι απαραίτητη η ανάπτυξη του αγροτουρισμού και του οικολογικού τουρισμού, με

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

πρωτοβουλία των τοπικών φορέων για την αξιοποίηση της ορεινής Ελλάδας που διαθέτει τόσες πολλές ομορφιές.

Και το σημαντικότερο. Σας παρακαλώ ως κρατήσουμε ζωντανό ως λαός το κλίμα φιλοξενίας, καλής συμπεριφοράς και ευγένειας, που κατακτήσαμε στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Και, δυστυχώς, ήταν της Αθήνας, μόνο της Αθήνας. Στάδια λαμπρά κοσμούν σήμερα την πρωτεύουσα. Στην περιφέρεια πάλι η μεγάλη επιτυχία των Αγώνων μας δημιούργησε ένα αίσθημα υπερηφάνειας, ικανοποίησης αλλά και πικρίας. Πικρίας, γιατί η οικονομική υπανάπτυξη ταλανίζει για δεκαετίες την ελληνική περιφέρεια και ιδιαίτερα την ακριτική Ελλάδα. Αθλητικές υποδομές και καλλιτεχνικοί χώροι βρίσκονται ακόμα σε εμβρυακό στάδιο.

Η επαρχία, όμως, πνίγεται. Η ανεργία έχει εκτιναχθεί στα ύψη. Οι νέοι εγκαταλείπουν τον τόπο τους. Οι κάμποι αδειάζουν. Ζητάμε απεγνωσμένα την αναβάθμιση της ελληνικής περιφέρειας με τη χορήγηση σημαντικών κονδυλίων στους τοπικούς φορείς και ριζική ανανέωση – αυτό είναι απαραίτητο της περιφερειακής πολιτικής της χώρας μας. Ζητούμε καταπολέμηση της ανεργίας, εξασφάλιση θέσεων εργασίας και στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της περιφέρειας.

Δεν τελειώνουν, όμως, εδώ τα προβλήματα. Αν ρωτήσετε και τα μέλη της Επιτροπής μας, θα σας πουν πόσο συγκινηθήκαμε, όταν ακούγαμε παιδιά αγροτών και κτηνοτρόφων να διεκδικούν –όχι να παρακαλούν- για ό,τι δικαιωματικά τους ανήκει.

Η Ελλάδα, χώρα γεωργική, μη βιομηχανοποιημένη –και ελπίζω ότι δεν θα συμβεί και στο μέλλον- είναι καιρός να θυμηθεί αυτούς που για τόσο πολλά χρόνια ξέχασε: τους αγρότες, αυτούς που βρίσκονται στο περιθώριο της οικονομικής μας ζωής.

Τα προβλήματα της γεωργίας και της κτηνοτροφίας είναι πολλά, η χαμηλή παραγωγικότητα και η όχι πάντα καλή ποιότητα των ελληνικών προϊόντων. Σ' αυτά έρχεται να προστεθεί και η αποστρόφη των νέων για το επάγγελμα. Ακόμη, τα αγροτικά προϊόντα πωλούνται σε εξευτελιστικά χαμηλές τιμές και οι αποζημιώσεις από το κράτος αργούν αδικαιολόγητα και είναι εξαιρετικά χαμηλές, ανίκανες να καλύψουν συχνά το κόστος παραγωγής.

Τέλος, τα μεταλλαγμένα προϊόντα που εισέβαλαν από την Αμερική και στην Ευρώπη αντιμετωπίζονται από τους νέους της Επιτροπής μας με ιδιαίτερο σκεπτικισμό.

Ως Επιτροπή εισηγούμαστε άμεσα τη χάραξη μιας νέας εκσυγχρονισμένης αγροτικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που θα παρέχει κίνητρα στους νέους αγρότες, επαρκή γνώση και πρόσβαση στη νέα τεχνολογία και φυσικά φορολογικές ελαφρύνσεις.

Ακόμη, το κράτος οφείλει να προστατεύσει τους αγρότες μας, ώστε να μην είναι έρμαια των μεσαζόντων. Απαραίτητη

είναι και η αναδιοργάνωση του κρατικού φορέα, που διαχειρίζεται τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να περιοριστεί η κατάχρηση και να εξασφαλιστεί η διαφάνεια.

Ζητούμε τη στήριξη άμεσα των βιολογικών καλλιεργειών, την άμεση απαγόρευση των μεταλλαγμένων προϊόντων και των επικίνδυνων ζωοτροφών και χημικών.

Τώρα θα μου επιτρέψετε να σας διηγηθώ μια μικρή ιστορία που άκουσα από μία Έφηβο Βουλευτή της Επιτροπής μου. Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια ευτυχισμένη οικογένεια που ζούσε στο μικρό σπίτι στο λιβάδι. Το σπίτι μεγάλωσε, το ξύλο έγινε τούβλα και μπετόν και η σοφίτα ρετιρέ. Για το λιβάδι όμως ποιος νοιάστηκε;

Το φυσικό περιβάλλον γύρω μας κακοποιείται –κάτι το οποίο είναι γνωστό- τα δάση, τα ποτάμια, οι λίμνες και μαζί με αυτά κακοποιούνται και τα ζώα. Γύρω μας έχουμε γεμίσει αυθαίρετα, χτισμένα και από αξιοσέβαστους πολλές φορές πολιτικούς. Η χαλαρότητα της σχετικής νομοθεσίας επιτρέπει σε εργολάβους να αυθαιρετούν, ενώ η έλλειψη περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στα σχολεία έχει ως αποτέλεσμα, η πλειονότητα των πολιτών να μένει παγερά αδιάφορη.

Οι νέοι, πρωτοπόροι κι εδώ, προτείνουν ουσιαστικές λύσεις. Επαναλειτούργια των κέντρων ανακύκλωσης σε όλη την Ελλάδα, προστασία των δασών με χρήση της νέας τεχνολογίας και αυξημένη αστυνόμευση σ' αυτά. Ζητάμε τη διαμόρφωση χώρων πρασίνου και αναψυχής, αθλητικών εγκαταστάσεων σε όλη την Ελλάδα κι όχι μόνο στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και μείωση των συντελεστών δόμησης, ώστε να υπάρξει εξισορρόπηση πρασίνου και τσιμέντου.

Αναμφισβήτητα, μεγάλο αγκάθι αποτελεί η διαφθορά, η γραφειοκρατία, η αναξιοκρατία μέσω των κομματικών μηχανισμών, που δυστυχώς αποτελούν εγγενείς αδυναμίες του ελληνικού κράτους στην πορεία του προς το μέλλον.

Στο πλαίσιο της ONE μειωμένη εξακολουθεί να παραμένει η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και των εθνικών μας προϊόντων. Δυστυχώς, θεωρούμε πως θα γίνει δυσχερέστερη η κατάσταση της οικονομίας μας τώρα, μετά το πέρας των Ολυμπιακών Αγώνων, εξαιτίας της σπατάλης και το τέλος του οικοδομικού οργασμού, που θα οδηγήσει σε εκρηκτική αύξηση της ανεργίας και διόγκωση του δημοσίου ελλείμματος.

Για τον περιορισμό της φτώχειας οι νέοι προτείνουν αύξηση των μισθών και χορήγηση επιδομάτων σε ασθενείς κοινωνικές ομάδες, όπως οι άνεργοι και οι χαμηλόμισθοι. Δεν ζητάμε τίποτε περισσότερο παρά ένα κράτος κοινωνικό, ένα κράτος πρόνοιας και ισότητας.

Θα ήθελα να πω λίγα λόγια για τους ναυτικούς και τους ψαράδες της χώρας μας, ανθρώπους της θάλασσας που εργάζονται κάτω από σκληρές συνθήκες σε πλοία παμπάλαια χωρίς ασφάλιση και με πενιχρά εισοδήματα.

Οι νέοι εμφανίζονται, επίσης, εξοργισμένοι για την κοι-

νωνική αδικία που οδηγεί ανθρώπους πραγματικά σκληρά εργαζόμενους, στη φτώχεια, για την παιδική εργασία, την έξαρση της βίας και την επανεμφάνιση σοβαρών ασθενειών.

Σε αντίβαρο προτείνουμε τη λήψη άμεσων μέτρων από την Πολιτεία, προκειμένου να αμβλυνθούν οι κοινωνικές ανισότητες με οικονομικούς περιορισμούς στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, ελάφρυνση της φορολογίας και μείωση των τραπεζικών δανεισμών.

Με άλλα λόγια, ζητάμε εμπέδωση από την Πολιτεία της πολιτικής του μέτρου, της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης που χαρακτηρίζει τη δημοκρατία μας.

Αν και δεν συζητήθηκε καθόλου, θα ήθελα να αναφερθώ και στον τομέα της τεχνολογίας, ιδιαίτερα της γενετικής, των ηλεκτρονικών υπολογιστών, του Internet και σαφώς της κινητής τηλεφωνίας.

Η Γενετική δημιουργεί ελπίδες, αλλά και φόβο. Ελπίδες, γιατί υπάρχουν μεγάλες προσδοκίες για την αντιμετώπιση κυρίως πολλών ασθενειών και φόβο, γιατί μπορεί να έχει απρόβλεπτες συνέπειες στην εξέλιξη της κοινωνίας των ανθρώπων.

Συνειδητοποιούμε όλοι μας, από αυτήν τη μικρή καταγραφή των ιδεών των Ελλήνων εφήβων, ότι τα προβλήματα της οικονομίας μας είναι πολλά. Δυστυχώς, είναι τόσα πολλά που και να θέλουμε να τα συζητήσουμε και να τα λύσουμε όλα θα μας πάρει πολύ καιρό. Είναι ανάγκη, όμως, η Πολιτεία να δείξει τεράστιο ενδιαφέρον και απερίσπαστη από μικροκομματικές, κυρίως, σκοπιμότητες να ασχοληθεί με την οριστική τους επίλυση σταδιακά και σταθερά. Γιατί για τους κυβερνώντες που εμείς θέλουμε κύριο μέλημά τους δεν θα είναι η παραμονή στην εξουσία, αλλά η στήριξη των πολιτών και η επίλυση των καθημερινών τους προβλημάτων. Τότε θα είμαστε όλοι ικανοποιημένοι και υπερήφανοι και η Ελλάδα ακόμη πιο μπροστά.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μερικά παράπονα της Επιτροπής μας για τη λειτουργία του θεσμού. Κατ' αρχήν, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ που μας δώσατε αυτή την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις μας σε όλους τους πολιτικούς και σε όλο τον ελληνικό λαό. Τα τετράλεπτα, όμως, των συζητήσεων δεν αποτελούν παρά μονολόγους. Θα θέλαμε να μας δοθεί η δυνατότητα για ζωηρό διάλογο μεταξύ μας προκειμένου να βρούμε λύσεις και εμείς στα προβλήματα και να μπορέσουμε να σας τις μεταδώσουμε καλύτερα.

Σας ευχαριστώ για το Βήμα που μου δώσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Ιωάννη Δημητρόπουλο και για τις χρήσιμες υποδείξεις του.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Ιωαννίδου από τη Β' Αθηνών, ως εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων Α' Τμήμα.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Β' Αθηνών 2ο Ε.Α. Χαλανδρίου): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, αξιότιμη κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Καμπανέλη, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, βρίσκομαι σε αυτό το Βήμα με την ευθύνη να εκπροσωπήσω την πλειάδα των εφήβων που ασχολήθηκαν με τον ευαίσθητο και αρκετά παραμελημένο στη χώρα μας τομέα των κοινωνικών υποθέσεων.

Όλοι εμείς προβληματιζόμαστε ιδιαίτερα για τις δυσλειτουργίες που υπάρχουν στο Ελληνικό Σύστημα Υγείας, καθώς γνωρίζουμε ότι η υγεία των πολιτών αποτελεί βασική προϋπόθεση για κάθε περαιτέρω πρόοδο, ατομική και συλλογική. Λέγοντας μάλιστα υγεία δεν εννοούμε μόνο τη σωματική, αλλά και την ψυχική, η οποία στην Ελλάδα αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη προκατάληψη.

Θα θέλαμε, λοιπόν, να επισημάνουμε την αναγκαιότητα ευαισθητοποίησης των πολιτών και του κράτους στο συγκεκριμένο τομέα, αλλά και δημιουργίας ενός ολοκληρωμένου δικτύου υποστήριξης της ψυχικής καθώς και της σωματικής υγείας, σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Ανησυχούμε, επίσης, για τον τομέα της πρόνοιας και της ασφάλισης, καθώς γνωρίζουμε ότι το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας είναι ιδιαίτερα βεβαρημένο, ότι πολλοί συνάνθρωποί μας κυρίως αλλοδαποί, δεν καλύπτονται από το νόμο και ότι οι παροχές που διατίθενται για ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, όπως τα άτομα με αναπηρία και οι μονογονεϊκές οικογένειες, δεν είναι επαρκείς για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες τους. Μάλιστα μία μερίδα ανθρώπων που χρειάζεται ίσως περισσότερο από κάθε άλλη, τη μέριμνα του κράτους- πρόνοιας, είναι οι άστεγοι που στερούνται των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων διαβιούν κάτω από άθλιες συνθήκες στις ελληνικές μεγαλουπόλεις και μοιάζουν σαν ζωντανή απόδειξη της κρατικής, αλλά και της προσωπικής μας αναληθσίας.

Δεν είναι, όμως, οι μόνοι που απωθούνται στο κοινωνικό περιθώριο. Ο κοινωνικός ρατσισμός είναι ένα μείζον πρόβλημα της εποχής μας που αγγίζει ιδιαίτερα εμάς τους νέους. Θύματά του είναι κυρίως οι αλλοδαποί, οι τσιγγάνοι, οι αλλόθρησκοι, οι εξαρτημένοι και απεξαρτημένοι, οι αποφυλακισμένοι, οι ανάπηροι. Άνθρωποι που θα μπορούσαν, αν έβρισκαν τη στήριξη και την αγάπη μας, να συμβάλουν σημαντικά στην ευημερία και την πρόοδο της κοινωνίας ως υγιή και παραγωγικά μέλη της, αντί να αποτελούν αιτία κοινωνικών δυσλειτουργιών. Διότι πολλοί απ' αυτούς που η κοινωνία τείνει να στιγματίζει, να παραμελεί και συχνά να απομονώνει, έχουν και την ικανότητα, αλλά και την πρόθεση να προσφέρουν πολλά στο κοινωνικό σύνολο, όπως αποδεικνύει και η δική μου σημερινή παρουσία, καθώς και όλων των άλλων Εφήβων Βουλευτών με ιδιαιτερότητες.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Δεν πρέπει να ξεχνάμε εξάλλου ότι η ίδια η σύγχρονη κοινωνία με την ηθική απαξίωση, τους αγχογόνους ρυθμούς και την ανασφάλεια που την χαρακτηρίζουν, είναι η αιτία που οδηγεί πολλούς από τους συνανθρώπους μας στην εξάρτηση από διάφορες ουσίες, όπως το αλκοόλ και τα ναρκωτικά, στις οποίες αναζητούν μία ψευδαίσθηση ευδαιμονίας.

Οφείλουμε, λοιπόν, να διορθώσουμε το σφάλμα τούτο στηρίζοντας την επανένταξή τους.

Βρίσκω κατάλληλη τη στιγμή να μιλήσω για μια ακόμη μορφή εξάρτησης που ίσως δεν μας τρομάζει αρκετά, το κάπνισμα, στο οποίο από μμητισμό ή απογοήτευση ωθούνται, δυστυχώς, πολλοί νέοι.

Το πρόβλημα απασχόλησε πολλούς από τους Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι διατύπωσαν πληθώρα προτάσεων για την πρόληψη του εθισμού στον καπνό, καθώς και για τη θεραπεία των ήδη καπνιστών. Παρουσιάστηκαν, όμως, διχασμένοι όσον αφορά τα δικαιώματα των καπνιστών και μη.

Πέρα, όμως, από τους συνανθρώπους μας που πεθαίνουν δηλητηριασμένοι από τις κάθε λογής εξαρτησιογόνες ουσίες, πολλοί είναι εκείνοι που αφήνουν την τελευταία τους πνοή στην άσφαλτο. Τα τροχαία ατυχήματα άγγιξαν ιδιαίτερα εμάς, τους Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι είχαμε πληθώρα προτάσεων για βελτιώσεις στην υλική υποδομή και στη νομοθεσία, καθώς και στην παιδεία, οι οποίες προτάσεις πιστεύουμε ότι θα συντελέσουν στη βελτίωση των συνθηκών οδήγησης και στην ελαχιστοποίηση των παραβάσεων του ΚΟΚ, ώστε να καταστεί ασφαλέστερη η κυκλοφορία οχημάτων και πεζών στο ελληνικό οδικό δίκτυο.

Η άσφαλτος, όμως, δεν είναι το μόνο μέρος όπου εμφανίζονται μορφές κοινωνικά αποκλίνουσας συμπεριφοράς. Η βία και η εγκληματικότητα παρουσιάζεται ως ιδιαίτερα οξύ πρόβλημα του καιρού μας, που φυσικά δεν έμεινε έξω από τον προβληματισμό μας. Πολλές από τις αιτίες του, όπως η κοινωνική περιθωριοποίηση ορισμένων ανθρώπων και το ανασφαλές περιβάλλον των σύγχρονων κοινωνιών έχουν ήδη αναφερθεί. Άλλες πάλι μπορεί να είναι τα μη υγιή πρότυπα που μας προβάλλονται, οι αυξημένες απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής, ή ακόμη –σύμφωνα με την άποψη ορισμένων από εμάς- και το δημογραφικό πρόβλημα που μας κάνει να αισθανόμαστε ότι απειλείται το έθνος μας και κατά συνέπεια να φερόμαστε επιθετικά απέναντι στους αλλοεθνείς.

Η συγκεκριμένη μερίδα τόνισε την ανάγκη στήριξης της πολύτεκνης οικογένειας. Άλλοι από εμάς ασχολήθηκαν γενικότερα με το θεσμό της οικογένειας επισημαίνοντας ότι οι οικογενειακές σχέσεις, όπως και όλες οι άλλες μορφές διαπροσωπικών σχέσεων περνούν κρίση. Ζήτησαν, λοιπόν, την προώθηση της οικογενειακής συμβουλευτικής και γενικότερα της ψυχολογικής στήριξης των ατόμων.

Κρίση, όμως, διέρχεται και η αγορά εργασίας και, όπως ήταν αναμενόμενο, το μείζον πρόβλημα της ανεργίας απα-

σχόλησε τους περισσότερους, ίσως, από τους νέους τους μετέχοντες στο θεσμό. Είναι γεγονός ότι τα κεκορεσμένα επαγγέλματα είναι πολλά και η δυνατότητα πρόβλεψης των συνθηκών της αγοράς εργασίας από όλους τους ενδιαφερομένους είναι περιορισμένη, καθώς αυτές μεταβάλλονται ταχύτατα.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, πολλοί από μας τόνισαν την ανάγκη ενίσχυσης των προγραμμάτων επαγγελματικού προσανατολισμού, ιδίως στα πλαίσια του σχολείου, θεωρώντας τα ως ένα μέτρο ικανό να συμβάλει σημαντικά στην αντιμετώπιση της ανεργίας, δεδομένου μάλιστα ότι ένα μεγάλο ποσοστό ανέργων υπάρχει εξαιτίας της δυσαρμονίας προσφοράς και ζήτησης.

Πέρα από τα προαναφερθέντα προβλήματα, αρκετοί από μας ασχολήθηκαν με το διαφιλονικούμενο ζήτημα της ευθανασίας, σχετικά με το οποίο διατυπώθηκαν εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις.

Δεν ήταν μόνο το συγκεκριμένο θέμα, όπου υπήρξε πολυφωνία σε σχέση με τις προτάσεις. Τούτο ήταν αναμενόμενο, καθώς βρισκόμαστε όλοι μας στην περίοδο της εφηβείας, μιας ιδιαίτερα κρίσιμης ηλικίας που χαρακτηρίζεται από τον προβληματισμό και τον οραματισμό, γι' αυτό και θεωρούμε σκόπιμο να αναπτυχθούν και άλλοι θεσμοί πέρα από τη «Βουλή των Εφήβων» που θα μας δίνουν την ευκαιρία να δραστηριοποιηθούμε στα κοινά.

Η συγκεκριμένη, όμως, περίοδος ζωής εγκλείει και πολλά προβλήματα που εντοπίζονται στη σχέση του εφήβου με τον εαυτό του και με τους άλλους. Τα προβλήματα αυτά αποτέλεσαν το αντικείμενο μελέτης πολλών από τους Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι ζήτησαν την ιδιαίτερη στήριξη του εφήβου και της οικογένειάς του, ώστε η περίοδος αυτή να διανύεται όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα και καρποφόρα.

Ωστόσο, παρά τις διαφωνίες μας, μοιραζόμαστε την κοινή προσδοκία να βρούμε τους φορείς κοινωνικοποίησης –οικογένεια, σχολείο, Εκκλησία, Πολιτεία, μέσα μαζικής επικοινωνίας– αρωγούς στην προσπάθειά μας, για να πραγματοποιήσουμε το όραμά μας για μια κοινωνία πιο ανθρώπινη, ειρηνική και δημιουργική, όπου όλοι οι πολίτες θα εργάζονται για την πρόοδο του συνόλου, προσφέροντας ο καθένας ό,τι του επιτρέπει η ιδιαίτερη προσωπικότητά του.

Προς όλους τους προαναφερθέντες φορείς έχουμε να κάνουμε ποικίλες ειδικές, αλλά και γενικότερες προτάσεις, τις οποίες παρακαλώ να ακούσετε με προσοχή από τους ομιλητές της ομάδας μου που θα ακολουθήσουν, και να προσπαθήσουμε να τις υλοποιήσουμε με τη σκέψη ότι οι προτάσεις αυτές γεννήθηκαν από το γνήσιο όραμα όλων μας για ένα καλύτερο κόσμο και, επομένως, μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη δημιουργία του.

Από μεριάς μου θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε, όταν μου αναθέσατε αυτήν

την Εισηγήση, καθώς και για το υλικό που μου προσφέρατε για να την ετοιμάσω. Εύχομαι η ειλικρινής μου προσπάθεια να ανταποκριθεί ως ένα βαθμό στις προσδοκίες σας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε από καρδιάς την Έφηβο Βουλευτή Μαρία Ιωαννίδου και για τις σκέψεις της και για τις προτάσεις της και, κυρίως, για τη δύναμη ζωής που την διακατέχει και που μας την προσέφερε και σ' αυτή την Αίθουσα.

Το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Παλιάτσας από το νομό Αιτωλοακαρνανίας ως Εισηγητής του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΛΙΑΤΣΑΣ (Ν. Αιτωλοακαρνανίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, θα αρχίσω την ομιλία μου παραθέτοντας τη φράση που αποτελεί το σήμα κατατεθέν της «Βουλής των Εφήβων», δηλαδή «φαντασία στην εξουσία».

Τι σημαίνει, όμως, «φαντασία»; Κατά πόσο είναι δυνατή η υλοποίηση ενός ονείρου που θέλει εφήβους να θίγουν προβλήματα και να δίνουν προτάσεις για την επίλυσή τους;

Θέλω να πιστεύω πως οι απόψεις μας εισακούγονται, δεν ρίχνονται στον κάλαθο των αχρήστων και θέλω να ελπίζω ότι το όνειρο αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Ως Εισηγητής της δεύτερης ομάδας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, νιώθω την υποχρέωση να αναφέρω, έστω και επιγραμματικά, τα θέματα που μας απασχόλησαν κατά κύριο λόγο.

Τα θέματα που κυριάρχησαν ήταν: Ο ρατσισμός με τις διάφορες μορφές που έχει, ο αναλφαριθμητισμός - οργανικός ή λειτουργικός- τα ναρκωτικά, οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα παιδιά με αναπηρίες, το χάσμα γενεών, η παιδική εκμετάλλευση και η κακοποίηση των παιδιών.

Είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον ότι στο διάγγελμά του μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες για πρώτη φορά ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κώστας Καραμανλής, ρητά ιεράρχησε ως πρώτο σημείο, για την προσπάθεια της επόμενης μέρας, την επίτευξη και την διατήρηση ενός κοινωνικού πολιτισμού, δηλαδή να χτυπηθεί η αχίλλειος πτέρνα, το πιο μεγάλο βαρίδι, το πιο ουσιαστικό έλλειμμα της χώρας, το οποίο πάρα πολύ σπάνια έδειξαν να βλέπουν οι πολιτικές ηγεσίες και, ακόμα σπανιότερα, να κατανοούν την αρνητική σημασία του. Αυτό, ακριβώς, το έλλειμμα του κοινωνικού πολιτισμού είναι πίσω από τη μετάταξη της διαφθοράς από έγκλημα σε αξία και δείκτη κοινωνικής ανόδου και εξυπνάδας, είναι πίσω από το μεγάλο εθνικό θέμα των τροχαίων ατυχημάτων και το τεράστιο κόστος τους σε ζωές και χρήμα, είναι πίσω από το υποβαθμισμένο περιβάλλον, είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό πίσω από τις βρόμικες και απάνθρωπες πόλεις, από την αυθαιρε-

σία και το κακό χάλι του δημόσιου τομέα και των υπηρεσιών του, όπως έχει και κεντρικό ρόλο ακόμα και στην αδυναμία της Ελλάδας να προσελκύσει ξένες επενδύσεις και να μειώσει την ανεργία της. Και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Δεν θέλω να φανώ απαισιόδοξος, δεν θέλω να φανώ σκληρός, αλλά η αλήθεια πονάει, λέγεται έξω από τα δόντια και δεν χαϊδεύει τα αυτιά κανενός. Γι' αυτό, άλλωστε, βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι εργάστηκαν για να πραγματοποιηθεί με επιτυχία αυτή η Σύνοδος. Παροτρύνω, ειλικρινά μέσα από την καρδιά μου, όλα τα παιδιά τα οποία έχουν την δυνατότητα να λάβουν μέρος σε αυτόν τον διαγωνισμό -εγώ θα το χαρακτήριζα γιορτή της δημοκρατίας-, να το πράξουν. Είναι εμπειρία ζωής. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, Παναγιώτη Παλιάτσα, για τις προτάσεις του και για την Εισηγήσή του.

Καλούμε τώρα στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Αγγελική Τογιοπούλου από το Νομό Αχαΐας, η οποία θα εισηγηθεί την Έκθεση της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΟΓΙΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμοι κύριε Πρωθυπουργέ και κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έφηβοι και ενήλικες, ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, καταθέτω στο Σώμα τα θέματα που μας απασχόλησαν στις συνεδριάσεις μας, στις δύο προηγούμενες ημέρες.

Η δημόσια διοίκηση στη χώρα μας νοσεί, οι δημόσιοι υπάλληλοι στην πλειοψηφία τους καλύπτονται πίσω από την μονιμότητά τους και δεν παράγουν έργο. Συμπεριλαμβάνουν στο χρόνο της εργασίας τους και τον χρόνο που θα βγουν για ψώνια ή θα πιουν τον καφέ τους ή θα μιλήσουν με συγγενείς και φίλους μέσω του υπηρεσιακού τηλεφώνου για άσχετα θέματα.

Δεν ενδιαφέρονται να δώσουν λύσεις στις υποθέσεις των πολιτών και πολλές φορές προκαλούν, με την αδιάφορη και ανάγωση συμπεριφορά τους, σοβαρά προβλήματα στην πολιτεία και στους πολίτες.

Οι συνετοί, υπεύθυνοι και παραγωγικοί υπάλληλοι αντιμετωπίζονται με καχυποψία και ειρωνεία από τους βολεμένους στο σύστημα συναδέλφους τους και δεν υπάρχει κανείς να τους προστατέψει.

Πρέπει τα πράγματα να αλλάξουν. Το Σώμα Ελεγκτών της Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να έχει παράρτημα σε κάθε νομό της χώρας και μέσω αυτού να ελέγχει την παραγωγικό-

*Η Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα παρακολουθεί
Συνεδρίαση των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων».*

«Έφηβοι Βουλευτές» στις συνεδριάσεις των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων».

τητα των υπαλλήλων και την εν γένει υπηρεσιακή τους επάρκεια, εκφάνσεις της οποίας είναι η συνεχής ενημέρωση επί του αντικειμένου εργασίας, και η συμπεριφορά τους έναντι των συναλλασσομένων με αυτούς πολιτών και συναδέλφων.

Οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να αναδιαρθρώσουν τον τρόπο λειτουργίας τους και να εξυπηρετούν το κοινό και τις απογευματινές ώρες, ώστε να μπορούν να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις όσοι εργάζονται τα πρωινά.

Η μηχανοργάνωση πρέπει να ενταχθεί σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, ώστε να μη χρειάζεται ο πολίτης να ταλαιπωρείται από υπηρεσία σε υπηρεσία συγκεντρώνοντας πάκους εγγράφων. Για όσους υπάρχουν καταγγελίες για διάπραξη παραπτώματων πρέπει να εξεταστεί άμεσα η περίπτωση τους και να μην ακούμε το τετριμμένο «διατάχθηκε η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης», που διαρκεί μήνες και καταλήγει να βγάξει τους εμπλεκόμενους «λάδι» με «ήξεις αφήξεις» - συμπεράσματα. Άραγε, ποιος πολιτικός μπορεί να γυρίσει την πλάτη στο μεγάλο πολιτικό κόστος και να άρει τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων; Ίσως, αν η θητεία του κάθε Βουλευτή περιοριζόταν στη δυνατότητα εκλογής μόνο για δυο τετραετίες, κάτι να μπορούσε να γίνει.

Η δικαιοσύνη στη χώρα μας δυσλειτουργεί. Τα δικαστήρια, οι ναοί της δικαιοσύνης στεγάζονται, κυρίως, σε παμπάλαια κτήρια, με αποτέλεσμα να υπάρχει πρόβλημα και στις υπηρεσίες και στις αίθουσες των ακροατηρίων. Στην Πάτρα, απ' όπου προέρχομαι, το Δικαστικό Μέγαρο, ένα πραγματικό στολίδι από αρχιτεκτονική άποψη, είναι ηλικίας εβδομήντα ετών και δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της πόλης. Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλες περιοχές της χώρας μας, αφού μόλις τα τελευταία χρόνια άρχισαν να κτίζονται καινούργια κτίρια δικαστηρίων. Αλλά και οι δικαστές είναι δυσανάλογα λιγότεροι από τις υποθέσεις που εκκρεμούν, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει γρήγορη απονομή της δικαιοσύνης και ο πολίτης να μην αισθάνεται προστατευμένος από το σύστημα απόδοσης δικαίου.

Πρέπει λοιπόν να αυξηθεί ο αριθμός των δικαστών και να κτιστούν δικαστικά μέγαρα. Οι δικαστές, όμως δεν επιτρέπεται να υπηρετούν στον τόπο καταγωγής τους. Δεν είναι δυνατόν ο δικαστής να υπηρετεί συνεχώς στην ίδια περιοχή ούτε επιτρέπεται να δικάζει υποθέσεις, όπου ο διηγόρος είναι κουμπάρος του και ο κατηγορούμενος αδελφός του κουμπάρου του.

Αλλά και στις φυλακές υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Ίδανικό, βέβαια, θα ήταν να μην είχαμε ανάγκη από φυλακές. Όμως, δυστυχώς, η πραγματικότητα επιβάλλει την ύπαρξή τους. Και όπως ο αριθμός των φυλακισμένων έχει αυξηθεί, οι φυλακές από χώροι σωφρονισμού έχουν μετατραπεί σε αποθήκες ψυχών. Άνθρωποι που έχουν διαπράξει διαφορετικής υφής αδικήματα κρατούνται με επικίνδυνους εγκληματίες, με αποτέλεσμα οι πρώτοι να εκπαιδεύονται από τους δεύτερους και να γίνονται χειρότεροι.

Πρέπει οι φυλακές να γίνουν σωφρονιστικά καταστήματα, να διαχωρίζονται οι κρατούμενοι ανάλογα με το αδίκημα που διέπραξαν και στο τελευταίο στάδιο της ποινής τους να επιμορφώνονται και να προετοιμάζονται για την κοινωνική τους επανένταξη, ώστε μετά την αποφυλάκιση τους να έχουν τη δυνατότητα να γίνουν παραγωγικοί μοχλοί της κοινωνίας και όχι πρωταγωνιστές του περιθωρίου.

Στον τομέα της ασφάλειας τα πράγματα είναι δυσδιάκριτα. Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας στήνεται το οργανωτικό σκηνικό με τις κάμερες παρακολούθησης. Με το πρόσχημα της ασφάλειας ο «Μεγάλος Αδελφός» μπήκε στη ζωή μας χωρίς, όμως, να νιώθουμε ασφαλείς, γιατί ούτε η εγκληματικότητα περιορίστηκε ούτε έχουμε μάθει να βοήθησε η παρακολούθηση των προσωπικών στιγμών της καθημερινής ζωής στην εξιχνίαση εγκλημάτων. Άλλωστε, δεν ενδιαφέρει τόσο να συλλαμβάνουμε το δράστη όσο να μεριμνούμε, ώστε να μη γίνονται παραβάσεις και εγκλήματα. Τι ωφελεί να μας προειδοποιεί η πινακίδα στο δρόμο ότι θα υπάρχει μια κάμερα που θα με φωτογραφίζει, όταν ήδη έχει αποτυπώσει την εικόνα μου χωρίς τη θέλησή μου;

Τη λύση δεν θα την δώσουν οι μηχανές, αλλά οι άνθρωποι. Πρέπει να αυξηθούν τα αστυνομικά τμήματα και οι αστυνομικοί, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα περιπολιών σε κάθε σημείο της χώρας μας. Δεν αρκεί, όμως, να αυξηθεί ο αριθμός των αστυνομικών, αλλά να αλλάξει και η νοοτροπία τους. Ο αστυνομικός πρέπει να είναι φίλος και προστάτης του πολίτη και όχι τρομοκράτης του. Πολλές φορές έχουμε πληροφορηθεί για τυπικούς ελέγχους πολιτών από αστυνομικούς που κατέληξαν σε ξυλοδαμούς των πρώτων από τους δεύτερους. Αυτούς τους αστυνομικούς δεν τους έχουμε ανάγκη και καλό είναι τέτοιοι χαρακτήρες να απομακρύνονται από τα Σώματα Ασφαλείας.

Στον τομέα της οδικής ασφάλειας πρέπει να γίνουν πολλά. Στην Αθήνα έγιναν αρκετοί καινούργιοι δρόμοι και μεγάλες αρτηρίες κατασκευάζονται στην υπόλοιπη Ελλάδα. Όμως, αυτό δεν φτάνει. Πρέπει το οδικό δίκτυο να βελτιωθεί σε όλη τη χώρα, αλλά και τα μέτρα ρύθμισης της κυκλοφορίας των οχημάτων πρέπει να αυξηθούν. Ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας προβλέπει ποινές που άλλοτε δεν επιβάλλονται καθόλου είτε αργούν να επιβληθούν λόγω της βραδύτητας στην απονομή δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα ο παραβάτης να μη σωφρονίζεται, αφού πολλές φορές δικάζεται με αναστολή.

Συνέπεια όλων των παραπάνω είναι η αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων. Στη χώρα μας χρόνια υποβόσκει ο πόλεμος της οδικής κυκλοφορίας και είτε ολόκληρες οικογένειες είτε νέοι άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους άδικα. Γιατί είναι άδικο να χάνονται ζωές. Πριν από ενάμιση χρόνο η Ελλάδα συγκλονίστηκε από το τροχαίο που έγινε στα Τέμπη με θύματα αθώους μαθητές. Τι είχε γίνει, όμως, μέχρι τότε και τι έγινε στη συνέχεια, για να μην κυκλοφορούν οχήματα φο-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

νιαδες στους δρόμους; Το δυστύχημα έδειξε ότι ως τότε δεν είχε γίνει τίποτα και η εξέλιξη δεν παρουσίασε κάτι διαφορετικό. Τις πρώτες μέρες έγιναν έλεγχοι στα φορητά, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ασχολήθηκαν επιφανειακά μόνο με το θέμα ζουμάροντας στο δάκρυ των γονιών και ύστερα ξαναγυρίσαμε εκεί που είχαμε μείνει.

Για να σταματήσει η αιματοχυσία στους δρόμους πρέπει οι οδηγοί και η Πολιτεία να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν. Η Πολιτεία να φτιάξει δρόμους και να ελέγχει την τήρηση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας 365 μέρες το χρόνο.

Τα φορητά αυτοκίνητα να περνούν από ΚΤΕΟ με πραγματικό έλεγχο βάσει των χιλιομέτρων που έχουν διανύσει. Να ενταχθεί το μάθημα της κυκλοφοριακής αγωγής στα σχολεία, αλλά και οι πολίτες να επιδείξουν συνέπεια στους κανόνες της οδικής κυκλοφορίας. Να μην οδηγούν μεθυσμένοι και να μην υπερεκτιμούν τις δυνατότητες του αυτοκινήτου τους αλλά και του ελληνικού οδικού δικτύου.

Οι ευθύνες είναι αμφίπλευρες. Εμείς, από τη θέση που ευτυχήσαμε να έχουμε αυτές τις μέρες, προβληματιστήκαμε σε όλα τα παραπάνω και σε ακόμα περισσότερα και καταλήξαμε κυρίως στα παρακάτω ψηφίσματα:

Να γίνει συστηματική εκπαίδευση των αστυνομικών και οριοθέτηση των εξουσιών και καθηκόντων τους κατά την αντιμετώπιση περιστατικών οικογενειακής βίας κατά των γυναικών. Να δημιουργηθεί κλειστός αυτοκινητόδρομος στο κοιμβικό σημείο του Πετάλου Μαλιακού, για να αποφεύγονται τροχαία δυστυχήματα. Να θεσπιστούν μέτρα για την άμεση και ευέλικτη απονομή της δικαιοσύνης. Να ισχύσει η επιστολική ψήφος.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι σκέψεις μας θα εισακουστούν και δεν θα μείνουν στα Πρακτικά της Συνόδου μόνο για ανάγνωση.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους για την ευκαιρία που μας έδωσαν να σπουδάσουμε τη Δημοκρατία στα βουλευτικά έδρανα. Εύχομαι ακόμα όλοι χωρίς συμβιβασμούς και με τα ίδια οράματα να βρεθούμε πάλι εδώ ως ενήλικοι Βουλευτές. Γιατί αξίζει να υπηρετείς την Ελληνική Δημοκρατία.

Στο επανειδέν, λοιπόν, για να κάνουμε τα οράματά μας πραγματικότητα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Αγγελική Τογιοπούλου από το Νομό Αχαΐας για την εισήγησή της και για τις προτάσεις της.

Θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι προσήλθε και παρίσταται στην συνεδρίασή μας ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα)

Φίλες και φίλοι, ολοκληρώθηκε στο σημείο αυτό η τοποθέτηση των εισηγητών και τώρα θα προχωρήσουμε στις ομιλίες των Εφήβων Βουλευτών που έχουν κληρωθεί να μιλήσουν στην Ολομέλεια με αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των επιτροπών.

Θα αρχίσουμε με ένα κύκλο πέντε ομιλητών, δηλαδή με ένα ομιλητή από κάθε Επιτροπή, αλλά για να δοθεί η δυνατότητα να ακουστούν όλες οι επιτροπές μέχρι το διάλειμμα που έχει οριστεί στις 11.30, οι Επιτροπές Μορφωτικών και Κοινωνικών Υποθέσεων σ' αυτό τον πρώτο κύκλο θα συμμετάσχουν με έναν ομιλητή η κάθε μία. Πρέπει, επίσης, να σας πω ότι ο χρόνος μειώνεται στο ήμισυ για τους ομιλητές αυτούς και παρακαλώ να τηρηθεί.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάνα Αντωνοπούλου από τη Γερμανία ως εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ (Γερμανία): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμη κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρος της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές του 2004. Κατ' αρχήν ένα μεγάλο ευχαριστώ στην κυρία Πρόεδρο και σε όλους τους συμμετέχοντες που μας έδωσαν την ευκαιρία να βρεθούμε σήμερα εδώ.

Νιώθω επίσης την ανάγκη να εκφράσω τη συγκίνηση και την τιμή που αισθάνομαι, γιατί που δίνεται η δυνατότητα να εκφράσω και εγώ την άποψή μου μπροστά σε ένα τόσο αξιόγαπhto κοινό.

Θα ήθελα να θίξω το θέμα που ενδιαφέρει κάθε παρευρισκόμενο μαθητή. Όπως μας αποκαλύπτουν οι έρευνες, ο ένας στους τρεις κερδίζει. Έτσι, παίχθηκε και φέτος το παιχνίδι. Σε γενικές γραμμές έτσι παίζεται σχεδόν κάθε χρόνο. Και εννοώ τις πανελλαδικές εξετάσεις.

Η κοινωνία στην οποία ζούμε διαχωρίζει τον επιτυχημένο από τους άλλους ανθρώπους και δημιουργεί και πάλι το μύθο του χαρισματικού ατόμου που διαθέτει μεγαλύτερες από τους άλλους ικανότητες. Η διάκριση αυτή επιτρέπει τη διαίωσιση της αντίληψης εκείνης με την οποία η κοινωνική εκτίμηση δεν μετριέται με την προσωπικότητα, το χαρακτήρα, τις ευαισθησίες και τις ικανότητες του κάθε ατόμου, αλλά με τους τίτλους σπουδών, τους βαθμούς, τη θέση και τα πτυχία που κατέχει.

Στη ζωή του κάθε ανθρώπου υπάρχει μια στιγμή στην οποία πρέπει να αποδείξει το τι αξίζει. Η στιγμή αυτή και μάλλον η πιο σημαντική στη ζωή ενός νέου είναι η εποχή κατά την οποία τελειώνει το Λύκειο και ετοιμάζεται για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Οι νέοι έχουν ήδη από τα νεότερά τους χρόνια κατανοήσει πως αυτές οι εξετάσεις έχουν καθοριστικό χαρακτήρα για το μέλλον τους.

Έτσι, αρχίζει ένας αγώνας με όλα τα γνωστά χαρακτηρι-

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη των εισηγητών των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων» στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο.

Στιγμιότυπο από τη Δεξίωση που παρέθεσε η Βουλή των Ελλήνων στο πλαίσιο του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» και στην οποία παρευρέθηκαν Έλληνες Ολυμπιονίκες.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

στικά του: αγωνία, άγχος, εγωισμό και πρωταγωνιστή το φόβο. Αρχίζει μία πάλη για μία θέση στην κοινωνία.

Για να αποκτήσει κανείς κάποια θέση στη σημερινή κοινωνία και να επιβιώσει σε αυτή, θα πρέπει η θέση εργασίας να του παρέχει κάποια οικονομική άνεση, έτσι ώστε να μπορεί να αντεπεξέλθει τουλάχιστον στις υλικές ανάγκες της ζωής. Για να έχει, λοιπόν, τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την κοινωνία αυτή, θα πρέπει να βρει κάποια ικανοποιητική θέση εργασίας.

Για να την αποκτήσει, όμως, θα πρέπει να έχει κάποια πτυχία, τα οποία αποκτώνται μόνο με πολύ κόπο, στερήσεις και διάβασμα. Δημιουργείται, λοιπόν, μία αλυσίδα, στην οποία ακόμα και να λείπει, ή να είναι ανεπαρκής ένας κρίκος, δεν παραμένει σταθερή και σπάει, διότι, όπως γνωρίζουμε, μια αλυσίδα είναι τόσο ισχυρή όσο ο πιο αδύναμος κρίκος της. Επομένως, εάν σπάσει ένας κρίκος, οι συνέπειες είναι πολύ αρνητικές.

Σε αυτό το σημείο αρχίζει ο ρόλος του φόβου. Για να αποφύγει κανείς αυτή την κατάσταση, πιέζει τον εαυτό του ψυχολογικά. Από την πίεση αυτή βρισκόμαστε ξαφνικά στην κατάσταση του άγχους. Δημιουργείται, λοιπόν, άλλη μία αλυσίδα που δεν διαλύεται, όπως η προηγούμενη. Οι κρίκοι της είναι πιο ισχυροί και δεν σπάζουν τόσο εύκολα.

Οι περισσότεροι μαθητές του Λυκείου, για να πετύχουν την είσοδό τους σε μία ανώτατη σχολή, ζητούν βοήθεια από τα φροντιστήρια. Με τον τρόπο αυτό επιβαρύνουν την οικονομική κατάσταση της οικογένειας. Βλέποντας πως δυσκολεύουν την κατάσταση αυτή και πως δεν μπορούν να προσφέρουν, νιώθουν άσχημα και συγκρινόμενοι με τα άλλα εργαζόμενα μέλη της οικογένειας, νιώθουν μειονεκτικά.

Υπάρχουν, όμως, και διάφοροι παράγοντες που δυσκολεύουν και κάνουν πιο τραχιά την πορεία προς την επίτευξη των στόχων μας. Αυτό αφορά ειδικότερα τους νέους Έλληνες του εξωτερικού. Λόγω του δίγλωσσου περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε, εμφανίζονται ιδιαίτερα προβλήματα στην έκφραση. Το περιβάλλον μας δεν μας προσφέρει τη δυνατότητα να ερχόμαστε σε επαφή κάθε στιγμή με την μητρική μας γλώσσα, έτσι ώστε να ασκούμε τη γλώσσα υποσυνείδητα.

Ακόμα, δεχόμαστε διάφορες επιρροές μιας άλλης κουλτούρας και υιοθετούμε μία άλλη νοοτροπία, δύο παράγοντες που δυσκολεύουν την ένταξή μας στην κοινωνία της Ελλάδας.

Πιστεύω, ότι μεγάλη και αποτελεσματική θα ήταν η βοήθεια από τους γονείς. Οι γονείς με ψυχολογική συμπαράσταση μπορούν να στηρίξουν τα παιδιά τους στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν για την οικοδόμηση του μέλλοντός τους.

Τέλος, όμως, το πιο σωστό θα ήταν η αλλαγή της στάσης της κοινωνίας. Η κοινωνία μας πρέπει να πάψει να κρίνει το σύγχρονο άνθρωπο ανάλογα με τα πτυχία του. Μα, πώς θα

το επιτύχουμε αυτό; Καθένας μας μπορεί με τη στάση του να καταδικάσει αυτές τις απαρχαιωμένες αντιλήψεις. Ας συμπαρασταθούμε όλοι με τη στάση μας και τη σύγχρονή μας σκέψη στους νέους που αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο, ή μήπως είναι λάθος να κυνηγά κανείς τα όνειρά του; Να ζει κανείς μέσα στο όνειρο είναι, όπως γνωρίζουμε, λάθος, μα να ζει κανείς χωρίς όνειρο, είναι αδύνατο.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Γεωργιάνα Αντωνοπούλου.

Καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Χρυσούλα Αργυρούδη, από το Νομό Μαγνησίας, ομιλήτρια της Επιτροπής Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥΔΗ (Νομός Μαγνησίας-Β.Α. Βελεστίνου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, πολλά είναι τα εξωτερικά ζητήματα που απασχολούν στους καιρούς μας τη χώρα μας, αλλά και τον κόσμο ολόκληρο. Ανάμεσα σε αυτά είναι και ο πάντα επίκαιρος πόλεμος, στον οποίο θα αναφερθώ.

Πόλεμος, μικρή λέξη, και όμως μεγάλη και άσχημη η σημασία της. Δυστυχώς, πολύ νομίζουν ότι με τον πόλεμο μπορούν εύκολα να επιλύσουν τις διαφορές τους. Εσφαλμένη άποψη, γιατί ένας πόλεμος έχει πάντα καταστροφικές συνέπειες. Είναι άδικο να χάνονται τόσες ψυχές αθώες, τόσα παιδιά με το αθώο και πονεμένο βλέμμα τους. Πρέπει εκείνοι που κηρύττουν τον πόλεμο με τόση ευκολία και κανένα δισταγμό, να μπουν στη θέση αυτών και ειδικά των παιδιών, να δουν και να νιώσουν τα δεινά του πολέμου.

Είναι ντροπή οι δήθεν μεγάλοι και δυνατοί της γης να προσπαθούν να λύσουν τις διαφορές τους με ένα τρόπο, ο οποίος δεν είναι αναίμακτος και χάνονται εγωιστικά τόσοι και τόσοι άνθρωποι άδικα. Είναι ντροπή τον 21ο αιώνα να μιλάμε για Δημοκρατία, τη στιγμή που ορισμένες χώρες κυβερνούν τον κόσμο και τον πλανήτη ολόκληρο με δική τους πρωτοβουλία, την ώρα που κάτι τέτοιο δεν το εγκρίνει κανείς. Είναι ντροπή να κατακτούν τον κόσμο και να ζητούν από κάποιες πιο αδύναμες πολεμικά χώρες, πλούσιες όμως σε συνείδηση και ευαισθησία, να τους παραδώσουν τα υπάρχοντά τους και γενικά όλα εκείνα με τα οποία βγάζουν το ψωμί τους και ζουν τις οικογένειές τους.

Έχω μάθει πως ο διάλογος είναι η αριότερη μέθοδος για την επίλυση ενός προβλήματος και ότι η βία που σε καμία περίπτωση δεν αντιπροσωπεύει την δικαιοσύνη, προκαλεί με τη σειρά της βία. Ένας πόλεμος οξύνει τα προβλήματα αντί να τα επιλύει, γι' αυτό πρέπει όλοι μαζί να εμποδίζουμε να γίνεται πόλεμος για θέματα ασήμαντα και αλλοπρόσαλλα.

Ας μην αφήσουμε την επιπολαιότητα κάποιων μεγάλων

να καταστρέψει το πιο σημαντικό αγαθό, την ειρήνη. Εκείνοι που θεωρούν ότι είναι υπερδύναμη όλου του κόσμου πρέπει να σταματήσουν να πιστεύουν ότι μπορούν παντού και πάντα να εξουσιάζουν τον κόσμο ολόκληρο με το έτσι θέλω. Τέτοιοι άνθρωποι δεν πρέπει να υπάρχουν σε υψηλά βήματα, πόσο μάλλον σε θέσεις από τις οποίες θα μπορούν να ελέγχουν τον κόσμο.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται στον 21ο αιώνα και πρέπει - είναι υποχρέωσή της- να αποκτήσει την απαιτούμενη αυτογνωσία, ώστε να σταματήσει η ανθρωποσφαγή, ο εμφύλιος πόλεμος της ανθρωπότητας. Δυστυχώς, η επιστημονική πρόοδος επέτρεψε την παραγωγή όπλων μαζικού θανάτου και έτσι οι πόλεμοι στον πλανήτη πληθαίνουν. Παντού η συνείδηση του πολίτη υποχωρεί και η βία απλώνεται σαν γάγγραινα στις κοινωνίες των ανθρώπων.

Πρέπει να επικρατεί ειρήνη σε όλο τον κόσμο, γιατί προκαλεί αισθήματα ασφάλειας και αυτοπεποίθησης. Αυτοί οι οποίοι κάνουν τον πόλεμο για τα συμφέροντα και υποτάσσονται στο δικό τους θεό, το χρήμα, αυτοί οι δήθεν παντοδύναμοι, αυτοί που υποτίθεται ότι έχουν μόρφωση και παιδεία και είναι άρχοντες είναι επιπόλαιοι. Γιατί, αν είχαν μόρφωση, θα μπορούσαν εύκολα να καταλάβουν τις συνέπειες που έχει ένας πόλεμος. Γιατί, αν ήταν άρχοντες, θα σκέπτονταν και τη ζωή του λαού τους.

Τελικά, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι σε εμάς τα παιδιά υπόσχονται καθημερινά με διάφορους τρόπους έναν κόσμο χωρίς πολέμους, έναν κόσμο με αγάπη και ομόνοια, έναν κόσμο δίχως συμφέροντα και μίσος. Τελικά, δεν μας αφήνουν να ονειρευόμαστε ένα καλύτερο αύριο που πραγματικά θα μας ευχαριστεί.

Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το εξής, ότι ως νέοι που είμαστε πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε βροντερό παρόν στις διαδηλώσεις κατά του πολέμου, αποδεικνύοντας έτσι ότι δεν είμαστε η γενιά του καναπέ, όπως κάποιοι μεγαλύτεροι υποστηρίζουν. Ίσως έτσι, να πετύχουμε ό,τι δεν πέτυχε ο ΟΗΕ και η Ευρωπαϊκή Ένωση, να ψηφιστεί νόμος που ποινικά να κολάζει οποιουδήποτε πολιτικούς, στρατιωτικούς υπεύθυνους οδηγούν τη χώρα σε πόλεμο, ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση και οικονομική επιφάνεια.

Το σχολείο επιβάλλεται να είναι φορέας ουσιαστικής και όχι στείρας γνώσης, να οξύνει την κριτική σκέψη, έτσι ώστε να μπορούμε να καταλάβουμε τι θα μπορούσαμε να αλλάξουμε και τι όχι. Να πείσουν την Αμερική ότι δεν είναι ένα κράτος ηγέτης, εφόσον απουσιάζει η συνείδηση και κυριαρχεί η ανευθυνότητα. Να επαναπροσδιοριστεί ο ρόλος του ΟΗΕ και να μη λειτουργεί πλέον ως φερέφωνο των ΗΠΑ, γιατί έχει αποδυναμωθεί εξαιτίας της Αμερικής που δεν τον υπολογίζει και έτσι δεν μπόρεσε να αποτρέψει τον πόλεμο στο Ιράκ. Να μη ζούμε άλλο πια τον πόλεμο. Γιατί να μη λάμπει για πάντα ο ήλιος της ειρήνης σε όλη τη γη;

Σταματήστε, επιτέλους, τον πόλεμο και κάντε ένα πόλεμο που είναι ο μόνος δίκαιος, ο πόλεμος εναντίον του πολέμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Νικολέττα Βίτσιου από το Νομό Άρτας ως ομιλήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου. Να ετοιμάζεται η Χριστιάννα Γιαννακοπούλου.

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΒΙΤΣΙΟΥ (Ν. Άρτας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, φοιτώ στο Γ' Ενιαίο Λύκειο Άρτας. Θεωρώ ότι είναι μεγάλη τύχη για εμένα να μπορώ να εκφράσω από εδώ το Βήμα τις απόψεις μου για το περιβάλλον. Λέγοντας περιβάλλον αναφέρομαι τόσο στο άμεσο, τοπικό, αυτό που ζω και βιώνω καθημερινά όσο και στο παγκόσμιο που δεν είναι και τόσο απόμακρο όσο φαίνεται.

Τα σήμαντρα του προβλήματος χτυπούν από όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Η θερμοκρασία του πλανήτη ανεβαίνει. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου γίνεται όλο και πιο ορατό. Η υπερκατανάλωση του πετρελαίου επιβαρύνει την ατμόσφαιρα με διοξείδιο του άνθρακα. Τα οικοσυστήματα εξαφανίζονται. Υγρότοποι τείνουν και αυτοί να εξαφανιστούν.

Εδώ θα ήθελα να αναφέρω τον Αμβρακικό Κόλπο, ειδικά ζω το πρόβλημα από κοντά. Μέσα σε αυτό τον κλειστό κόλπο προσπάθησαν να ρίξουν γλυκό νερό με αποστραγγιστικές τάφρους. Όμως, μαζί με το νερό ήρθαν και κατάλοιπα λιπασμάτων, φυτοφάρμακα και λύματα χοιροτροφείων. Απορώ. Αν δεν προστατεύονταν από τη RAMSAR, θα είχαμε λιγότερα νεκρά ψάρια, λιγότερη δυσοσμία, λιγότερους άνεργους ψαράδες, λιγότερα νεκρά σπάνια πουλιά γύρω από αυτήν τη -μοναδικής ομορφιάς- έκταση;

Τοξικά απόβλητα, ρυπογόνα εργοστάσια, πυρηνικοί αντιδραστήρες, Τσέρνομπιλ και Κοσλοντούι. Είναι μήπως δείγματα πολιτισμένων ανθρώπων; Αναλογίστηκε ποτέ κανείς τι θα μπορούσε να συμβεί, αν κατά λάθος ένας αμερικανικός πύραυλος στον πρόσφατο πόλεμο στη Σερβία έπληττε κάποιον πυρηνικό εργοστάσιο; Όζον, ακτινοβολία, ρύποι.

Ζούμε τις επιπτώσεις: Καρκίνος, λευχαιμία, δερματολογικά προβλήματα είναι στην επικαιρότητα. Μέσα στο αίμα, στα γονίδια μας μεταφέρουμε τις συνέπειες της μόλυνσης. Αλλά επιμένουμε, σαν τον άφρονα που πριονίζει το κλαδί πάνω στο οποίο κάθεται, να απολαμβάνουμε χωρίς τύψεις και ενδοιασμούς την καταναλωτική κοινωνία. Οι επιστήμονες νόμιζαν ότι έγιναν μικροί θεοί. Επενέβησαν στον οικοσύστημα και έφτιαξαν γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα. Η γη αλλάζει όσο αλλάζουμε εμείς οι άνθρωποι.

Ξεζουμίζουμε τον πλανήτη μας μέχρι να τον αχρηστεύσουμε. Παίρνουμε χωρίς φραγμούς και όρια. Γινόμαστε αναισθητικοί και αγάριστοι όσον αφορά την προσφορά της

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

φύσης. Η εξαντλητική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων που γίνεται σήμερα με τη βοήθεια της τεχνολογίας προκαλεί ζημιές μη αναστρέψιμες. Οι ζημιές αυτές δεν μπορούν να επανορθωθούν με τη λειτουργία των αυτοματισμών που διαθέτει η ίδια η φύση. Η καταστροφή του περιβάλλοντος δείχνει την έλλειψη κάθε σεβασμού του ανθρώπου για την ομορφιά και το μεγαλείο της δημιουργίας.

Βαρέθηκα να περιμένω και να ψάχνω στις πολιτικές κυβερνήσεις, αν και πόσες φορές θα αναφέρετε τη λέξη περιβάλλον. Απελπίζομαι και πληγώνομαι βαθύτατα, όταν συνειδητοποιώ ότι αδιαφορείτε. Ίσως, είμαι πολύ ρομαντική, πολύ γραφική μα δεν μπορώ να μείνω αμέτοχη, όταν ο πλανήτης καταστρέφεται. Εναποθέτετε το πρόβλημα στους επιστήμονες. Όμως, πιστέψτε με, το πρόβλημα είναι κατά βάση πολιτικό. Φθάνει πια, μιλήστε, πάρτε μέτρα. Η απάθεια, η ουδετερότητα, η ψυχρότητα είναι εμπόδια για τον πλανήτη. Δείτε κατάντια το πρόβλημα.

Έχω την τύχη να ζω στην Άρτα, μια πόλη με πολύ πράσινο, με πολλά νερά και με σχετικά καθαρή ατμόσφαιρα. Παρόλα αυτά, ανακαλύπτω ότι με το πέρασμα του χρόνου όλο και κάποιο μικρό κομμάτι του δάσους λιγοστεύει, όλο και περισσότερες πολυκατοικίες ξεφυτρώνουν. Η θάλασσα ξεβράζει νεκρά ψάρια. Οι φλούδες από τα χυμοποιεία πορτοκαλιών είναι πεταμένες στα ρέματα. Τα φυτοφάρμακα και τα λιπάσματα αλλάζουν την ποιότητα της παραγωγής μας και της ζωής μας. Ο αριθμός των αυτοκινήτων πληθαίνει. Οι σκουπιδότοποι αυξάνονται. Όλο και κάποια νέα καμινάδα εκπέμπει ρύπους. Δεν θέλω μέσα από το λόγο μου να συμπεράνετε ότι κατέχομαι από ακραίες οικολογικές απόψεις. Θεωρώ ότι η οικολογία και η εξέλιξη είναι έννοιες που πρέπει να συμβαδίζουν.

Ζητώ κυρώσεις για τους ισχυρούς που χρησιμοποιούν την πυρηνική ενέργεια με λάθος τρόπο. Ζητώ περικοπές στην ποσότητα ενέργειας που χρησιμοποιούν οι βιομηχανίες. Ζητώ την αντικατάσταση των καυσίμων πετρελαίου και άνθρακα με ήπιες μορφές ενέργειας όπως η αιολική, η ηλιακή και η γεωθερμία. Ζητώ απαγόρευση της διάθεσης των μεταλλωμένων. Ζητώ περιβαλλοντική εκπαίδευση και οικολογική συνείδηση. Ζητώ ευαισθητοποίηση για ένα λιγότερο υλιστικό τρόπο ζωής. Ζητώ αειφορική γεωργία. Ζητώ προγράμματα από το Υπουργείο Γεωργίας, ώστε να αποφύγουμε την ερημοποίηση. Ζητώ ανακύκλωση κυρίως στην επαρχία. Ζητώ τη δημιουργία χώρων υγειονομικής ταφής απορριμμάτων. Ζητώ την υπεράσπιση της ποιότητας ζωής.

Η δική μου φωνή από μόνη της είναι αδύναμη να πείσει τους ισχυρούς του κόσμου να δράσουν θετικά σε σχέση με το περιβάλλον. Αν όμως ενώσουμε πολλές φωνές μαζί, σίγουρα θα πετύχουμε πολλά. Θέλω να γίνω περιβατολόγος. Τότε θα έχω περισσότερες γνώσεις και δεν θα περιορίζομαι σε κουβέντες. Οραματίζομαι ένα κόσμο χωρίς πυρηνικές κεφα-

λές, ένα κόσμο με καθαρό αέρα, με καταπράσινα δάση, με καθαρές θάλασσες, με οικολογικά αυτοκίνητα, χωρίς πολέμους. Ευτυχώς στα όνειρά μου δεν μπορεί να επέμβει κανείς. Ελπίζω, προσδοκώ, περιμένω, προσπαθώ για όλα αυτά. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Χριστιάνα Γιαννακοπούλου από το Νομό Μεσσηνίας, ως ομιλήτρια του Α' Τμήματος Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μεσσηνίας, 4ο Ε.Α. Καλαμάτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητές φίλες και φίλοι Έφηβοι-Βουλευτές, κυρίες και κύριοι αισθάνομαι υψίστη τιμή που βρίσκομαι εδώ στο ναό της δημοκρατίας, στη Βουλή των Ελλήνων. Απ' αυτό το βήμα θα ήθελα να σας μιλήσω για το πρόβλημα της ελληνικής επαρχίας και ειδικότερα του νότου.

Έρχομαι από μια πανέμορφη πόλη, την Καλαμάτα, με τα μνημεία της, με το κάστρο της, με την κουλτούρα της και με το φυσικό της κάλλος. Έρχομαι από μία περιοχή που συνδυάζει βουνό και θάλασσα. Από τη μία μεριά δεσπόζει το ορεινό συγκρότημα του Ταυγέτου με την πλούσια χλωρίδα και από την άλλη εκτείνεται ο Μεσσηνιακός Κόλπος με τις ατελείωτες παραλίες και τις δαντελωτές ακρογιαλιές, η Μάνη με την άγρια ομορφιά και τους πέτρινους πύργους και το ενετικό κάστρο της Μεθώνης.

Παρόλα αυτά από πλευράς ανάπτυξης ο Νομός μου βρίσκεται στην 47η θέση των νομών της Ελλάδας. Έρχομαι λοιπόν, να εκφράσω τους προβληματισμούς, τις αγωνίες και τις ανησυχίες των εφήβων και των νέων της ιδιαίτερης πατρίδας μου. Άτομα που μπορούν να προσφέρουν, επιστήμονες που θα μπορούσαν και θα ήθελα να διαπρέψουν στον τόπο τους αναγκάζονται να πάνε σε μεγαλύτερες πόλεις και ειδικά στην Αθήνα είτε στο εξωτερικό για να εργασθούν. Αγαπάμε τον τόπο μας, αλλά είναι δύσκολο να μείνουμε εκεί.

Ο δρόμος που συνδέει την Τρίπολη με την Καλαμάτα παρ' όλες τις εξαγγελίες δεκαετιών, παραμένει σε κακή κατάσταση με στροφές και μεγάλο κίνδυνο. Είναι ένας λόγος που αποσυνδέεται η Νότια Ελλάδα από τα αστικά κέντρα.

Τα τελευταία χρόνια, τα εργοστάσια άλλα έκλεισαν και άλλα μεταφέρθηκαν στις ανατολικές χώρες για φθηνότερα εργατικά χέρια. Ακόμη, και η μεγάλη καπνοβιομηχανία του ΚΑΡΕΛΙΑ ελάττωσε πάνω από το ήμισυ το εργατικό δυναμικό της.

Ο αγροτικός πληθυσμός, καθώς και τα αγροτικά προϊόντα πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης μέριμνας για να παραμείνουν οι νέοι αγρότες στον τόπο τους και το γευστικό καλαματιανό λάδι να συνεχίσει να κοσμεί το τραπέζι μας.

Τέλος, το λιμάνι πρέπει να γίνει εμπορικότερο, ώστε να

βοηθήσει την οικονομική ανάκαμψη της πόλης. Από το Βήμα τούτο στο οποίο είχα την τιμή να βρεθώ ως Έφηβο Βουλευτής της Μεσσηνίας, κάνω έκκληση στην πολιτεία να ρίξει μια ματιά και στη Νότια Ελλάδα που φθίνει. Εμείς θα τη βοηθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις, διότι δεν είναι μόνο η Αθήνα Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Τώρα καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Μαριλένα Αγγελή από το Νομό Χανίων ως Εισηγήτρια από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΓΓΕΛΗ (Νομός Χανίων-3ο Ενιαίο Λύκειο Χανίων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, λίγο πριν αρχίσω, προτρέπω αβίαστα όλους τους νέους που πραγματικά ενδιαφέρονται να μην διασάσουν να δοκιμαστούν διεκδικώντας μία θέση στη «Βουλή των Εφήβων» και να προβώ σε μία πρόκληση. Ας ξεφύγουμε, επιτέλους, από την ασφάλεια που προσφέρει η ομοιομορφία και ας γίνουμε περισσότερο επιλεκτικοί σε όσα μας πασάρουν. Ας ανακτήσουμε τον αυτοσεβασμό μας.

Το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι η κακοποίηση της γυναίκας. Τα κρούσματα βίας αυξάνονται συνεχώς, αν και τα τελευταία χρόνια το θέμα αρχίζει να βγαίνει προς τη δημοσιότητα. Είναι θετικό ωστόσο ότι η ελληνική κοινωνία παύει να μένει απαθής.

Η βία ξεκινάει πριν από τέσσερις χιλιάδες χρόνια μαζί με το πατριαρχικό σύστημα και την εμφάνιση της ιδιοκτησίας. Είναι γνωστό ότι το πατριαρχικό σύστημα είναι ένα ιεραρχικό σύστημα εξουσιαστικό, όπου η τιμωρία, η βία και οι απειλές αποτελούν τα μέσα επιβολής του ισχυρού πατριάρχη προς τους κατώτερους του. Η οικογένεια είναι μία μικρογραφία της μεγάλης αυτής οικογένειας του κράτους και λειτουργεί με τον ίδιο εξουσιαστικό τρόπο.

Η οικογενειακή βία διαιωνίζεται, μολιάζεται από γενιά σε γενιά και από το ένα μέλος της οικογένειας στο άλλο. Χαρακτηριστικά, έρευνες αναφέρουν ότι το 75% των ανδρών που κακοποιούν τις γυναίκες τους ήταν και οι ίδιοι μάρτυρες κακοποίησης της μητέρας τους από τον πατέρα τους, ότι το 50% των ανηλίκων δραστών είναι παιδιά που βίωσαν την οικογενειακή βία. Και τέλος, ότι η πλειονότητα των γονέων που κακοποιούν τα παιδιά τους ήταν και οι ίδιοι θύματα κακοποίησης.

Η ευρύτερη έννοια της λέξης βίας περιλαμβάνει τη σωματική, ψυχολογική, λεκτική κακοποίηση και παραμέληση. Η βία μαθαίνεται. Είναι το αποτέλεσμα της διδασκόμενης με-

θόδου για την έκφραση ανδρισμού στις διαπροσωπικές σχέσεις. Τη δημιουργία ενός πλούσιου πλέγματος προνομίων και μορφών εξουσίας υποβοηθούν οι μηχανισμοί κοινωνικοποίησης ή ανατροφής του αγοριού, η οικογένεια, το σχολείο, ο στρατός, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Η βία μεταφέρεται από τον πατέρα στο γιο και συνεχίζεται με τη συμμετοχή του σχολείου. Η βία κατά των γυναικών είναι η έκφραση της ιστορικά διαπιστωμένης ανισότητας στη θέση ισχύος μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Μόλις το 1993 στη Διεθνή Διάσκεψη Κορυφής της Βιέννης, επικυρώθηκε ότι οι γυναίκες έχουν ίσα δικαιώματα με τους άνδρες. Η ισότητα των δύο φύλων δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, αλλά είναι κάτι που αφορά εξίσου και τους άνδρες, είναι μία επιδίωξη που πρέπει να είναι κοινή και ένας αγώνας που πρέπει μαζί να διεκπεραιώσουν.

Ανεξάρτητα από το επίπεδο ανάπτυξης, το βαθμό της πολιτικής σταθερότητας, τον πολιτισμό ή τη θρησκεία, η βία συναντάται τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό χώρο. Οι περισσότερες, όμως, περιπτώσεις βίας σημειώνονται εντός της οικογενειακής εστίας, γεγονός που συμβάλλει στην αποσιώπησή της. Πολλές φορές, το ίδιο το σπίτι αποτελεί τον πλέον επικίνδυνο χώρο για τη γυναίκα. Μέσα από τους τοίχους του σπιτιού ασκείται περισσότερη βία από όση μπορεί κάποιος να φανταστεί.

Οι στατιστικές στην Ευρώπη μας λένε ότι: μία στις πέντε γυναίκες υπήρξε θύμα ξυλοδαρμού τουλάχιστον μία φορά στη ζωή της, το 1/3 των γυναικών που φτάνουν στα επείγοντα περιστατικά είναι κακοποιημένες από την οικογενειακή βία, μία στις δύο δολοφονημένες γυναίκες κάθε χρόνο σκοτώνεται από τον τωρινό ή πρώην σύντροφό της. Αλλά η βία κατά των γυναικών δεν είναι μόνο σωματική. Η βία κατά των γυναικών είναι και ψυχολογική και οικονομική.

Η αλήθεια είναι ότι οι γυναίκες κάτω απ' αυτές τις συνθήκες χάνουν τον αυτοσεβασμό και την αυτοπεποίθησή τους και νιώθουν παγιδευμένες σε αδιέξοδο. Ο κυριότερος λόγος που κάνει τη γυναίκα να παραμένει θύμα είναι παραδόξως ο φόβος. Οι γυναίκες φοβούνται μήπως αυτές και τα παιδιά τους υποστούν χειρότερη μεταχείριση ή ακόμα και πράξεις εγκληματικές. Άλλες αιτίες είναι ο φόβος της μοναξιάς, η οικονομική εξάρτηση των γυναικών, ο κοινωνικός αποκλεισμός, ο φόβος ότι ο θύτης θα κακοποιήσει και άλλους.

Μια κοινωνία που ισχυρίζεται ότι προασπίζει τα ανθρωπίνως δικαιώματα και την ισότητα των φύλων οφείλει να αντιμετωπίσει σοβαρά τα προβλήματα της εκτεταμένης βίας που πλήττει άμεσα και έμμεσα την πλειονότητα του πληθυσμού, τις γυναίκες δηλαδή και τα παιδιά. Η αντιμετώπιση ενός τέτοιου φαινομένου δεν είναι μόνο ευθύνη της Κυβέρνησης και της πολιτείας, αλλά πρέπει να γίνει κοινωνική συνείδηση ότι δεν μπορούν να υφίστανται τέτοιου είδους φαινόμενα τον 21ο αιώνα.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Το πρώτο και σημαντικότερο βήμα είναι να σπάσουμε τη σιωπή. Ένα πρόβλημα για να το αντιμετωπίσουμε οφείλουμε αρχικά να το εντοπίσουμε και να το καταγράψουμε. Οι νόμοι λοιπόν πρέπει να προσδιορίζουν τη βία κατά των γυναικών σαν μια εγκληματική πράξη και όχι σαν ένα είδος εσωτερικής διαμάχης. Πρέπει, επιπλέον, να προσφέρουμε στις γυναίκες-θύματα μια σαφή υποστήριξη στα καταφύγια γυναικών των μη κυβερνητικών οργανώσεων, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για ασφάλεια ζωής. Επιτακτικής σημασίας είναι ακόμα να εξασφαλίσουμε ότι οι άντρες που κακοποιούν θα δεχθούν εξίσου βοήθεια, γιατί συνήθως οι θύτες έχουν υπάρξει θύματα.

Θεωρώ, τελειώνοντας, ότι στη χώρα μας θα πρέπει να γίνουν κάποιες πιο εκτεταμένες έρευνες για το φαινόμενο της βίας. Η κοινωνία πρέπει να εμπνεύσει στις γυναίκες τη σιγουριά ότι μπορούν, επιτέλους, να ορθώσουν το ανάστημά τους, να υψώσουν τη φωνή τους και να βάλουν ένα τέρμα στο φαύλο κύκλο της βίας. Άλλωστε, όπως είπε και η μεγάλη φεμινίστρια Σιμόν Ντε Μπωβουάρ, «γυναίκα δεν γεννιέσαι, γυναίκα γίνεσαι».

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Στο σημείο αυτό, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα διακόψουμε για ένα μικρό διάλειμμα και θα επανέλθουμε στις 12.00, ακριβώς, για να συνεχίσουμε τη συνεδρίαση.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο, που παρέστη στη συνεδρίαση μας, τον Πρωθυπουργό κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή και τα μέλη της Κυβερνήσεως, τους Αρχηγούς και τους εκπροσώπους των κομμάτων, που τίμησαν και αυτοί με την παρουσία τους τη συνεδρίασή μας.

(Χειροκροτήματα)

Παρακαλώ, θα παραμείνετε στα καθίσματά σας για πολύ λίγο, ώσπου να αποχωρήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός και οι Αρχηγοί των κομμάτων και θα είστε μετά εδώ ξανά στις 12.00, όπου θα αρχίσουμε, ακριβώς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός και οι Αρχηγοί των κομμάτων, ενώ όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Μετά τη διακοπή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Πρέπει να θυμίσω ότι ο χρόνος είναι τέσσερα λεπτά για κάθε ομιλήτη-αγορητή. Ένα λεπτό πριν από τη λήξη της ομιλίας υπάρχει το προειδοποιητικό σήμα, δηλαδή από το πρώτο σήμα έχετε στη διάθεσή σας ακόμα ένα λεπτό. Πρέπει να περιοριστούμε σε αυτά τα χρονικά πλαίσια. Έτσι μαθαίνου-

με να πειθαρχούμε καλύτερα στο χρόνο, όταν είναι οργανωμένη η συζήτηση, όπως η σημερινή.

Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Αργύρης Βασιλάκης από το Νομό Ηρακλείου έχει το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου-Α' Τμήματος Μορφωτικών Υποθέσεων): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ κύριε Καμπανέλη, φίλες και φίλοι έφηβοι Βουλευτές, στη χώρα μας αυτήν την εποχή υπάρχουν πολλά προβλήματα. Προσωπικά με προβληματίζουν, ιδιαίτερος δύο: Το πρώτο είναι η εκπαίδευση και οι πολλές ατέλειές της που μπορώ να διακρίνω ευκολότερα από τους μεγαλύτερούς μου, αφού η θητεία μου στο σχολείο δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα. Το δεύτερο θέμα που με απασχολεί είναι η σχολική ζωή των μαθητών, που κατ' εμέ δεν είναι αυτή που θα έπρεπε να είναι.

Όσον αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας είναι κοινώς αποδεκτό ότι έχει μειονεκτήματα. Αρχικά μπορεί εύκολα ο κάθε μαθητής να συναγάγει το συμπέρασμα ότι υπάρχουν αρκετοί καθηγητές που είναι ακατάλληλοι να διδάξουν. Οι περισσότεροι στερούνται πολλών προσόντων που θα έπρεπε να έχουν, τους λείπει η εμπειρία, η μεταδοτικότητα και η συνεχής επιστημονική ενημέρωση. Έχουμε φθάσει στο σημείο να λέμε ότι καλός καθηγητής είναι αυτός που έχει ένα από τα παραπάνω προσόντα και όχι όλα. Γεγονός είναι ακόμα η μη ολοκληρωμένη διδασκαλία στο χώρο του σχολείου και η υπολειτουργία της ενισχυτικής διδασκαλίας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι μαθητές να κουράζονται περισσότερο αφού αναγκάζονται να πηγαίνουν εκτός από το σχολείο και στο φροντιστήριο για να αναπληρώσουν τα κενά τους, ξοδεύοντας αρκετά χρήματα, ενώ παράλληλα, σε γενικό επίπεδο, εμποδίζεται η βελτίωση και η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Επιπλέον, οι μαθητές έχουν περισσότερο άγχος από ότι θα έπρεπε για το μέλλον του και τέλος τα σχολικά βιβλία είναι στην πλειονότητά τους κακογραμμένα, εξειδικευμένα και πολλές φορές αναγκάζουν τους μαθητές να μάθουν απέξω το περιεχόμενό τους και όχι να το κατανοήσουν, γιατί περιέχουν πολλές περιττές και άχρηστες γνώσεις.

Από την άλλη πλευρά, η σχολική ζωή των μαθητών στις μέρες μας δεν είναι η καλύτερη δυνατή και γι' αυτό φταίνε διάφοροι παράγοντες. Αρχικά όλα τα παιδιά διαμαρτύρονται για το λιγοστό ελεύθερο χρόνο τους, γιατί το φροντιστήριο και το διάβασμα τους καταναλώνουν τον ελεύθερο χρόνο και τους προκαλούν μεγάλη κόπωση και άγχος. Οι νέοι κατ' εμέ δεν αξιοποιούν σωστά το χρόνο τους και η οικογένεια και οι γονείς τους, θέλοντας τα παιδιά τους να έχουν όσο το δυνατό καλύτερο μέλλον για να μην περάσουν τις δύσκολες στιγμές που πέρασαν αυτοί, περιορίζουν και απαγορεύουν τις εξόδους με αποτέλεσμα τη μη ανάπτυξη της φιλίας και των κοινωνικών δεξιοτήτων που είναι απαραίτητες για την ολοκλήρωση της προσωπικότητας του παιδιού.

Με τον τρόπο αυτό οι γονείς αντί να ωφελήσουν το παιδί τους το βλάπτουν και το καταδικάζουν σε μια ισόβια εξάρτηση απ' αυτούς. Δεν καταλαβαίνουν ότι για να μπορέσει να επιβιώσει στο μέλλον, όταν θα είναι μόνο, πρέπει να βιώσει αρκετές εμπειρίες και καταστάσεις. Είναι σαν το μωρό που αν δεν πέσει και δεν χτυπήσει δεν θα μάθει ποτέ να περπατάει.

Τέλος, ένα άλλο σοβαρότατο πρόβλημα είναι η απομάκρυνση των μαθητών από κάθε μορφή πολιτισμικής ή επιμορφωτικής δραστηριότητας μέσα στο χώρο του σχολείου. Έτσι, οι σχολικές εκδρομές πραγματοποιούνται έχοντας ως στόχο τη διαφυγή των παιδιών από την οικογενειακή καταπίεση. Αρα, παίρνουν μια μορφή εκτόνωσης και όχι την ευρύτερη μορφή της εκμάθησης της ιστορίας και της εξοικείωσης με το περιβάλλον του τόπου μας. Μέχρι και οι εθνικές εορτές έχουν χάσει το ουσιαστικό τους περιεχόμενο και θεωρούνται μια καλή αφορμή για να χάσουν τα παιδιά μερικές ώρες μαθήματος.

Για όλα τα παραπάνω ως μαθήτης θα ήθελα τη συμπαράσταση της Πολιτείας για τη βελτίωση των συνθηκών της σχολικής ζωής. Πρέπει να δοθεί έμφαση όχι μόνο σε στείρες τεχνικές γνώσεις, αλλά και στην ηθική διάπλαση των νέων. Έχει υποχρέωση το κράτος να βοηθήσει, κυρίως οικονομικά, τους εκπαιδευτικούς και να πάρει διάφορα μέτρα γι' αυτούς, όπως να χαμηλώσει το όριο συνταξιοδότησης. Και αφού, σύμφωνα με τον Σ. Καργάκο, η παιδεία δεν έχει στόχο να δώσει μόνο έναν καλό επαγγελματία στην κοινωνία, αλλά έναν σωστό άνθρωπο, ελπίζω οι απόψεις μου να μην παραμείνουν στα Πρακτικά της Βουλής, αλλά να αποτελέσουν μια ουσιαστική παρέμβαση στους αρμόδιους φορείς και να συμβάλουν στην αναβάθμιση της παιδείας.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βασιλάκη Αργύρη. Τώρα το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πετή Θεοδώρα-Βασιλεία από την Α' Αθήνας, του Β' Τμήματος Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΘΕΟΔΩΡΑ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΠΕΤΗ (Α' Αθήνας-Μορφωτικών Υποθέσεων Β' Τμήμα): Αξιότιμη κύριε Αντιπρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι παρευρισκόμενοι, η σημερινή μου παρουσία σε αυτό το Βήμα και ο επακόλουθος απλός και αυθόρμητος λόγος μου είναι απόρροια της χθεσινής αυθόρμητης κίνησής μου να συμπεριληφθώ ανάμεσα στα ονόματα των υποψηφίων ομιλητών της Ολομέλειας της Βουλής αυτής της Συνόδου. Και να, που από τη σκέψη πέρασε ξαφνικά στην πραγματικότητα. Και τώρα θα προσπαθήσω να βάλω και εγώ το λιθαράκι μου σε αυτήν εδώ τη Σύνοδο.

Έψαξα αρκετά στους διαδρόμους του μυαλού μου να βρω ένα θέμα σχετικά με τις μορφωτικές υποθέσεις για το

οποίο να μην έχουν ειπωθεί πολλά από τους Έφηβους Βουλευτές της Επιτροπής μου. Και να, τελικά το βρήκα. Οι σκέψεις μου βρήκαν αμέσως διέξοδο και ντύθηκαν με λόγο, μόλις άκουσα τις αποδοκιμαστικές αναφορές των συναδέλφων μου για τους εκπαιδευτικούς των Λυκείων μας. Και, όμως, δεν είναι όλοι έτσι. Τουλάχιστον, όχι οι δικοί μου. Παρόλο, λοιπόν, που αντίδραση και αντίθεση είναι δύο στοιχεία που απαρτίζουν το χαρακτήρα μου, ωστόσο δεν θα ενδώσω στον πειρασμό να εναντιωθώ στο εκπαιδευτικό σύστημα και κυρίως στο ρόλο των καθηγητών, αλλά απεναντίας θα επαινέσω και θα επιβραβεύσω το δύσκολο έργο της διαπαιδαγώγησης που επιτελούν. Γιατί ας μην ξεχνάμε πως το να είσαι δάσκαλος δεν αποτελεί επάγγελμα, αλλά λειτουργήμα!

Συγχωρείστε μου που οι διαπιστώσεις μου δεν θα αναφέρονται σε γενικά φαινόμενα, αλλά θα προέρχονται από προσωπική εμπειρία, εμπειρία μιας απόφοιτης που έχει κατεβεί πια από το τρένο του σχολείου.

Ένα γλυκό χαμόγελο ζωγραφίζεται στα χείλη μου, όταν διαπιστώνω ότι τελικά δεν τα πήγα και άσχημα και ένα ακόμη πιο έντονο, όταν σκέφτομαι ότι σε όλα αυτά συνέβαλαν οι αγαπητοί καθηγητές μου τους οποίους κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς κατηγορούσα για έλλειψη εποικοδομητικής παιδείας στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ενώ τώρα, αποτραβηγμένη πια στο παρασκήνιο, αναγνωρίζω την αξία τους.

Ίσως, να φανεί υπερβολικό, αλλά πέρα από την οικογενειά μου ό,τι είμαι μέχρι τώρα το χρωστάω σε αυτούς. Το ότι είμαι 17 χρονών και καταφέρνω να αρθρώνω ένα λόγο άξιο να ακουστεί στη «Βουλή των Εφήβων» το χρωστάω σε αυτούς. Ακόμη και σε πιο απλό επίπεδο, το να σταθώ δηλαδή όχι μόνο ως παρατηρητής σε μια συζήτηση, αλλά και να παίρνω μέρος σε αυτή, αντιδρώντας, διαφωνώντας, εκφράζοντας άφοβα την άποψή μου, χωρίς να νομίζω ότι θα ντροπιαστώ, γιατί θα έχω ήδη αποκτήσει όλες εκείνες τις αξίες και τις γνώσεις, ώστε να μπορώ να αποδεικνύω ότι είμαι μια έφηβος με προσωπικότητα, που δεν μένει απαθής σε όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω της.

Αλήθεια έχω δει καθηγητές να ξεχνούν κενά και ελεύθερο χρόνο και να ζητούν απεγνωσμένα περισσότερες ώρες διδασκαλία γιατί οι δεδομένες δεν αρκούν για την κάλυψη της ύλης. Και μη νομίζετε ότι κρύβεται κάτι πίσω από την ενέργειά τους. Αντιθέτως, το κάνουν αφιλοκερδώς, μόνο επειδή βλέπουν το άγχος και την αγωνία στα μάτια μας εξαιτίας των πανελλαδικών εξετάσεων.

Έχω δει καθηγητές να περνούν ατέλειωτες ώρες συζήτησης με τους μαθητές τους για θέματα που μας προβληματίζουν και να διατυπώνουν απλά την άποψή τους χωρίς να την επιβάλλουν. Έχω δει καθηγητές να ενδιαφέρονται για εξωσχολικές δραστηριότητες, όπως καθηγητής κοινωνιολογίας, ο οποίος θέλοντας να πραγματώσει το περιεχόμενο του μα-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

θήματος οργανώνει έρευνες ακόμα και συνεργασία με ακαδημαϊκούς καθηγητές και δημιουργεί ομάδες μαθητών που ασχολούνται κάθε φορά με ένα κοινωνικό πρόβλημα το οποίο αναλύουν και το παρουσιάζουν στους συμμαθητές τους.

Δευτερεύοντα μαθήματα μη πανελλαδικώς εξεταζόμενα, όπως η λογοτεχνία, οι ξένες γλώσσες, τα θρησκευτικά κατάφεραν να αποκτήσουν τη χαμένη τους γοητεία, απλώς γιατί οι αντίστοιχοι καθηγητές μη έχοντας το άγχος της συγκεκριμένης διδακτικής ύλης και προετοιμασίας των μαθητών για τις εξετάσεις αφήνουν τον εαυτό τους και τη γνώση τους να επικοινωνήσουν ελεύθερα με τους μαθητές, να μεταλαμπαδεύσουν γενικές γνώσεις και προσωπικές εμπειρίες ζωής να δώσουν συμβουλές, να καθοδηγήσουν.

Είμαι σίγουρη πως και ο πιο δυσπροσάρμοστος και αρνητικός μαθητής κάτι απορροφά απ' όλα αυτά, κάποιο «ευχαριστώ» θα ξεστομίσει σε ένα στάδιο της ζωής, του έστω και σιωπηλά.

Πόσοι καθηγητές παρακαλούν τους μαθητές για τη διενέργεια σωστού διαλόγου, αλλά βλέποντας αυτή την έστω δήθεν αποστασιοποίηση της νεολαίας από σοβαρά κοινωνικά θέματα τα παρατάνε και αλλάζουν στάση μετατρεπόμενοι, όπως εμείς τους αποκαλούμε, σε «στριμμένους», «αδιάφορους», «κακούς καθηγητές»;

Είναι τελικά δύσκολο να καλυφθεί το χάσμα γενεών αλλά και το χάσμα ρόλων ανάμεσα σε καθηγητές και παιδιά. Ας αναρωτηθεί ο καθένας από εμάς αν προσπάθησε έστω και μια φορά να ενσαρκώσει τον πραγματικό ρόλο του μαθητή, να επικοινωνήσει με το δάσκαλό του και αν τελικά βρήκε ανταπόκριση σ' αυτό το κάλεσμα.

Όσον αφορά το ζήτημα των φροντιστηρίων που αναμφισβήτητα αποτελεί πλήγμα τόσο στα οικονομικά μιας μέσης οικογένειας, όσο και στον απαραίτητο ελεύθερο χρόνο των μαθητών, οι καθηγητές αντιστέκονται. Με την παροχή λοιπόν πρόσθετου διδακτικού υλικού, όπως φυλλάδια, επιπλέον ασκήσεις, βοηθήματα, αλλά και με την ενεργή συμμετοχή τους στην ενισχυτική διδασκαλία, η οποία παρεμπιπτότως αποδείχθηκε πολύ καλή βοήθεια για τους μαθητές και αξίζει κάθε βελτίωσης από πλευράς πολιτείας, γίνονται άξιοι ανταγωνιστές των νέων καθηγητών των φροντιστηρίων και των καινοτομιών που εκείνοι φέρουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Εφρήβου Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, συντομεύετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΠΕΤΗ (Α' Αθήνας-Μορφωτικών Υποθέσεων Β' Τμήμα): Σ' αυτό το σημείο δεν πρέπει να παραλείψω να τονίσω ότι συμφωνώ με τους συναδέλφους μου που κατηγορούν τους εκπαιδευτικούς για την υποβάθμιση της διδασκαλίας. Εξάλλου και εγώ η ίδια υποστηρίζα αυτές

τις θέσεις προ πολλού γιατί σίγουρα υπάρχουν και πραγματικά κακοί καθηγητές, μερικοί από τους οποίους απλά συμβιβάζονται με τα κακώς κείμενα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ας κατευθυνθεί, όμως, η νεανική οργή στους αληθινά υπεύθυνους γι' αυτή την κατάσταση που επικρατεί στο σχολείο και όχι στα απλά εκτελεστικά όργανα. Ας αναλάβει λοιπόν τα ηνία η Πολιτεία με τη σωστή επιλογή εκπαιδευτικών και την πλήρη, συστηματική και συνεχή επιμόρφωσή τους.

Ολοκληρώνοντας την παρέμβασή μου θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε σας Έφηβοι Βουλευτές. Αποκομίστε ό,τι καλύτερο σας προσφέρεται μέσω της παιδείας, έχοντας ως γνώμονα τον σεβασμό, την εκτίμηση και την αναγνώριση της αξίας των άλλων, αλλά πάνω απ' όλα του εαυτού σας. Αγάπα τον εαυτό σου και γίνε αυτό που είσαι. Καλή επιτυχία σε όλους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γιαννοπούλου Ήρινα Ανδριανή από τη Γερμανία, της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΙΡΙΝΑ-ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (Γερμανία-Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων): Αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς πόσο σημαντική και ειδικά για όσους έρχονται από το εξωτερικό είναι η στιγμή αυτή της παρουσίας μας στη «Βουλή των Ελλήνων».

Πέρα από το αυτονόητο αίσθημα τιμής και σεβασμού δεν είναι νομίζω εύκολο να κρύψει κανείς την περηφάνια και την χαρά που νιώθουμε όλοι όσοι βρισκόμαστε σήμερα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και ακουγόμαστε απ' αυτό εδώ το τόσο επίσημο και ιστορικό Βήμα της δημοκρατίας και του λαού μας.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι φρόντισαν γι' αυτό και μας έδωσαν αυτή τη δυνατότητα.

Είναι γνωστό πόσο στενοί είναι οι συναισθηματικοί και οι πνευματικοί δεσμοί όσων Ελλήνων ζουν στο εξωτερικό με την πατρίδα μας, την Ελλάδα. Λίγο-πολύ είναι γνωστές οι δραστηριότητες και οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες και οι υπεύθυνοι για τη δική μας επικοινωνία με την Ελλάδα: επισκέψεις Υπουργών, εκδηλώσεις και όχι λίγα χρήματα, που ξοδεύονται από τη χώρα μας για όλα αυτά.

Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω –και αυτό αποτελεί και την κύρια ιδέα της ομιλίας μου– ότι, παρ' όλα αυτά, δεν έχουμε καταφέρει να ξεπεράσουμε την τυπικότητα και την κάπως επιφανειακή και όχι τόσο ουσιαστική πλευρά αυτών των εκδηλώσεων. Δεν είναι, βέβαια, άσχημο μερικά βράδια, στις

χώρες του Βορά που ζούμε, να παρουσιάζονται ξαφνικά κάποιιοι από την Ελλάδα και να αρχίζουν, μετά από τα καθιερωμένα λόγια και τα τραπέζια, οι χοροί και τα τραγούδια. Αλλά από την επόμενη μέρα, από το τέλος των όποιων εκδηλώσεων, μένει πάλι το κενό, η αποκοπή και τα άδεια γραφεία των πολιτιστικών συλλόγων.

Δεν πρέπει να μείνουμε, λοιπόν, μόνο σε αυτά. Μπορούμε να κάνουμε κάτι περισσότερο, κάτι πιο σταθερό, πιο μόνιμο. Ιδέες σίγουρα υπάρχουν πολλές, μερικές από τις οποίες είναι οι εξής: η οργάνωση και πάλι σε συστηματική βάση σχολικών εκδρομών από το εξωτερικό στην Ελλάδα, και το αντίστροφο, κατά την περίοδο των διακοπών, που σε τόσες περιπτώσεις δεν συμπίπτουν. Δεν χρειάζεται να είναι μεμονωμένα σχολεία, αλλά η συμμετοχή μπορεί να έχει εθελοντική βάση, με μαθητές από διάφορα γυμνάσια και λύκεια. Θα μπορούσαν να διοργανωθούν εκθέσεις, διαγωνισμοί και κοινές εκδηλώσεις με θέματα που κερδίζουν το ενδιαφέρον των νέων και, γιατί όχι, στήριξη και δημιουργία ιστοσελίδων, τόπων επικοινωνίας και επαφής στο Διαδίκτυο.

Είμαι σίγουρη πως ιδέες για μια πιο ουσιαστική και σταθερή επικοινωνία των νέων Ελλήνων που είμαστε διασκορπισμένοι σε τόσες χώρες, θα υπάρξουν πολλές. Η προσπάθεια θα βρει πολλούς εθελοντές και θα πετύχει. Αρκεί κάποιιοι κρατικοί παράγοντες να ενδιαφερθούν και να συντονίσουν την όλη διαδικασία. Είναι κάτι που πιστεύω ότι μας λείπει και οι περισσότεροι θα το αγκαλιάσουμε με χαρά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβλας): Το λόγο έχει η Μανθούλα Ζήση από το Νομό Καρδίτσας, της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου. Επόμενη θα είναι –και να ετοιμάζεται– η κ. Αλεξάνδρα Καμπιά.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΝΘΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Ν. Καρδίτσας – Ενιαίο Λύκειο Μουζακίου): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι η φορολογία και η φοροδιαφυγή.

Στην εποχή των μεγάλων αλλαγών, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, σε καιρούς που η συμμετοχή σε υπερεθνικά σχήματα υποχρεώνει την εφαρμογή κανόνων που απορρέουν από αυτή, ο κύριος, αν όχι ο μοναδικός, τρόπος αναδιανομής του παραγόμενου εθνικού πλούτου στα πλαίσια του δίκαιου καταμερισμού του είναι η φορολόγηση των εισοδημάτων ανάλογα με το ύψος και το μέγεθός τους. Δυστυχώς, όμως, πολλοί πολίτες προσπαθούν να αποφύγουν τη συμμετοχή τους σε αυτή τη διαδικασία και έτσι παρατηρείται στην πατρίδα μας, σε μεγάλο βαθμό σε σχέση με τις άλλες προηγμένες χώρες, το φαινόμενο της φοροδιαφυγής.

Η φοροδιαφυγή, τα αίτια και η αντιμετώπισή της: Η φοροδιαφυγή είναι μια από τις μορφές άρνησης της εκπλήρω-

σης των υποχρεώσεων των πολιτών απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, τη συντεταγμένη πολιτεία και το κράτος. Συγκεκριμένα, οι πολίτες δεν δίνουν στις οικονομικές υπηρεσίες αυτά τα οποία πρέπει να πληρώσουν με βάση τους νόμους, τα εισοδηματά τους και τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Πού οφείλεται αυτό το φαινόμενο, το οποίο έχει μεγάλες διαστάσεις και αποτελεί σύνθετο θέμα συζήτησης στην κοινωνία μας; Τα αίτια που μπορούν να αναζητηθούν, διακρίνονται, πρώτον, σε ιστορικούς και πολιτισμικούς παράγοντες. Η μακροαίωνα σκλαβιά της πατρίδας μας στους Τούρκους, που ως κατακτητές για τέσσερις αιώνες ασκούσαν τη διοίκηση και αποτελούσαν τις αρχές στις οποίες καταβάλλονταν οι άδικοι στην πλειονότητά τους φόροι. Η οποιαδήποτε προσπάθεια μη καταβολής των φόρων ήταν θεμιτή και αποδεκτή από την κοινωνία και οι πολίτες που επιχειρούσαν με κάθε τρόπο να αποφύγουν την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης πολλές φορές μετατρέπονταν σε επαναστάτες –υποχρεωτική επιλογή για να αποφύγουν την τιμωρία– και ηρωοποιούνταν.

Δεύτερον, υπάρχουν και σύγχρονοι παράγοντες, στους οποίους θα αναφερθώ περιληπτικά: η κακή οργάνωση των υπηρεσιών, το μεταβαλλόμενο, ασταθές και δαιδαλώδες φορολογικό σύστημα, η εκτεταμένη διαφθορά, η καχυποψία και η πολλές φορές βάσιμη εντύπωση των πολιτών ότι το κράτος δεν είναι συνεπές και δίκαιο στις υποχρεώσεις του απέναντί τους.

Σημαντικό παράγοντα, επίσης, θεωρώ τη γενικότερη κουλτούρα του ατομισμού, της μη συμμετοχής των πολιτών στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων και της απαξίωσης των θεσμών, που μας οδηγούν στη νοοτροπία ότι η Πολιτεία είναι «κουτί ξένο», μακριά από μας και όχι εμείς οι ίδιοι.

Αυτό καθιστά το φαινόμενο της φοροδιαφυγής κοινωνικά αποδεκτό από τους περισσότερους και την αντιμετώπισή του δύσκολη. Ποιες είναι οι πτυχές, οι προεκτάσεις και τα αποτελέσματα της φοροδιαφυγής;

Πρώτον, στερεί από την Πολιτεία σημαντικούς πόρους με τους οποίους θα μπορούσε να συνεισφέρει αποτελεσματικότερα στην ανάπτυξη, να κάνει περισσότερα κοινωφελή έργα, να διευρύνει την κοινωνική πολιτική, να αυξήσει τους μισθούς δημόσιων λειτουργών, να βελτιώσει τη δημόσια υγεία και την Παιδεία και να περιορίσει τον δανεισμό στον οποίο αναγκάζεται να καταφεύγει το κράτος για να ανταποκριθεί ακόμη και σε βασικές υποχρεώσεις του.

Δεύτερον, απαξιώνει την εμπιστοσύνη των πολιτών σε υπηρεσίες της Πολιτείας και γενικότερα στους θεσμούς, απογοητεύει τους συνεπείς και νομιμόφρονες πολίτες και λειτουργεί ως κακό παράδειγμα γι' αυτούς που έως τώρα δεν θέλησαν ή δεν τόλμησαν να φοροδιαφυγούν.

Τι πρέπει να γίνει για να περιοριστεί η φοροδιαφυγή η

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

οποία φέρνει τη χώρα μας στην πρώτη θέση σ' αυτό το ζήτημα μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

Πρώτον, μελέτη, εκπόνηση και εφαρμογή ενός μακροχρόνιου, σταθερού, κοινωνικά δίκαιου, απλού και αποτελεσματικού νόμου, ο οποίος θα προκύψει μετά από ανοικτό διάλογο μεταξύ των κομμάτων, των συνδικαλιστικών φορέων και γενικότερα των θεσμικών εκφράσεων της κοινωνίας. Αυτό το φορολογικό σύστημα πρέπει να είναι αποδεκτό και σεβαστό απ' όλους τους φορείς, τα κόμματα και τους πολίτες.

Δεύτερον, φθάνοντας στο τέλος κάποιων ιδεών για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, είναι η καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης μέσα από μαθήματα στα σχολεία και εκπομπές στα Μ.Μ.Ε. Επιβράβευση συνεπών φορολογικά πολιτών και επιχειρήσεων, έτσι ώστε να λειτουργούν ως καλό παράδειγμα και υπενθύμιση στους πολίτες για τις υποχρεώσεις τους απέναντι στο κράτος που είναι δικό τους, προέκταση του εαυτού τους. Για να είναι αποτελεσματική αυτή η προσπάθεια, πρέπει το κράτος να εκσυγχρονιστεί, να γίνει δικαιότερο. Οι δε εκπρόσωποι του πρέπει να δίνουν το καλό παράδειγμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καμπιλιά Αλεξάνδρα από το Νομό Καρδίτσας, του Α' Τμήματος Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΜΠΙΛΙΑ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμη κύριε Αντιπρόεδρε, αγαπητέ κ. Καμπανέλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, παρατηρώντας το χαρακτήρα της σύγχρονης εποχής, θα λέγαμε ότι πρόκειται για μια εποχή έντονα ρατσιστική. Κατ' αρχάς, ο ρατσισμός σαν ορισμός είναι η διάκριση που γίνεται σε βάρος φυλών, ομάδων ή εκπροσώπων. Από επιστημονικής βέβαια άποψης, πρόκειται για σύνολο θεωριών που οι βασικές θέσεις του αναφέρονται στις ανισότητες και διαφορές των λαών μεταξύ τους. Ο ρατσιστικός χαρακτήρας της εποχής μας, δηλώνεται περίτρανα όσον αφορά την αλαζονική και απάνθρωπη πολλές φορές αντιμετώπιση ομάδων που διαθέτουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όπως ομοφυλόφιλων, ασθετών με AIDS, ναρκομανών, πρώην παρανομοφύλων.

Η διάκριση των ανθρώπων σε ανώτερους και κατώτερους και η διαιώνιση των ανισοτήτων, είναι άμεσα συνδεδεμένη με την επικράτηση οικονομικών και πολιτικών κύκλων που διευθύνουν τον κόσμο. Πίσω από κάθε ρατσιστική συμπεριφορά κρύβονται οικονομικά οφέλη που απορρέουν από τέτοιου είδους αντιλήψεις και εξυπηρετούν εκείνους που τις επινοούν ή τις αποδέχονται. Η άγνοια και η πνευματική δυσκαμψία που χαρακτηρίζουν άτομα που έχουν λάβει ελλιπή ή μονόπλευρη παιδεία, γεννούν τις προκαταλήψεις, τις αστήρικτες γενικεύσεις και τις αυθαίρετες κρίσεις για

άτομα, ομάδες, ή λαούς. Παράλληλα, η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας, δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη αναίτιου μίσους και εκδήλωση ρατσιστικής συμπεριφοράς εναντίον υποτιθέμενων εχθρών.

Η καλλιέργεια του αισθήματος ανωτερότητας ενός λαού σε σχέση με τους άλλους στηρίζει πολιτικές σκοπιμότητες. Γενικότερα, μια συμπλεγματική προσωπικότητα επιδιώκει την αυτοεπιβεβαίωσή της τονίζοντας τα αρνητικά χαρακτηριστικά των άλλων. Θα πρέπει να συσχετίσουμε τη ρατσιστική συμπεριφορά με τον ευρύτερο ηθικά εξασθενημένο και αμοραλιστικό χαρακτήρα της εποχής μας.

Άμεσο συνεπακόλουθο του ρατσισμού, είναι η περιθωριοποίηση των ατόμων ή των ομάδων που αντιμετωπίζονται αρνητικά, η γκετοποίηση και η απομόνωση από τους άλλους. Αυτό σημαίνει νομιμοποίηση της αδικίας, διαιώνιση των κοινωνικών ανισοτήτων και, συγχρόνως, επιβολή των ισχυρότερων. Καταστρατηγείται η ελευθερία των ανθρώπων και καταργούνται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Επειδή, όμως, το φαινόμενο παίρνει μεγάλες διαστάσεις, που καθημερινά οδηγούν σε ακρότητες, επιβάλλεται η άμεση αντιμετώπισή του.

Οι παρακάτω επισημάνσεις είναι ελάχιστες σχετικά με τους τρόπους αντιμετώπισης του ρατσισμού:

Ανθρωπιστική παιδεία η οποία θα βοηθήσει το κλίμα ανθρωπισμού και θα θέσει στόχο στην αναβάθμιση της ανθρωπίνης οντότητας.

Χάραξη μιας εκπαιδευτικής πολιτικής με ανθρωπιστικό προσανατολισμό.

Δημιουργία ενός σύγχρονου σχολείου που θα προωθήσει τον διάλογο, θα μεταγγίζει ανθρωπιστικές αξίες και θα παρέχει αντικειμενική ιστορική γνώση απομακρυσμένη από σωβινισμούς και διαστρεβλώσεις της ιστορικής αλήθειας.

Συστηματική καλλιέργεια διεθνοτικού πνεύματος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που αποτελούν όργανο διαφώτισης και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης. Δραστηριοποίηση των πνευματικών ανθρώπων που, με όπλο το κύρος και τη νηφαλιότητά τους, θα αποτελέσουν τον οδηγό για τη δημιουργία μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από κάθε είδους διακρίσεις.

Ουσιαστικά, όλοι είμαστε ρατσιστές. Η αλήθεια είναι πως όλοι είμαστε ίσοι, λευκοί ή όχι, χριστιανοί ή αλλόθρησκοι. Πάνω απ' όλους απλώνεται ο ίδιος ουρανός και μας προστατεύει ο ίδιος Θεός, όπως και αν τον αποκαλεί ο καθένας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτου Δανάη, Α' Αθήνας, του Β' Τμήματος Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΔΑΝΑΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Α' Αθήνας-Λεόντειο Λύκειο

Πατησίων): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ο αρχικός προβληματισμός μου -που μου άνοιξε την πόρτα της Βουλής- ήταν κατά πόσο οι αποστασιοποιημένοι νέοι του 21ου αιώνα μπορούν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα και να κινηθούν στα πλαίσια ενός θεσμού, όπως η «Βουλή των Εφήβων».

Ερχόμενη εδώ και συμμετέχοντας στις συνεδριάσεις της Επιτροπής μου, όπου υπήρξε λόγος, αντίλογος, διάλογος αλλά και κατάθεση πολύτιμων προσωπικών εμπειριών, έψαξα την κοινή μεταβλητή που ένοιωθα ότι μπορεί να είναι μία από τις λύσεις που, ατυχώς, παραβλέπονται.

Τελικώς, η αρχικά ομιχλώδης αναζήτηση, με τη χάρη της Μούσας, κατέληξε σε λαμπρή ανακάλυψη. Δύο λέξεις: Η διττή φύση του ανθρώπου. Κατά πόσο λαμβάνεται αυτό υπόψη, όταν τόσο κοινωνιολόγοι όσο και πολιτικοί μοχθούν να βελτιώσουν τα κοινωνικά δεδομένα και να επιλύσουν τα κοινωνικά προβλήματα που ταλανίζουν τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία;

Ο Νεοέλληνας δεν έχει ιδιαίτερη επαφή με το συναίσθημά του. Μην έχοντας μάθει το κατάλληλο συναισθηματικό λεξιλόγιο δυσκολεύεται να εκφράσει τις σκέψεις του και με τον καιρό μαθαίνει να αγνοεί επιμελώς το συναίσθημά του και να αποφεύγει συζητήσεις που θα μπορούσαν να κρύβουν τους υφάλους της συναισθηματικής και ψυχικής επαφής με το συνάνθρωπο.

Απότοκος αυτού είναι να νεκρώνει η ψυχική του υπόσταση, να βραχυκυκλώνεται ο ίδιος και, κατ' επέκταση, οι διαπροσωπικές του σχέσεις. Αρκείται στην επιφάνεια και αποφεύγει την εμπάθση και την ουσία που θα μπορούσαν να παρουσιάσουν τους υφάλους της αληθινής επικοινωνίας.

Ειδικότερα, οι άνδρες δεν έχουν απαλλαγεί ακόμα από τα στοιχεία του παρελθόντος που απαγορεύουν οποιαδήποτε ένδειξη αδυναμίας ή ευαισθησίας, πράγμα που θα έσειε συθέμελα το πρότυπο του ισχυρού ακλόνητου φύλου. Οι γυναίκες από την άλλη μεριά δεν συναντούν καμία βοήθεια στην πρακτική ανάγκη που προκύπτει, έπειτα από την εποχή της χειραφέτησής τους, ώστε να συνδυάσουν δημιουργικά και να συμβιβάσουν αποτελεσματικά το ρόλο της μητρότητας και αυτό της επαγγελματίας.

Επιπρόσθετα, άνδρες και γυναίκες αδυνατούν να χειρισθούν τις δυσκολίες και ατυχίες που συναντούν στη ζωή τους, εφόσον το πρώτο βήμα για την επίλυση του προβλήματος είναι η συνειδητοποίηση τόσο της ύπαρξής του όσο και των συναισθημάτων που προκαλεί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι κακοποιημένες γυναίκες που, λανθασμένα, αισθάνονται ενοχή.

Επειδή λοιπόν από μικρή ηλικία τίθενται οι βάσεις για μακροπρόθεσμη αλλαγή, θα ήθελα να προτείνω την ένταξη σχολικής ώρας στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα, από την πρω-

τοβάθμια κιόλας εκπαίδευση, ώστε οι μαθητές να αναπτύξουν την αισθηματική τους νοημοσύνη, με απώτερο σκοπό την εποικοδομητική διαχείριση των συναισθημάτων τους ως ενήλικοι πλέον και ενεργοί, υπεύθυνοι Έλληνες πολίτες.

Τέλος, ζητώ το συναίσθημα και την ευαισθησία που υπήρξαν κινητήριοι άξονες όσων παιδιών υπέβαλαν υποψηφιότητα, νιώθοντας από τη μια χαρά που, επιτέλους, συνάντησα εκπροσώπους της γενιάς μου, που να μοιραζόμαστε κοινούς προβληματισμούς, αλλά από την άλλη οι σχεδόν 28.000 υποψηφιότητες στα εφηβικά -και ίσως κατά πολλούς ρομαντικά- μάτια μου φαντάζονταν πολύ λίγες.

Γι' αυτό θα πρότεινα τη δημιουργία ενός διαδικτυακού τόπου που θα λειτουργεί ως διάλυος επικοινωνίας, πληροφόρησης και γόνιμων συζητήσεων μεταξύ των νέων και θα αποτελεί πηγή ερεθισμάτων και μέσο αφύπνισης των συνομηλίκων μας. Ήρθε ο καιρός να δείξουμε σε όλους την ομορφιά του να ενδιαφέρεσαι για την πραγματικότητα και να ζεις ενεργητικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λιόλης Δημήτριος από τη Β' Θεσσαλονίκης, της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Να ετοιμάζεται ο κ. Βράκας Βασίλειος.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΟΛΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης- 1ο Ε.Λ. Κολλεγίου «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»): Αξιότιμη κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το θέμα που με απασχολεί είναι η προσέγγιση προβλημάτων του πολιτικού μας συστήματος και της δικαιοσύνης κι η προσπάθεια εύρεσης λύσεών τους.

Όπως είναι κοινώς αποδεκτό, η άσκηση εξουσίας παρουσιάζει συχνά φαινόμενα κακοδιαχείρισης και διαφθοράς. Επίσης είναι γνωστό ότι και το υπάρχον πολιτικό σύστημα νοσεί, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα στη δημοκρατική λειτουργία του.

Κύρια αίτια αυτής της κατάστασης, της οποίας συνέπειες ανιχνεύονται στην πολιτική ζωή της Ελλάδας, είναι πρώτον: τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, άλλοτε πολιτικά κι άλλοτε οικονομικά, πολιτικών προσώπων ή ομάδων και η ανάμιξη βουλευτών σε κάθε είδους σκάνδαλα.

Δεύτερον, η ακατάσχετη ρουσφετολογία, η οποία υπονομεύει την αξιοκρατία, βασική αρχή της Δημοκρατίας, λόγω των πελατειακών σχέσεων μεταξύ πολιτών και πολιτικών.

Και τρίτον, η κακώς εννοούμενη κομματική πειθαρχία, που δεν βοηθά στην επίλυση σημαντικών προβλημάτων της κοινωνίας τα οποία απαιτούν συναινετικές λύσεις.

Επιπλέον, επισημαίνω, πρώτον, την ασυνέπεια κάποιων Βουλευτών προς την εκπλήρωση των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων και τη μη τήρηση των προεκλογικών τους δε-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

σμεύσεων, αλλά και δεύτερον, το γεγονός ότι οι Βουλευτές δεν ψηφίζουν κατά την πολιτική τους συνείδηση, αλλά υπακούουν στην κομματική εντολή καταστρατηγώντας το απεριόριστο δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση.

Ωστόσο, δεν είναι μόνο οι πολιτικοί οι οποίοι έχουν συντελέσει στην τωρινή πολιτική κατάσταση της Ελλάδας. Φταίει κι οι ίδιοι οι Έλληνες πολίτες, οι οποίοι ενίοτε αδιαφορούν για τα πολιτικά δρώμενα, ενώ ή ενημερώνονται ελλιπέστατα ή αποπροσανατολίζονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Ακόμη πιο λυπηρό είναι το γεγονός ότι και η πλειονότητα της σημερινής νεολαίας κρατά απαξιωτική στάση απέναντι στα πολιτικά δρώμενα, όντας τις περισσότερες φορές φερέφωνο των μεγάλων χωρίς να κρίνει και να αξιολογεί τα πολιτικά γεγονότα.

Για τους παραπάνω λόγους έχω την πεποίθηση ότι η εξυγίανση της ελληνικής πολιτικής ζωής μπορεί και πρέπει να επιτευχθεί με πρακτικές λύσεις και προτάσεις. Πρώτον, όσον αφορά το ρουσφέτι πιστεύω ότι θα πρέπει να θεσπιστούν ποινές, όπως έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα για τους πολιτικούς που διατηρούν πελατειακές σχέσεις με πολίτες και προωθούν ανάξια άτομα σε σημαντικές θέσεις υπονομεύοντας την αξιοκρατία και το μέλλον των νέων ή κάνουν οικονομικές εξυπηρετήσεις.

Δεύτερον, πρέπει οι αρχηγοί των κομμάτων να δεσμευτούν δημόσια ότι θα αποκαλύπτουν και θα παραδέχονται κάθε κρούσμα διαφθοράς και προσβολής της Βουλής, η οποία αποτελεί την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας ενώ και οι πολίτες και κυρίως εμείς οι νέοι θα δεσμευθούμε ότι θα κρίνουμε δημόσια τα κακώς κείμενα που συμβαίνουν στην πολιτική ζωή του τόπου.

Επίσης, οι πολιτικοί, που είναι οι εκπρόσωποι του λαού, είναι αναγκαίο να τηρούν τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις και τα προγράμματά τους, να δεσμεύονται μόνο γι' αυτά και να κάνουν δημόσιο απολογισμό των έργων τους. Και δεύτερον, να είναι συνεχής η παρουσία τους στο Κοινοβούλιο, ώστε να λαμβάνουν μέρος ενεργά στις συζητήσεις και να ψηφίζουν κατά συνείδηση, ανεξάρτητα από την κομματική εντολή, ώστε το κύρος κι η αξιοπιστία της Βουλής να παραμένουν απαρασάλευτα.

Κυρίως, όμως, πιστεύω ακράδαντα ότι μέσω της κατάλληλης διαπαιδαγώγησης και εκπαίδευσης θα καλλιεργηθεί η ορθή δημοκρατική συνείδηση στους νέους. Για παράδειγμα, με τον εμπλουτισμό του μαθήματος της πολιτικής αγωγής με πρακτικά ζητήματα άσκησης του κοινοβουλευτισμού και με υπόδειξη τρόπων αντιμετώπισης των προβλημάτων. Και δεύτερον, με την παρότρυνση ανάγνωσης και μελέτης πολιτικών άρθρων στον έντυπο τύπο για τη διαμόρφωση αντικειμενικής γνώμης για το κάθε θέμα, ώστε οι νέοι να μην χειραγωγούνται.

Επιπλέον, μια από τις βασικές προϋποθέσεις για τη σω-

στή λειτουργία της Δημοκρατίας είναι και η άμεση και ευέλικτη απονομή της δικαιοσύνης. Το κυριότερο πρόβλημα ανάγεται στη μεγάλη καθυστέρηση εκδίκασης των υποθέσεων λόγω της αργοπορίας της κίνησης των διαδικασιών, πράγμα που συχνά έρχεται σε αντίθεση με το λαϊκό αίσθημα.

Ζωντανό παράδειγμα αυτών των προβληματισμών αποτελεί το τραγικό δυστύχημα των Τεμπών που μας συγκλόνισε όλους -κι ειδικά εμάς τους εφήβους- με τον τόσο άδικο χαμό είκοσι ενός συνομηλίκων μας. Η μεγάλη καθυστέρηση της τιμωρίας των υπευθύνων προσβάλλει το κοινό περί δικαίου αίσθημα, αφού καθυστερεί υπερβολικά η παραδειγματική τιμωρία των υπευθύνων.

Μέσα από τους παραπάνω προβληματισμούς προτείνονται ενδεικτικά τα εξής:

Πρώτον, άμεση και ευέλικτη απονομή της δικαιοσύνης με έμφαση σε περιπτώσεις ιδιαίτερα τραγικές με πολλαπλές επιπτώσεις.

Δεύτερον, δημιουργία εκ μέρους των κρατικών υπηρεσιών καλύτερων συνθηκών οδήγησης στους αυτοκινητοδρόμους με την υιοθέτηση μέτρων που ισχύουν και σε άλλα κράτη, ευρωπαϊκά και μη, ώστε να περιοριστούν οι θάνατοι κάποια στιγμή των νέων της Ελλάδας ή, όπως είχε πει και μια συνάδελφος Βουλευτής από την Επιτροπή μας, η οποία έτυχε να είναι μέσα σ' αυτό το λεωφορείο εκείνη την τραγική μέρα, να σταματήσει η Ελλάδα να σκοτώνει τα παιδιά της.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, οι νέοι είναι οι φορείς νέων ιδεών, οι νέοι είναι αυτοί που θα μπορούν να μεταδώσουν τα οράματά τους, να κρίνουν και να προχωρήσουν. Γι' αυτό ως Έφηβος Βουλευτής από αυτό εδώ το Βήμα της «Βουλής των Εφήβων» τολμώ να ελπίζω για όσα προανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ και να είστε όλοι καλά!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βράκας Βασίλειος του Νομού Λαρίσης, από το Α' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΡΑΚΑΣ (Ν. Λάρισας - 5ο Ενιαίο Λύκειο Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, στη σύγχρονη εποχή η νεολαία αγωνιά, προβληματίζεται και οραματίζεται ένα καλύτερο μέλλον.

Ένα, λοιπόν, από τα θέματα που απασχολεί τους νέους Έλληνες και μένα προσωπικά είναι η επιστροφή όλων των ελληνικών γλυπτών και ιδίως των γλυπτών του Παρθενώνα που βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο στο Λονδίνο. Για εμάς τους Έλληνες αποτελεί ζητούμενο αρκετά χρόνια και η λύση του είναι μια ανάγκη ολοένα και πιο επιτακτική λόγω

και της πρόσφατης διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Άλλωστε, αυτό το ύψιστο αθλητικό και πολιτιστικό γεγονός ενσαρκώνει τις αξίες και τα πιστεύω των αρχαίων χρόνων, ό,τι δηλαδή και τα γλυπτά του Παρθενώνα.

Όπως όλοι γνωρίζετε ο Βρετανός Μπρους Έλγιν απέσπασε πλήθος γλυπτών και αρχιτεκτονικών μελών. Ο σκοπός του ήταν σαφέστατος: ο πλουτισμός. Συγχρόνως με τη ληλασία προκλήθηκε και η φθορά τους, πολλές φορές ανεπανόρθωτη. Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, πως το πρόβλημα δεν είναι καινούργιο. Αντιθέτως, φθάνει «αισιώς» τους δύο αιώνες ύπαρξης.

Η Ελλάδα δεν έπαψε ποτέ –επίσημα ή και με ιδιωτική πρωτοβουλία- να διεκδικεί την επιστροφή τους. Από το 1982, όταν Υπουργός Πολιτισμού ήταν η Μελίνα Μερκούρη, μέχρι και σήμερα τίθεται το ζήτημα στην UNESCO, ενώ, ύστερα από απόφαση του ελληνικού Υπουργικού Συμβουλίου, τέθηκε και προς τη Βρετανική Κυβέρνηση από τον Οκτώβριο του 1983. Η ελληνική θέση διατυπώθηκε από τότε αρκετές φορές.

Παρά ταύτα η Βρετανική Κυβέρνηση αρνείται πεισματικά την επιστροφή τους. Ισχυρίζονται πως η μεταφορά τους στο Λονδίνο αποτέλεσε μια γενναϊόδωρη και σοφή πράξη υπέρ της σωτηρίας των γλυπτών του Παρθενώνα, καθώς κινδύνευαν από τους Τούρκους. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι απέκτησαν τα γλυπτά με καθ' όλα νόμιμη διαδικασία και πλέον δικαιωματικά τους ανήκουν. Ακόμα θεωρούν ότι εμείς οι Έλληνες επιδείξαμε αδιαφορία για τα Μάρμαρά μας με αποτέλεσμα εδώ να μην είναι ασφαλή. Τέλος, αναφέρουν πως στην Αθήνα δεν υπάρχει ο κατάλληλος χώρος για να φιλοξενηθούν τα γλυπτά.

Τα επιχειρήματά τους, ωστόσο, κρίνονται επεικειώς ανεπαρκή. Για τέσσερις αιώνες σκληρής τουρκικής σκλαβιάς ο ναός του Παρθενώνα δεν είχε φθορές, ενώ αντίθετα η ληλασία του Έλγιν ήταν ανελέητη. Παράλληλα, είναι αδύνατο να θεωρηθεί νόμιμη η αγοραπωλησία των ελληνικών γλυπτών έπειτα από διαπραγματεύσεις με τους Τούρκους κατακτητές. Συγχρόνως, θεωρείται ντροπή να χαρακτηρίζεται ένας λαός αδιάφορος για τα ύψιστα καλλιτεχνικά επιτεύγματά του, την απεικόνιση της ιστορίας του, όταν για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια και κάτω από τις καουχιές της σκλαβιάς διατηρεί τη γλώσσα, τη θρησκεία και τις παραδόσεις του. Τέλος, οι Βρετανοί πρέπει να ξέρουν πως στην Αθήνα έχει σχεδιασθεί η ανέγερση του νέου Μουσείου της Ακρόπολης, όπου θα διαφυλαχθούν και θα παρουσιάζονται σωστά τα γλυπτά και τα άλλα αριστουργήματα του Ιερού Βράχου.

Επίσης, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι οι Βρετανοί δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τα γλυπτά μας. Γι' αυτούς είναι μόνο μια συλλογή. Η σημασία τους και η αξία τους για το Βρετανικό Μουσείο μετριέται μόνο σε αγγλικές λίρες και αριθμό επισκεπτών.

Αντίθετα, για εμάς τους Έλληνες τα γλυπτά του Παρθενώνα αποτελούν την πολιτιστική μας κληρονομιά, την ίδια μας την ιστορία. Είναι για εμάς ανεκτίμητη περιουσία. Τα γλυπτά αυτά είναι η παράδοσή μας. Με την παράδοση όμως εξασφαλίζεται και η πολιτιστική συνέχεια, καθώς ποτέ ο πολιτισμός μιας γενιάς δεν δημιουργείται από το μηδέν, μα ριζώνεται στον πολιτισμό των γενεών που πέρασαν.

Επιπλέον, η στροφή προς την παράδοση θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε την ταυτότητα και κατ' επέκταση τη θέση μας στην ιστορία.

Τέλος, η διατήρηση και ο σεβασμός της ιστορικής παράδοσης είναι στοιχείο ζωτικό για την επιβίωση και τη μεγαλουργία ενός λαού. Πρέπει ταυτόχρονα όλοι να αντιληφθούμε πως τα γλυπτά αυτά δεν είναι μνημείο μόνο ελληνικό, ούτε καν μόνο δυτικοευρωπαϊκό. Είναι μνημείο παγκόσμιο, κληρονομιά όλων των ανθρώπων.

Οφείλουμε, συνεπώς, όλοι οι Έλληνες να ενωθούμε χωρίς πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες με σκοπό να ασκηθεί σθεναρή πίεση τόσο σε εθνικό, όσο και σε διεθνές επίπεδο, ώστε να επιτευχθεί η επιστροφή των γλυπτών. Δεν ζητάμε απλώς, μα απαιτούμε την επιστροφή των γλυπτών στην πατρίδα τους. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε και υποχρεούμαστε να ζητήσουμε τόσο για μας, όσο και για την ιστορία.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω τα λόγια του Λόρδου Βύρωνα μαζί με την ελπίδα και την πεποίθησή μου πως μία μέρα θα μπορούμε να θαυμάζουμε εδώ στην Αθήνα αυτά τα ανυπολόγιστη ιστορικής και συναισθηματικής αξίας δημιουργήματα:

«Τυφλά είναι τα μάτια που δεν χύνουν δάκρυα βλέποντας, ω Ελλάς αγαπημένη, τα ιερά σου Μάρμαρα να αρπάζονται από βλάσφημα εγγλέζικα χέρια που έχουν ξαναπληγώσει την πονεμένη σου καρδιά και αρπάζει τους Θεούς σου, τους Θεούς που μισούν το απαισιό κλίμα της Αγγλίας»!

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ένα ακόμα ψήφισμα ότι τα «Μάρμαρα» πρέπει να έρθουν στην Ελλάδα, γιατί είναι δικά μας!

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τυροβολάς Θανάσης από το Νομό Λακωνίας, του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Θα παρακαλέσω να ετοιμάζεται η Έφηβος Βουλευτής Νταλού Χριστίνα.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ (Νομός Λακωνίας - 1ο Ε.Λ. Σπάρτης): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, αγαπητοί Έφηβοι συνάδελφοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι.

Είμαι από τη Σπάρτη όπου φοιτώ στο 1Α Ενιαίο Λύκειο. Είναι τιμή για μένα που βρίσκομαι τώρα εδώ και ζω αυτή τη

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

μοναδική εμπειρία, η οποία θα μου μείνει αξέχαστη. Ξέρω ότι όλα τα παιδιά κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια για να συμμετάσχουν σ' αυτό το θεσμό αγνοώντας τον τεράστιο φόρτο εργασιών του Λυκείου και η παρουσία τους εδώ είναι η ανταμοιβή τους.

Πολλές είναι οι επισημάνσεις και οι προβληματισμοί των νέων γύρω από το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά πολλές και οι αξιόλογες προτάσεις τους.

Για παράδειγμα: Η αξιολόγηση των καθηγητών θεωρείται μέτρο ύψιστης προτεραιότητας για τους μαθητές, οι οποίοι απαιτούν καθηγητές προσιτούς στους μαθητές με γνώσεις γύρω από το αντικείμενό τους και συνεχή επιμόρφωση.

Οι νέοι απαιτούν ίδρυση οργανωμένων Βιβλιοθηκών με ενημερωμένο προσωπικό και διαρκή ανανέωση με προσθήκη καινούργιων βιβλίων. Πώς, όμως, οι σύγχρονοι πολιτικοί να γνωρίζουν τα μειονεκτήματα της σύγχρονης εκπαίδευσης, όταν οι ίδιοι είναι αυτοί που στέλνουν τα παιδιά τους να φοιτήσουν σε ιδιωτικά σχολεία σε όλες τις βαθμίδες;

Δεν θα μπορούσα να παραλείψω, ωστόσο, τον αδιαφιλονίκητα πιο προβληματικό τομέα της εκπαίδευσης, που δεν είναι άλλος από το εκπαιδευτικό σύστημα. Η κυριαρχία της στείρας απομνημόνευσης, καθώς και η παραπαιδεία που παρασιτεί εις βάρος των μαθητών, των γονέων, αλλά και των καθηγητών του σχολείου καθιστά τις συνθήκες εξαιρετικά κρίσιμες.

Θέλω, όμως, να αναφέρω και κάποιες προτάσεις ή εισηγήσεις παιδιών που με συγκίνησαν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της Επιτροπής και θα ήθελα να τις μοιραστώ μαζί σας.

Κατ' αρχήν, η οργάνωση και η διεξαγωγή Ολυμπιακών Αγώνων νέων στην Ολυμπία κάθε τέσσερα χρόνια αποτελεί μία πρωτοποριακή πρόταση, η οποία θα συντελούσε στην προβολή του ολυμπιακού πνεύματος και του ολυμπιακού ιδεώδους. Θετικές συνέπειες θα ήταν και η ανάπτυξη της ευγενούς άμιλλας από τους μαθητές καθώς και η απόρριψη της νόθευσής τους με αναβολικά.

Επίσης, προτάθηκε η χορήγηση επιδομάτων σε παιδιά της επαρχίας, ώστε να μπορούν να διαμένουν τα δύο τελευταία χρόνια της σχολικής τους ζωής σε κοντινή πόλη. Όλοι γνωρίζουμε πως τα παιδιά της επαρχίας δεν έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τα παιδιά της πόλης και πιστεύω πως αυτή η πρόταση θα βοηθήσει στη δημιουργία ενός συστήματος χωρίς διακρίσεις και ανισότητες.

Τέλος, ανάμεσα στους μαθητές της Επιτροπής υπήρχε και ένας πανελλήνιος πρωταθλητής εφήβων στην κολύμβηση, ο οποίος κατηγορήσε τους καθηγητές για απαξίωση του αθλητισμού και σκληρή μεταχείριση εις βάρος του. Δυστυχώς, όπως τόνισε χαρακτηριστικά, ο συνδυασμός πρωταθλητισμού στο κολύμπι και η εισαγωγή σε υψηλόβαθμα ΑΕΙ είναι ανέφικτος, καθώς, επειδή ζει στην επαρχία, καταθέτει ότι

δεν υπάρχουν κατάλληλες συνθήκες άθλησης και ηθικής και υλικής υποστήριξης.

Εν τούτοις τα ζητήματα της παιδείας είναι πλέον τετριμμένα και έχουν κορεστεί και θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις που πιστεύω ότι αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των μαθητών, όπως διαπίστωσα από μία άτυπη συζήτηση μαζί τους για τη διαδικαστική λειτουργία του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων».

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των Επιτροπών παρατηρήσαμε διάφορες «αδυναμίες», τις οποίες επισημάναμε –καλοπροαίρετα πάντα– και θα θέλαμε να τις παραθέσουμε ενώπιόν σας.

Αρχικά, η ύπαρξη πολλών διαφορετικών θεμάτων στην ίδια Επιτροπή δεν μας βοήθησε να βγάλουμε ουσιαστικά συμπεράσματα δεδομένου και του περιορισμένου χρόνου που είχαμε στη διάθεσή μας.

Ακόμα η ποικιλία θεμάτων δεν επέτρεψε να υπάρξει μία συνεχής ροή ώστε να εκτιμήσουμε αποτελεσματικά κάθε ένα από τα προβλήματα που τέθηκαν στην Επιτροπή μας.

Παράλληλα, η διαδικασία της ψηφοφορίας για έγκριση ή απόρριψη των προτάσεων όλων των μαθητών που έστειλαν κείμενά τους στην αρχή της διαδικασίας ήταν χρονοβόρα και ανούσια.

Για να γίνω πιο σαφής, πολλές προτάσεις έρχονταν σε αντίθεση.

Για παράδειγμα: Στο κεφάλαιο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και συγκεκριμένα στην παράγραφο 6 «Θρησκεία, κλήρος, αιρέσεις» στη σελίδα 11 στη Σύνοψη Κειμένων αναφέρεται: «Αναβάθμιση του μαθήματος των Θρησκευτικών και πραγματοποίηση συχνότερου εκκλησιασμού των μαθητών. Άλλοι μαθητές προτείνουν τον προαιρετικό εκκλησιασμό. Εσείς συμφωνείτε, ή διαφωνείτε»;

Σκεφθήκαμε λοιπόν και σας παρουσιάζουμε μερικές λύσεις. Θα μπορούσε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων να χωρίζεται σε επιμέρους σημαντικές ομάδες, με λιγότερα άτομα τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν, έστω και άτυπο διάλογο, για να διατυπώσουν ουσιαστικές και συγκεκριμένες προτάσεις. Δεύτερον, κατάργηση της ψηφοφορίας επί της Σύνοψης Κειμένων, γιατί δεν είναι δυνατόν να πάρει κανείς θέση, έτσι γενικολογία.

Κλείνοντας, θα προτρέπαμε τους επόμενους μαθητές να μην αναλώνονται σε εκτενείς περιγραφές των προβλημάτων, αλλά να προτείνουν άμεσες λύσεις όσο ασήμαντες και αν τους φαίνονται. Και αν ακόμα αυτές οι προτάσεις δεν εφαρμόσουν από αύριο, τις ακούμε εμείς και θα κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να τις υλοποιήσουμε στο μέλλον.

(Παρατεταμένα Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ντάλου Χριστίνα από τη Γερμανία, της Επιτροπής Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Να ετοιμάζεται, επίσης, η Έφηβος Βουλευτής Μαραγκοπούλου Κωνσταντίνα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΤΑΛΟΥ (Γερμανία – 3ο Ενιαίο Λύκειο LUDWIGSBURG): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι Βουλευτές, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, έρχομαι από τη Στουτγάρδη της Γερμανίας και συγκεκριμένα από το Λύκειο Λούντβιγκσμπουργκ. Γι' αυτό, ευχαριστώ όσους μου έδωσαν την ευκαιρία να βρεθώ σ' αυτό το Βήμα.

Θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς, τα παιδιά του εξωτερικού, το πρόβλημα της γλώσσας, το οποίο είναι πραγματικά πολύ σοβαρό. Είμαστε αναγκασμένοι να χρησιμοποιούμε τη μητρική μας γλώσσα παράλληλα με τη γλώσσα της χώρας υποδοχής. Αυτό έχει ως συνέπεια πολλές φορές να αντιμετωπίζουμε προβλήματα ανεπάρκειας και στις δύο γλώσσες. Άμεσο αποτέλεσμα αυτής της αδυναμίας είναι η περιθωριοποίησή μας από την κοινωνία της χώρας υποδοχής και η έλλειψη επικοινωνίας και συνεργασίας με τους φορείς της.

Ακόμα, εμείς τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού, λόγω γλωσσικής ανεπάρκειας, αδυνατούμε να ταυτιστούμε με το μητρικό πολιτισμό, με συνέπεια να αισθανόμαστε μεν Έλληνες, αλλά να μην ταυτιζόμαστε πλήρως με τον ελληνικό πολιτισμό και το ελληνικό πνεύμα.

Επίσης, το ίδιο πρόβλημα ταυτότητας αντιμετωπίζουμε ερχόμενοι στην πατρίδα μας, συνήθως το καλοκαίρι για διακοπές, όταν συναναστροφόμαστε με φίλους και συγγενείς, οι οποίοι λόγω, κυρίως, της αδυναμίας που έχουμε στην έκφραση δεν μας θεωρούν Έλληνες, αλλά ξένους. Αν και αναγνωρίζουμε κάποιες προσπάθειες που γίνονται για την αντιμετώπιση του προβλήματος από το Ελληνικό Κράτος, αυτές δεν καταλήγουν σε ουσιαστικές λύσεις και, έτσι, δεν συμβάλλουν στην άμεση επίλυσή του.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις που, κατά την προσωπική μου άποψη, θα βελτιώσουν αρκετά την κατάσταση. Κατ' αρχήν, προτείνουμε τη δημιουργία οργανωμένων βιβλιοθηκών με ελληνικά βιβλία ευρύτερου περιεχομένου. Επίσης, αποτελεσματική θα ήταν η αξιολόγηση των καθηγητών που διορίζονται στο εξωτερικό, έτσι ώστε να είναι ικανοί να προσφέρουν ειδική εκπαίδευση στα ελληνόπουλα του εξωτερικού. Τέλος, η αύξηση των ωρών διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στα σχολεία μας θα είχε ως αποτέλεσμα να έρθουμε πιο κοντά στη μητρική μας γλώσσα.

Αυτές τις προτάσεις είχα να σας κάνω. Ίσως, όλα ήταν μία επανάληψη όλων όσα έχουν συζητηθεί. Όμως, αν –όπως λένε– η επανάληψη είναι η μήτηρ της μαθήσεως, τότε είμαι σίγουρη ότι αυτές οι προτάσεις θα φέρουν ένα πιο ικανοποιητικό και αίσιο αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροροπήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούφλας): Είναι πολύ σημαντικό το ότι δεν περιορίζεστε μόνο σε παρατηρήσεις, ενστάσεις, επιφυλάξεις, αντιρρήσεις –συστατικά στοιχεία του δημοκρατικού πολιτεύματος– αλλά και σε προτάσεις. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Όσοι εδώ βρισκόμαστε στο Προεδρείο παρατηρούμε με ικανοποίηση αυτήν την τοποθέτησή σας.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαραγκοπούλου Κωνσταντίνα της Β' Αθήνας της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, και να ετοιμάζεται η Λιάνα Καραμπίνα της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροροπήματα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας – 1ο Ενιαίο Λύκειο Ελληνικού): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, αγαπητή κύριε Καμπανέλη, κύριε Κακλαμάνη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το θέμα για το οποίο θα σας μιλήσω, απασχολεί εδώ και χρόνια τους κατοίκους των νοτιοδυτικών προαστίων της Αττικής και έχει απασχολήσει κατά καιρούς και την Κυβέρνηση.

Πρόκειται για την αξιοποίηση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού, το οποίο, μετά τη μεταφορά του στα Σπάτα, έχει μείνει ανεκμετάλλευτο. Πολλά έχουν ακουστεί γύρω απ' αυτό το θέμα. Κάποιοι είπαν να γίνει το αεροδρόμιο πίστα formula1, άλλοι γήπεδο ποδοσφαίρου του Παναθηναϊκού, άλλοι μητροπολιτικό πάρκο.

Δυστυχώς, όμως η επικρατέστερη άποψη είναι ότι ο τεράστιος αυτός χώρος θα πουληθεί σε ιδιώτες, οι οποίοι, φυσικά, αδιαφορώντας για το περιβάλλον, θα φτιάξουν πολυκατοικίες και πολυκαταστήματα, για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους. Θα προστεθεί, δηλαδή κι άλλο τσιμέντο στην Αθήνα, λες και δεν έχουμε αρκετό.

Κι όμως, κοιτάζοντας την κρυστάλλινη σφαίρα μου βλέπω ένα φως, μια ελπίδα που φωτίζει σαν αστέρι. Έναν πνεύμονα πρασίνου για την Αθήνα, που τον έχει τόσο πολύ ανάγκη. Η δημιουργία ενός μητροπολιτικού πάρκου στο πρώην αεροδρόμιο, θα έδινε μια ανάσα ζωής σ' αυτή την τσιμεντούπολη και θα έσπαγε τη μονοτονία των πολυκατοικιών – τεράτων.

Συμβουλευόμενη, λοιπόν, τη σφαίρα μου προτείνω να καλυφθούν ο χώρος αυτός του αεροδρομίου με πράσινο, να φυτευτούν δένδρα και λουλούδια, σχηματίζοντας ένα μικρό δασάκι. Να δημιουργηθεί μια τεχνητή λίμνη, γύρω από την οποία θα υπάρχουν καφετέριες και εστιατόρια με κουζίνες απ' όλο τον κόσμο. Ίσως, θα μπορούσε να δημιουργηθεί κι ένα ενυδρείο, στο οποίο θα υπάρχουν διάφορα θαλάσσια είδη, καθώς κι ένας ζωολογικός κήπος, στον οποίο φυσικά οι συνθήκες διαβίωσης των ζώων θα είναι άψογες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Επιπλέον, ο χώρος μπορεί να αξιοποιηθεί, φιλοξενώντας

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

αθλητικές εγκαταστάσεις, όπως γήπεδα μπάσκετ, τένις και βόλεϊ, τα οποία θα προσελκύουν πολλά παιδιά, πολλούς εφήβους, αλλά και ενήλικες. Φυσικά, είναι απαραίτητη η ύπαρξη κάδων ανακύκλωσης για την προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης, το πάρκο θα πρέπει να φρουρείται, για να αποφευχθεί η είσοδος σε άτομα, όπως ναρκομανείς και αλκοολικούς, που πιθανόν να αποτελέσουν κίνδυνο για τα μικρότερα παιδιά. Καλό θα ήταν η είσοδος να είναι ελεύθερη ή τουλάχιστον η τιμή του εισιτηρίου να είναι συμβολική, ώστε να προσελκύονται περισσότεροι πολίτες. Επιπλέον, θα πρέπει να συντηρείται το πάρκο και να μην παραμεληθεί, ενώ τα έξοδα για τη συντήρησή του να συμπεριλαμβάνονται στον προϋπολογισμό κάθε χρόνου.

Αναγνωρίζω, βέβαια, ότι για να πραγματοποιηθούν όλα αυτά, θα πρέπει το κράτος να ξοδέψει πάρα πολλά χρήματα. Αξίζει όμως τον κόπο. Δεν νομίζετε; Αν το πάρκο αυτό γίνει πραγματικότητα, θα είναι το μεγαλύτερο στην Ευρώπη και θα πάρουμε όλοι μία ανάσα από το μολυσμένο αέρα της Αθήνας. Θα είναι ένας παράδεισος μέσα στην κόλαση της πόλης, του τσιμέντου και του καυσαερίου.

Είναι αλήθεια ότι όλο αυτό το τσιμέντο δεν αντέχεται άλλο. Κουράστηκα να βλέπω κάθε μέρα γκρίζα κτήρια, γκρίζο ουρανό και να αναπνέω καυσαέριο. Η Αθήνα πνίγεται. Ας γίνει, λοιπόν, κάτι για να σωθεί. Ας παραμεριστούν τα οικονομικά συμφέροντα και ας δοθεί περισσότερη προσοχή στο περιβάλλον. Γιατί η προστασία του περιβάλλοντος είναι το παν. Αν αυτό καταστραφεί, τότε είναι βέβαιο ότι σύντομα θα καταστραφούμε κι εμείς. Και σίγουρα δεν το θέλουμε αυτό. Έτσι δεν είναι;

(Χειροροσχήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Καλείται η Έφηβος Βουλευτής Καραμπίνα Ηλιάνα, από την Α' Αθήνας, εισηγήτρια Κοινωνικών Υποθέσεων από το Α' Τμήμα και να ετοιμάζεται η και Παπαδημητροπούλου Σοφία.

(Χειροροσχήματα)

ΗΛΙΑΝΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑ (Α' Αθήνας – 26ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμε κύριε Καμπανέλη, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, σε μια απαιτητική και σκληρού ανταγωνισμού εποχή, όπως η σημερινή, όπου η έρευνα, οι νέες ιδέες, η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη παραγωγικότητα, και κυρίως η οικονομία, αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την ευημερία, αλλά και την ανεξαρτησία ενός κράτους, η χώρα μας αντιμετωπίζει έντονο δημογραφικό πρόβλημα, κινδυνεύοντας να καταστεί κοινωνία γερόντων.

Αυτό, τουλάχιστον, δείχνουν οι μετρήσεις και οι έρευνες εταιρειάς μελετών και, φυσικά, δεν επιδέχονται αμφισβήτηση. Η προειδοποίηση είναι σαφής. Ακολουθούμε όρια συλλογικής αυτοκτονίας. Οι γεννήσεις από τα μέσα του αιώνα

μας και έπειτα μειώνονται με άκρως ανησυχητικούς ρυθμούς. Σήμερα μετρώνται οι μισές σχεδόν γεννήσεις, συγκριτικά με το 1950. Το φαινόμενο της αστικοποίησης που σημάδεψε την ελληνική κοινωνία μετά το 1950 δημιούργησε έντονο πρόβλημα ανταγωνισμού, ανεργίας, στéγασης και αύξησης του κόστους ζωής, ενώ το παιδί αποτελεί πια καταναλωτική μονάδα.

Τα αίτια για το φαινόμενο της υπογεννητικότητας που εντοπίζω, εντελώς περιληπτικά, είναι η σκληρή οικονομική πραγματικότητα, η εγωκεντρική φιλοσοφία της ζωής, ο σύγχρονος τρόπος ζωής που επιβάλλει ξέφρενους ρυθμούς, η κρίση της θρησκευτικότητας και η αδυναμία της επίσημης Εκκλησίας να μας πείσει για το «αυξάνεσθε και πληθύνεστε».

Τέλος, χωρίς να μπορώ να υποστηρίξω εύκολα ή δύσκολα την ορθότητα ή μη του δικαιώματος της άμβλωσης, είμαι υποχρεωμένη να μην παραβλέψω τον απίστευτο αριθμό των αμβλώσεων που φθάνει τις διακόσιες έως και τριακόσιες χιλιάδες ετησίως.

Πολλά, λοιπόν, τα αίτια του προβλήματος, σύνθετα και σοβαρά. Έχουν να κάνουν με τις σοβαρές αλλαγές που υπέστη η κοινωνία μας σε λίγο χρόνο.

Αυτό, όμως, που αποτελεί σκληρή πραγματικότητα και σε τελική ανάλυση βιώνει καθημερινά η σύγχρονη ελληνική κοινωνία είναι οι τραγικές επιπτώσεις του φαινομένου σε όλους τους τομείς της. Τα προβλήματα που αναδύονται έχουν να κάνουν με την επιβίωση του έθνους. Η μείωση του αριθμού των νέων σημαίνει εξασθένηση της άμυνας, σημαίνει κόστος στην οικονομία της χώρας. Η γεροντοκρατία συνεπάγεται μείωση της παραγωγικότητας. Είναι ενδεικτικό ότι η αγροτική παραγωγή στηρίζεται σε μεσήλικες. Δυσχεραίνει η ανάπτυξη του πολιτισμού. Σιγά-σιγά μαζί με τους υπερήλικες χάνονται ήθη και έθιμα και ο πνευματικός πολιτισμός δεν αναζωογονείται. Γενικά διαπιστώνεται αδυναμία και στασιμότητα στον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας σε όλα τα επίπεδα, ιδεολογικό, αισθητικό, πολιτικό, διοικητικό, βιομηχανικό και επιστημονικό.

Ωστόσο, είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να τονισθεί ότι πριν ληφθεί οποιοδήποτε μέτρο για την αύξηση των γεννήσεων θα πρέπει να δημιουργηθεί μία υποδομή. Πιο απλά, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει για την αύξηση των θέσεων εργασίας και την καταπολέμηση της ήδη υπάρχουσας ανεργίας, διαφορετικά η αύξηση των γεννήσεων θα δημιουργήσει μεγαλύτερα προβλήματα από αυτά που θα λύσει.

Με δεδομένο αυτό το στοιχείο πρωταρχικής σημασίας, πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βοήθεια της εργαζόμενης μητέρας. Οι άδειες, το μειωμένο ωράριο και οι καλύτερες συνθήκες εργασίας για τη μητέρα είναι μία σειρά μέτρων που λαμβάνονται, αλλά από μόνα τους δεν επαρκούν.

Ακόμη, σημαντική βοήθεια αποτελεί η δημιουργία περισσότερων κρατικών Παιδικών Σταθμών, ενώ, όπου αυτό είναι αδύνατο, θα μπορούσε η Πολιτεία να διαθέτει κάποιους υπαλλήλους για τη φροντίδα του μικρού παιδιού κατ' οίκον όταν η μητέρα λόγω εργασίας αδυνατεί η ίδια να το κρατήσει. Ένα ισχυρό κίνητρο για αρκετούς που αντιμετωπίζουν οικονομικό πρόβλημα θα αποτελούσε η αύξηση του επιδόματος των πολυτέκνων. Κάποιες φορολογικές απαλλαγές και η δωρεάν χορήγηση αγαθών για την κάλυψη των πρωταρχικών αναγκών από το κράτος είναι στοιχεία που μπορούν να ενθαρρύνουν μερικούς και να απεγκλωβίσουν από τα στεγανά της απογοήτευσης κάποιους άλλους.

Επίσης, με δεδομένο ότι το μοναχοπαιδί σήμερα τείνει να γίνει κανόνας, η χορήγηση επιδόματος για το δεύτερο παιδί, έστω και μικρού, αφού η εθνική οικονομία δεν ακμάζει, δεν είναι καθόλου κακή ιδέα.

Βοήθεια στη λύση του προβλήματος αποτελεί και η προσπάθεια της πολιτείας για αποκέντρωση. Είναι γνωστό ότι το ποσοστό των γεννήσεων είναι πιο χαμηλό στα αστικά κέντρα. Πρέπει, λοιπόν, να ενθαρρυνθούν οι πολίτες να εγκαταλείψουν τα κέντρα. Αυτό απαιτεί την παροχή οικονομικών κινήτρων και όχι μόνο. Η παροχή γης στους νέους είναι ένα καλό και εφικτό κίνητρο για την ανάπτυξη νέων τρόπων καλλιέργειάς της.

Πρόταση με μακροπρόθεσμα αποτελέσματα αποτελεί, βέβαια, και η έμφαση στην ανθρωπιστική παιδεία. Επειδή η Πολιτεία δεν επιτρέπεται να είναι κοντόφθαλμη, οφείλει να την ασπαστεί, και αυτό γιατί μέσω μιας ανθρωποκεντρικής αγωγής αναιρούνται πολλά από τα αίτια του προβλήματος. Πρώτα-πρώτα θα ανεβεί ο συντελεστής κοινωνικής ευθύνης του Έλληνα πολίτη, γεγονός που θα τον βοηθήσει να αναλάβει τις υποχρεώσεις του απέναντι στη χώρα του. Ακόμη, θα αναβιώσουν παραδοσιακές αξίες, όπως ο θεσμός του γάμου, δηλαδή στοιχεία που θα συμβάλουν στην αύξηση των γεννήσεων.

Τέλος, η ανθρωπιστική θεώρηση της ζωής συνεπάγεται τη μείωση του εγωκεντρισμού, αλλά και τη συνειδητοποίηση ότι όχι τα υλικά αγαθά, αλλά η δημιουργία δείχνει στον άνθρωπο το δρόμο της ευτυχίας και ότι η δημιουργία ανθρώπων είναι σαφώς η υπέρτατη μορφή δημιουργίας.

Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό ότι απαιτούνται, κυρίως, οικονομικές θυσίες από το κράτος και φυσικά αλλαγή προσανατολισμού της παιδείας με την ευρύτερη έννοια του όρου.

Ωστόσο, επειδή το πρόβλημα της υπογεννητικότητας πέσαν των άλλων έχει και εθνικές διαστάσεις που δύναται να αποβούν μοιραίες, κάθε θυσία φαντάζει μικρή. Επιβάλλεται, λοιπόν, η εναρμόνιση των προσπαθειών όλων των αρμόδιων φορέων από τη μία και η συνειδητοποίηση του προβλήματος από τον Έλληνα πολίτη από την άλλη. Τα περιθώρια του πατροπαράδοτου ελληνικού αυτοσχεδιασμού εξαντλήθηκαν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλείται στο Βήμα η έφηβος Βουλευτής Σοφία Παπαδημητροπούλου από τον νομό Αχαΐας, Εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, Β' Τμήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ κύριε Καμπανέλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, θα σας μιλήσω σήμερα για τον προβληματισμό μου, ο οποίος με ώθησε να πάρω το τετράδιο της Βουλής και να γράψω για το λόγο, δηλαδή, που οφείλω σήμερα την παρουσία μου εδώ ανάμεσά σας.

Έγραφα για την πολιτική αποστασιοποίηση των νέων, ένα φαινόμενο πολύ συχνό και μια λέξη πολύ εύκολη στο στόμα των μεγάλων που μας κατηγορούν ότι είμαστε αδιάφοροι για την πολιτική.

Άκουσα πριν μία συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή που είπε ότι μας αποκαλούν η «γενιά του καναπέ». Εγώ θα μιλήσω για ένα άλλο παρόμοιο χαρακτηρισμό. Πολλές φορές μας αποκαλούν η γενιά του κοιμπιούτερ, του κλαμπ και του κινητού τηλεφώνου, υποστηρίζοντας ότι τίποτα άλλο δεν μας ενδιαφέρει, ότι φυτοζωούμε.

Ήλθα σήμερα εδώ για να σας πω πως αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα και το αποδεικνύει το γεγονός ότι έχουν φθάσει αμέτρητα τετράδια για αξιολόγηση εδώ. Και αυτό δείχνει πως υπάρχει και ενδιαφέρον από τους Εφήβους Βουλευτές και ιδέες και όραμα.

Δεν είμαστε τα παιδιά που θέλουν να μας παρουσιάσουν. Έχουμε μυαλό και σκεφτόμαστε. Περιμένουμε απλά από σας το έναυσμα για να μας μιλήσετε στη μαγεία της πολιτικής. Εσείς πρέπει να έλθετε να μας βρείτε και να μας μιλήσετε, να μας βοηθήσετε να ξεδιπλώσουμε τη σκέψη μας. Ελάτε να μας βρείτε στους χώρους που διασκεδάζουμε. Εκεί στα αποκαλούμενα «στέκια της νεολαίας» υπάρχουν πάρα πολλοί νέοι άνθρωποι που θα ήθελαν να σας ακούσουν. Ελάτε να μας βρείτε στις καφετέριες, στις αθλητικές εγκαταστάσεις ακόμα και σε κλαμπ. Ακούγεται πολύ προχωρημένο, αλλά πιστεύω πως θα βοηθούσε πάρα πολύ.

Μιλήστε μας με γλώσσα απλή, κατανοητή. Αποφύγετε τις βαρύνουσες εκφράσεις που μας ξενίζουν και πολλές φορές μας κάνουν καχύποπτους. Μιλήστε μας, ίσως, όπως μιλούσατε και εσείς, όταν ήσασταν παιδιά, γιατί, έτσι, θα σας καταλάβουμε καλύτερα και θα νιώσουμε και τα σχέδιά σας και τα οράματά σας για να γίνει καλύτερη η Ελλάδα.

Αξιοποιείστε τις προτάσεις μας και ακούστε μας γιατί πάνω από όλα αυτά που ακούγονται εδώ είναι αγνά και ανιδιοτελή. Κανένας έφηβος δεν αποσκοπεί σε προσωπικό συμφέρον. Όλοι μιλάνε για μια καλύτερη χώρα. Όλοι εδώ αυτό θέλουμε.

Πιστεύω πως κάποιες από τις προτάσεις είναι υλοποιήσι-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

μες και θα συνέβαλαν στη δημιουργία ενός καλύτερου αύριο για τη χώρα μας. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο πιστεύω. Ερχόμαστε εδώ και δεν ζητάμε παράλογα πράγματα.

Έχω αμέτρητες σκέψεις στο μυαλό μου που θα ήθελα να σας πω και θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας, αλλά απέναντί μου είναι το ρολόι και με αγχώνει.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους διοργανωτές γιατί πραγματικά αυτός ο θεσμός μας δίνει την ευκαιρία να έλθουμε εδώ και να ξεδιπλώσουμε τις σκέψεις μας, να βρούμε παιδιά που μοιράζονται τις ίδιες ιδέες με μας και να κάνουμε μια νέα αρχή.

Μπορεί να σας φαίνεται πολύ υπερβολικό, αλλά εδώ έμαθα προσωπικά τι σημαίνει καλός και αγαθός πολίτης. Το διάβαζα τόσα χρόνια στα βιβλία μου και δεν το καταλάβαινα. Εδώ έμαθα πως θα μπορέσω αργότερα, όταν ενηλικιωθώ, να γίνω υπεύθυνη και συνειδητοποιημένη. Εδώ έμαθα πως αργότερα θα μπορέσω, ίσως, να καθίσω και εγώ σε αυτά τα έδρανα όχι σαν Έφηβος Βουλευτής, αλλά σαν κανονική Βουλευτής και κάποια μέρα αυτά που πρότεينا αυτές τις μέρες να τα υλοποιήσω και εγώ και όχι να τα ζητώ μόνο από τους άλλους.

Συνεχίστε να στηρίζετε το θεσμό και ενισχύστε τον αν είναι δυνατόν. Αυτό το παίρνετε σαν μια συμβουλή από μια μικρή Έφηβο Βουλευτή. Ακούγεται λίγο αστείο, αλλά ενισχύστε τον, γιατί σε πολλά σχολεία τα παιδιά τον αγνοούν και δεν ξέρουν καν τι είναι η «Βουλή των Εφήβων». Το βλέπουν μόνο από την τηλεόραση και το θεωρούν παιχνίδι.

Πραγματικά εδώ ακούγονται από όλους μας πολύ ξεχωριστά πράγματα και πιστεύω ότι είμαστε όλοι ξεχωριστά παιδιά και αξίζει να ακουστεί η φωνή μας. Και αν μερικοί λένε ότι απλά μιλάμε και δεν ακούει κανείς τα λόγια μας, εγώ έχω να πω ότι όσο οι έφηβοι, οι νέοι και γενικά όλοι οι άνθρωποι έχουν συνείδηση θα έχουν και φωνή και η φωνή αυτή θα ακούγεται δυνατά. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Μπογιατίνη από τη Γερμανία.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΟΓΙΑΤΙΝΗ (Ενιαίο Λύκειο Νυρεμβέργης - Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι παρευρισκόμενοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι μεγάλη μου τιμή και νοιώθω πραγματικά ευτυχημένη που βρίσκομαι εδώ στη «Βουλή των Εφήβων» προερχόμενη από το Λύκειο της Νυρεμβέργης βιώνοντας από κοντά όλες αυτές τις μοναδικές και ανεπανάληπτες εμπειρίες.

Το θέμα που με απασχόλησε είναι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ένα θέμα που αφορά όλους μας. Με την παγκόσμια διακήρυξη του ΟΗΕ του 1948 οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών διακήρυξαν την πίστη τους στα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου. Στα τριάντα άρθρα της παγκόσμιας διακήρυξης συμπεριλαμβάνονται όλα τα δικαιώματα

του ανθρώπου που την ελευθερία, την ισότητα και την αξιοπρέπεια των ανθρώπων σε όλους τους τομείς της ζωής ανεξάρτητα καταγωγής, θέσης, φυλής και θρησκείας ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης. Όμως, παρά την παγκόσμια διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών, γίνονται ακόμα πολλές παραβιάσεις, παραβιάσεις που οφείλονται στα άπληστα συμφέροντα κάποιων μεγαλοεταιρειών και στη μοροφιλοδοξία κάποιων πολιτικών ηγετών.

Η παγκόσμια διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για να εκπληρώσει το σκοπό της πρέπει να στηριχθεί από εκείνους τους πολιτικούς που η πολιτική τους αποβλέπει στην από κοινού προαγωγή του συλλογικού συμφέροντος και να συνδέεται άμεσα και σταθερά με την ηθική και το πνεύμα της δικαιοσύνης. Γι' αυτό οφείλουν οι κυβερνήσεις των διαφόρων κρατών να αλλάξουν πολιτική.

Χρειάζεται καλή διακυβέρνηση που σημαίνει σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι κυβερνήσεις πρέπει να επιδιώξουν να προτάξουν την ευημερία των λαών τους σε σχέση με τα στενά συμφέροντα διαφόρων ομάδων. Πρέπει, επιτέλους, να συνειδητοποιηθεί ότι η ανθρωπινή ασφάλεια, η σωστή διακυβέρνηση, η ισότιμη ανάπτυξη και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι στόχοι αλληλένδετοι και πρέπει να ενισχύονται αμοιβαία.

Η βιομηχανοποίηση, ο σύγχρονος τρόπος ζωής και η ραγδαία τεχνολογική εξέλιξη προκαλούν ακόμη περισσότερη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έχουμε δημοκρατικό πολίτευμα, σύστημα που σέβεται πάνω απ' όλα τις ατομικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τότε, όμως, γιατί πολλοί άνθρωποι ζουν μέσα στο καμίνι της σύγχρονης ηθικής σαπίλας και διαφθοράς; Μήπως η δημοκρατία μας επιτρέπει κάθε είδους υπερβολή, μήπως κάτι δεν πάει καλά στα εσωτερικά των διαφόρων κυβερνήσεων; Τελικά, έχουμε δημοκρατία ή όχι; Μήπως η άγνοια δίνει σιγουριά στον άνθρωπο; Μήπως η γνώση φέρνει αβεβαιότητα και τρέφει το φόβο; Σαφώς και όχι. Γι' αυτό το λόγο σε ορισμένες χώρες είναι διάχυτη και έντονα διατυπώνεται η αξίωση να οριστούν εκ νέου τα ανθρώπινα δικαιώματα και να επιβληθούν αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία τους, όπως π.χ. η θέσπιση νέων και αυστηρών νόμων και η τιμωρία αυτών που τα παραβιάζουν. Δεν μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερη φιλοδοξία, ανώτερος στόχος η βαθύτερη δέσμευση για την πολιτεία, την κυβέρνηση, τους διεθνείς οργανισμούς, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, ακόμα και γι' εμάς, από το να προστατεύσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πρέπει κάθε άτομο, κάθε φορέας και θεσμός, κάθε κυβέρνηση, να έχει στη σκέψη του τη διακήρυξη και να προσπαθεί με τη διδασκαλία και την παιδεία να καλλιεργήσει το σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τότε, ίσως, γίνει πραγματικότητα η πανανθρώπινη φιλία και αλληλεγγύη, η παγκόσμια ειρηνική συμβίωση των λαών.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Και κάτι ακόμα. Επειδή κατά τη χθεσινή συνεδρίαση δεν μπόρεσα να το αναφέρω, θα ήθελα να προτείνω οι ημέρες αδείας για τη γυναίκα μετά τον τοκετό να αυξηθούν και να φθάσουν το λιγότερο τα δύο χρόνια. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα η έφηβος Βουλευτής Κόκκορη Μαρία-Αγγελική από την Α' Αθήνας, ομιλήτρια του Τμήματος Μορφωτικών Υποθέσεων (Α' Τμήμα).

ΜΑΡΙΑ ΚΟΚΚΟΡΗ (Α' Αθήνας 42ο Ε.Λ. Αθηνών): Αξιότιμη κύριε Αντιπρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι και αξιότιμες κυρίες, αγαπητοί έφηβοι συνάδελφοι Βουλευτές, συχνά μιλάμε για κακοποίηση, εννοώντας συνηθώς σωματική, ξεχνώντας, όμως, την πνευματική.

Θεωρώ ότι η απομάκρυνση των ελληνικών γλυπτών του Παρθενώνα από το λίκνο της δημιουργίας τους και η εκμετάλλευσή τους από τους ξένους, αποτελεί μία έμμεση μορφή κακοποίησης της ιστορίας και του πολιτισμού μας.

Βλέπω ότι μπροστά μας υπάρχουν πολλά εμπόδια λόγω των κερδών που αποφέρει αυτή τους η εκμετάλλευση στα ξένα μουσεία. Όμως, εμείς δεν θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια για τη διεκδίκησή τους. Πρέπει να θέσουμε ως στόχο την επιστροφή τους. Γιατί όταν θέτουμε ένα στόχο, μπορούμε να τον πραγματοποιήσουμε. Και αυτό το αποδείξαμε πρόσφατα στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενώ σχεδόν όλοι μας αντιμετώπιζαν με δυσπιστία.

Με αφορμή αυτή την επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων οφείλουμε να διεκδικήσουμε τα αγάλματά μας. Γιατί ήταν δικά μας και θα είναι. Ήταν οι Έλληνες οι δημιουργοί τους, αυτοί που τα δημιούργησαν μέσα από σύνθετες τεχνικές, που εμείς οι άνθρωποι του 21ου αιώνα δεν μπορούμε να μιμηθούμε ούτε στο ελάχιστο. Οι ξένοι γίνονται σφετεριστές αυτήν τη στιγμή της ελληνικής δόξας, θέλοντας ίσως να πάρουν μία αχτίδα του ελληνικού φωτός στην ομιχλώδη πατρίδα τους. Για πόσο, όμως, θα πρέπει εμείς να ανεχθούμε αυτή τους την αλαζονική συμπεριφορά; Υποστηρίζουν πως εκεί είναι προστατευμένα, πως τα συντηρούμε μέσα, που εμείς οι Έλληνες δεν θα μπορούσαμε λόγω των μεγάλων εξόδων να έχουμε.

Όμως εγώ σας ρωτάω, ποιος τα προστατεύει καλύτερα; Αυτός που προσπαθεί να επωφεληθεί οικονομικά ή αυτός που θα μπορούσε να πολεμήσει για να τα κρατήσει εδώ στη χώρα του;

Γνωρίζω καλά πως για μία τόσο μικρή χώρα όπως είναι η Ελλάδα, είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί αντιμετώπιση με τις ξένες δυνάμεις που είναι αρκετά ισχυρές. Όμως, θα ήθελα να προτείνω στους ηγέτες αυτού του τόπου να συγκροτήσουν μία επιτροπή που τα μέλη της θα είναι ενωμένα κάτω από ένα κοινό σκοπό, ανεξαρτήτως των πολιτικών τους πεποιθή-

σεων. Να θέσουν ως ζήτημα προτεραιότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το θέμα των γλυπτών του Παρθενώνα και έτσι να προσπαθήσουν να ξυπνήσουν από το λήθαργο όλους τους φιλέλληνες Ευρωπαίους, γιατί θέλω να πιστεύω πως ο φιλελληνισμός δεν σταμάτησε στον Κάνιγκ.

Αλλά και εμείς οι νέοι που αργότερα θα είμαστε οι πνευματικοί και πολιτικοί ηγέτες αυτού του τόπου να βάλουμε από ένα μικρό λιθαράκι στη γέφυρα που θα τα οδηγήσει πίσω στη γενεσιουργό τους γη, γιατί γι' αυτά είμαστε γνωστοί σε όλο τον κόσμο, και όπως λέει και ο Μακρυγιάννης, γι' αυτά πολεμήσαμε. Ας ελπίσουμε ότι θα τα δούμε μια μέρα να δεσπόζουν στις θέσεις που τους ανήκουν και θα αντικατοπτρίζονται σε αυτά ο πολιτισμός, η ιστορία και το ήθος των Ελλήνων.

Τέλος, θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα. Στις συνεδριάσεις προτάθηκε η δημιουργία ενός μαθητικού ραδιοφωνικού σταθμού πανελλαδικής εμβέλειας και μία δίωρη εβδομαδιαία εκπομπή μαθητών στο κανάλι της Βουλής. Θα παρακαλούσα να στηρίξετε και να πραγματοποιήσετε αυτές τις προτάσεις. Γιατί μέσα από αυτά ακούγεται πιο συχνά η φωνή της νέας γενιάς.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα ο έφηβος Βουλευτής Χρυσάφουδης Γιώργος από την Α' Αθήνας, ομιλητής από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στο Β' Τμήμα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας 61ο Ε.Λ. Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, είμαι ο Γιώργος Χρυσάφουδης από το 61ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών.

Αρχικά θέλω να αναφερθώ στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες. Μαθησιακές δυσκολίες παρουσιάζουν κυρίως οι μαθητές με δυσλεξία.

Ο όρος «δυσλεξία» είναι ένας όρος ομπρέλα που περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές περιπτώσεις. Ο ίδιος είμαι δυσλεκτικός και συνηθισμένος να αντιμετωπίζω προβλήματα από την Α' Δημοτικού. Γενικά, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές είναι ελάχιστα ενημερωμένοι και αναγνωρίζουν για δυσλεξία μόνο την αντιστροφή ή την παράλειψη γραμμάτων. Όμως, η δυσλεξία δεν έχει μόνο αυτά τα χαρακτηριστικά. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις δεν τα έχει καθόλου. Το κοινό χαρακτηριστικό όλων των δυσλεκτικών είναι ότι παρουσιάζουν δυσκολίες στη γραφή και στην ανάγνωση. Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να είναι διαφορετικές σε κάθε περίπτωση: λάθη στα σύμβολα, παραλείψεις, ασυνταξίες, ανορθογραφία, υπερβολικά αργό γράψιμο κ.λπ. Ο δυσλεκτικός διαβάζει αργά, με κόπο και δεν καταλαβαίνει τι λέει το κείμενο που διαβάζει.

Το Υπουργείο, για να βοηθήσει, δίνει τη δυνατότητα σε

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

αυτούς τους μαθητές να δίνουν εξετάσεις προφορικά. Όμως, και στην πιστοποίηση της δυσλεξίας υπάρχουν προβλήματα. Σύμφωνα με το νόμο, για να πιστοποιηθεί κάποιος ως δυσλεκτικός, θα πρέπει να μην έχει εκτός από τη δυσλεξία ψυχολογικά, νευρολογικά ή νοητικά προβλήματα. Όποιος έχει και κάποιο από αυτά δεν δικαιούται να είναι δυσλεκτικός και θα πρέπει να εξετάζεται γραπτά σαν να μην είναι. Δηλαδή, όποιος έχει δύο προβλήματα αντιμετωπίζεται σαν να μην έχει κανένα. Πρακτικά αποκλείεται από το σχολείο και ας λένε οι γιατροί ότι όσοι πάσχουν από τέτοιου είδους διαταραχές θα πρέπει να συμμετέχουν και να εντάσσονται στη σχολική και κοινωνική ζωή κ.λπ. Αυτός ο νόμος πρέπει να καταργηθεί.

Η προφορική εξέταση πάντως δεν είναι απαραίτητη για όλες τις περιπτώσεις. Στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο πολλοί δυσλεκτικοί έχουν μάθει πια να γράφουν, αλλά αργά σε σχέση με τους συμμαθητές τους. Εξακολουθούν, όμως, να διαβάζουν δύσκολα και να μην καταλαβαίνουν καλά αυτά που διαβάζουν. Χρειάζονται, λοιπόν, περισσότερο χρόνο στα διαγωνίσματα, ίσως το διπλάσιο, και πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν διευκρινίσεις σχετικά με τα θέματα, γιατί είναι πιθανόν να γράψουν άλλα αντί άλλων, επειδή δεν θα έχουν καταλάβει τη διατύπωση. Επίσης, οι αρμόδιοι να ενημερώνονται για τα νεότερα αποτελέσματα των ερευνών πάνω σε αυτό το θέμα και να ενημερώνουν με τη σειρά τους τους καθηγητές.

Θα συνεχίσω με το θέμα των σχολικών βιβλίων. Θα έχετε όλοι προσέξει ότι τα βιβλία των γλωσσικών μαθημάτων, συντακτικό και γραμματική, αναφέρονται στα γλωσσικά και γραμματικά φαινόμενα με λιτό τρόπο και χρησιμοποιώντας ορολογία. Λένε για παράδειγμα ότι κάποια λέξη είναι κατηγορούμενο χωρίς περιστροφές. Τα άλλα σχολικά βιβλία, ιδιαίτερα αυτά των φυσικών επιστημών, είναι εξαιρετικά φλύαρα. Αφιερώνουν σελίδες σε άχρηστες ανοησίες για αυτοκίνητα που τρέχουν στο ευθύγραμμο τμήμα των εθνικών οδών με κατεύθυνση τη Θεσσαλονίκη κ.λπ., υποτίθεται για να βοηθήσουν στην κατανόηση του φυσικού φαινομένου. Όταν φθάνουν πια στο φαινόμενο, λένε πράγματα χωρίς να τα αιτιολογούν και συχνά τα συσχετίζουν με κάτι άλλο, το οποίο δεν έχουμε καν διδαχθεί. Δεν εξετάζουν το φαινόμενο επαρκώς και αποφεύγουν να χρησιμοποιούν την επιστημονική ορολογία. Έτσι, το φαινόμενο γίνεται ακατανόητο. Όλες αυτές οι σελίδες για τους μαθητές που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα είναι απλώς περιττές και χάσιμο χρόνου. Για τους δυσλεκτικούς είναι καταστροφή. Θα πρέπει να διαβάσουν με πολύ κόπο σελίδες με περίπλοκη σύνταξη χωρίς σαφές περιεχόμενο. Ορολογίες και μαθηματικά σύμβολα έχουν αντικατασταθεί από άλλες λέξεις που δεν μπορούν να αποδώσουν με ακρίβεια και κυριολεξία τα φαινόμενα. Όμως, οι καθηγητές μας στα σχολεία μπορούν να εξηγή-

σουν την επιστημονική λέξη σε περίπτωση που δεν γίνεται κατανοητή και να χρησιμοποιήσουν τα παραδείγματα που πρέπει. Όλα τα σχολικά βιβλία, για να είναι κατανοητά από όλους, πρέπει να χαρακτηρίζονται από ακρίβεια στην έκφραση, λιτότητα εκφραστικών μέσων και σαφήνεια.

Επίσης, είναι απαράδεκτο να γίνονται μαθήματα φυσικών επιστημών στις τάξεις. Σε πολλά σχολεία, όπως στο δικό μου, υπάρχουν εργαστήρια φυσικής και χημείας πλήρως εξοπλισμένα που κόστισαν ένα σωρό λεφτά. Όμως, δεν επιτρέπεται στους καθηγητές να τα χρησιμοποιούν, επειδή τους κυνηγάει η ύλη.

Το Υπουργείο θα πρέπει να δει πολύ σοβαρά τα θέματα αυτά όχι μόνο για να βοηθηθούν τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, αλλά για να βοηθηθούν όλοι, μαθητές και καθηγητές, να κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

Θέλω να καταλήξω λέγοντας ότι οι μαθητές με δυσλεξία απλώς δεν έχουν τη δυνατότητα να παπαγαλίσουν και να ξεχωρίσουν τις χρήσιμες πληροφορίες μέσα στις ατελείωτες φλυαρίες.

Αυτό δεν σημαίνει ότι όσοι έχουν αυτή τη δυνατότητα θα πρέπει να καταδικαστούν στην παπαγαλία.

Τέλος, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι η κοινωνία και το κράτος έχει υποχρέωση να εξασφαλίζει στις μειονότητες ευκαιρίες για ίδιες συνθήκες ζωής με τον υπόλοιπο πληθυσμό. Γι' αυτό δίνει συντάξεις στους ηλικιωμένους, επιδόματα ανεργίας κ.λπ. Άλλωστε, αν υπολογίσουμε αθροιστικά κάθε είδους μειονότητα, ίσως βρεθούμε μπροστά σε πλειοψηφία.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας, Παππά Έλλη, ομιλήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΛΗ ΠΑΠΠΑ (Επικρατείας): Αξιότιμη κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, είμαι Βορειοηπειρώτισσα και καμαρώνω γι' αυτό. Καμαρώνω γιατί ο τόπος μου είναι προαιώνια ελληνικός. Το δείχνουν τα μνημεία που σώθηκαν πάνω από τη γη, αυτά που σεβάστηκε ο χρόνος. Το δείχνουν και τα θαμμένα μνημεία γιατί, όποια γωνία της γης και αν σκαλίσεις, θα βρεις πειστήρια της ιστορικής μας διαδρομής και της ταυτότητάς μας, της ελληνικής μας ταυτότητας.

Καμαρώνω πιο πολύ γιατί κρατηθήκαμε και παραμένουμε Έλληνες πληρώνοντας μεγάλο κόστος. Η ιστορία το θέλησε να μείνουμε έξω από το νέο ελληνικό κράτος. Αυτό σημαίνει για να το πω απλά- πως εμείς οι Βορειοηπειρώτες, όπως έλεγε ο παππούς μου, δεν είμαστε «δωρεάν Έλληνες».

Πληρώνουμε ακριβά για να κρατήσουμε τη γλώσσα μας, την ορθοδοξία μας, τα ήθη και τα έθιμά μας. Πληρώνουμε ακριβά για να παραμένουμε Έλληνες και αυτό όλοι εσείς που σταθήκατε τυχεροί γιατί γεννηθήκατε στην ελεύθερη ελληνική επικράτεια δεν πρέπει να το ξεχνάτε.

Δεν επιδίωξα όμως τη συμμετοχή μου στη Βουλή των Εφήβων για να σας πω ότι καμαρώνω που είμαι Βορειοηπειρώτισσα και πως θα πληρώσω όποιο κόστος χρειάζεται για να συνεχιστεί η ιστορία των προγόνων μου. Επιδίωξα τη συμμετοχή μου για να βγάλω στον ιερό χώρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου μπροστά σε όλους εσάς μια κραυγή αγωνίας: Αδειάζει η Βόρειος Ήπειρος. Ερημώνουν τα χωριά μας. Ερημώνει ο τόπος μου, μια από τις αρχέγονες κοιτίδες του ελληνισμού.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως ό,τι δεν πέτυχαν παλαιότεροι και νεότεροι κυρίαρχοι που έκαναν ό,τι μπορούσαν για να μας αφανίσουν γίνεται σχεδόν από μόνο του. Πάει να σβήσει ο Ελληνισμός με τρισχιλιετή ιστορία και πάει να σβήσει με έναν παράδοξο τρόπο και χωρίς καθόλου να συνειδητοποιούνται από την ηγεσία του Ελληνισμού οι συνέπειες.

Γιατί βγάζω την κραυγή μου; Όχι απλώς για να το μάθετε, αλλά για να σας απασχολήσει, έστω και λίγο, για να γίνει και δικό σας πρόβλημα. Γιατί είναι και δικό σας πρόβλημα ο διαφανόμενος κίνδυνος να σβήσει ο Ελληνισμός της Βόρειας Ηπείρου, αν συνεχιστεί το ρεύμα φυγής της ελληνικής μειονότητας και αν δεν υπάρξει μία μακρόπνοη πολιτική για τη μοίρα και την προοπτική της. Αναρωτιέμαι: Είναι δύσκολο; Είναι ακατόρθωτο να υπάρξει μια μακρόπνοη πολιτική για τη στήριξη του Ελληνισμού της Βόρειας Ηπείρου, με δεδομένο μάλιστα πως η Αλβανία επείγεται να ενσωματωθεί στην ευρύτερη ευρωπαϊκή οικογένεια;

Για να μη βγάλει κανείς λανθασμένα συμπεράσματα, η κραυγή αγωνίας μου καθόλου δεν συναντιέται με ξεπερασμένες και άγονες αντιλήψεις, με εθνικισμούς και μεγαλοϊδεατισμούς. Αντίθετα, συναντιέται με τις σύγχρονες αντιλήψεις, με το διεθνές δίκαιο και τις αξίες της Ευρώπης. Όταν μιλάω για την πολιτική στρατηγική του ελληνισμού για τη Βόρεια Ήπειρο, την εννοώ μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

Τον θέλουμε, λοιπόν, τον Ελληνισμό της Βόρειας Ηπείρου στις πατρογονικές του εστίες; Ναι ή όχι; Αν ναι, κάτι πρέπει να κάνουμε πριν να είναι πολύ αργά. Και ερωτώ: Δεν μπορεί η Ελλάδα που ανήκει στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κάνει σημαία της τα ανθρώπινα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας με βάση τα διεθνώς ισχύοντα; Δεν μπορεί η Ελλάδα να κάνει σημαία της τα δικαιώματα παιδείας και πολιτισμού της Βόρειας Ηπείρου; Δεν μπορεί η Ελλάδα να κάνει σημαία της τα θρησκευτικά μας δικαιώματα; Δεν μπορεί να ενθαρρύνει και να ενισχύσει πρωτοβουλίες που θα ανακόψουν το ρεύμα φυγής από τις πατρογονικές μας εστίες;

Θα κλείσω με μία τελευταία ερώτηση μέσα στην οποία κρύβω ένα βαθύτερο βορειοηπειρωτικό παράπονο. Τι ξέρετε, αγαπητοί μου συνάδελφοι, για τη Βόρεια Ήπειρο; Τι ξέρετε για την ιστορία μας; Τι ξέρετε για τις θυσίες μας; Γράφουν κάτι για εμάς τα βιβλία της ιστορίας του ελληνικού σχολείου; Εσείς οι τυχεροί μας σκέφτεστε, έστω και λίγο;

Ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παραεταμμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Σκορδή από τη Λάρινα της Κύπρου.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΚΟΡΔΗ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλη, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί μου φίλοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εγώ θα ήθελα να θίξω και να κατηριάσω ένα καίριο και μεγάλο πρόβλημα που ταλανίζει σήμερα τη χώρα μας και κατ' επέκταση και ολόκληρο τον κόσμο: πρόκειται για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, χαρακτηρίζοντάς τα, έτσι, βέβαια με πολλές επιφυλάξεις, γιατί, ίσως αναπόφευκτα, να εμπεριέχεται σε αυτόν τον χαρακτηρισμό και ένα είδος άτυπου ρατσισμού, τον οποίο πρέπει να ομολογήσω ότι έχουμε κατηγορηματικά καταδικάσει μέσα από τις συνεδριάσεις που έχουμε κάνει στην Επιτροπή μου, εκείνη των Κοινωνικών Υποθέσεων.

Τα παιδιά αυτά, λοιπόν, αναζητούν την αγάπη μας, την ειλικρινή, απόφια αγάπη, την αγάπη καθεαυτή, όπως ο Διογένης αναζητούσε κάποτε παλιά τον άνθρωπο. Γιατί ο άνθρωπος γεννήθηκε για να αγαπάει, αλλά προπαντός για να αγαπιέται. Είναι γι' αυτό λοιπόν που αρνούμαι να κατανοήσω την αδιαφορία προς αυτά τα παιδιά. Αυτή, όμως, η άρνηση αποτελεί, πιστεύω, και την αφετηρία της ευαισθητοποίησης, τον συναγερισμό της συνειδήσής μας και την αφύπνιση της καρδιάς μας. Την ίδια, άλλωστε, στάση δεν διατηρούν και πολλοί συνειδητοποιημένοι νέοι από εμάς; Ναι θα μου πουν κάποιοι, μάλλον όχι θα μου αντιτείνουν άλλοι. Εγώ πάλι θα πω δια στόματος του Ηράκλειτου «παρόντες οι άνθρωποι απουσιάζουν».

Και όμως, φίλοι μου, σας λέω ότι ένας καλύτερος κόσμος είναι πράγματι εφικτός και δεν αποτελεί ένα χιμαιρικό όραμα. Τα παιδιά αυτά, όπου είναι βέβαια κατορθωτό, πρέπει να εντάσσονται ομαλά στην κοινωνία σε όλους τους τομείς, να τα αποδέχεται ο κόσμος και να τα αντιμετωπίζει ως ισάξιά του, όπως και είναι άλλωστε. Να δημιουργηθεί η κατάλληλη υποδομή για την ασφαλή τους διακίνηση και αργότερα εργασία και απασχόληση. Μέρος από τα κονδύλια που παίρνει η χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση ας χρησιμοποιηθεί για τον ιερό αυτό σκοπό. Επίσης, καλό θα ήταν να αποσταλούν εκκλήσεις για βοήθεια σε διεθνείς ανθρωπιστικούς οργανισμούς, όπως η UNISEF.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Να κτιστούν νέα ιδρύματα σύμφωνα με τα πρότυπα του εξωτερικού, τα υπάρχοντα να αναβαθμιστούν, να στελεχωθούν με έμπειρους και ικανούς ανθρώπους. Το μάθημα της Μουσικής πρέπει οπωσδήποτε να προσφέρεται γιατί αυτή εξανθρωπίζει τον άνθρωπο, όπως επίσης πρέπει και τα παιδιά να γεύονται τις χαρές του ομαδικού παιχνιδιού. Να συμμετέχουν συχνά σε ταξίδια και περιπάτους με δεδομένη την ασφάλειά τους φυσικά. Αναντίλεκτα μέσα στο σπίτι και στο σχολείο ας τονιστεί ο άνθρωπος ως αξία και ας προωθηθεί η άσπιλη αγάπη προς αυτόν. Γιατί, όπως έχει πει και ο Μένανδρος, «ως χαρίεν εστ' άνθρωπος, αν άνθρωπος η». Πόσο αξιαγάπητος είναι ο άνθρωπος, όταν είναι πραγματικά άνθρωπος.

Να παρουσιάζονται συχνά θεατρικές παραστάσεις από μαθητές σε παιδικές στέγες και τραγούδια από χορωδίες για να φτερουγίσει η ψυχή και να παίξει με τα ιριδίζοντα χρώματα της πνευματικής βελτίωσης και της σταδιακής καλλιέργειας.

Σε καιρούς πράγματι χαλεπούς, καιρούς στους οποίους ο άνθρωπος είναι περισσότερο «φθορέας» παρά φορέας της ανθρωπιάς, ας ενώσουμε, φίλοι μου, όλοι μας τα χέρια και με οδηγό μας τον ήλιο της αγάπης, της δικαιοσύνης, της ανθρωπιάς ας πορευθούμε στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, που όχι, δεν αποτελεί ουτοπία. Άλλωστε, ζούμε στην εποχή της πραγματοποίησης των ουτοπιών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζοηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλείται στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής Χριστοφόρου Ιωάννα από το Νομό Αττικής, ομιλήτρια της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ (Νομός Αττικής Ενιαίο Λύκειο Αυλώνας): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα, είναι η βία κατά των γυναικών στην οικογένεια.

Η βία είναι μια πολύ σχετική έννοια, που αλλάζει στο χρόνο και στο χώρο. Σήμερα μιλάμε για τις πολιτικές της μηδενικής ανοχής στη βία. Η μηδενική, λοιπόν, ανοχή της βίας σημαίνει ότι απομονώνουμε κάποιες πράξεις, οι οποίες μέχρι τώρα θεωρούνται παραδοσιακά κοινωνικά αποδεκτές και τις ονοματίζουμε ως «βία». Αυτή, όμως, η διαδικασία της ονοματοποίησης προϋποθέτει την αμφισβήτηση ενός συστήματος αξιών, την αμφισβήτηση κοινωνικών δομών και παραδοσιακών στάσεων, αντιλήψεων και καταστάσεων. Είναι μια επανάσταση στο αξιακό μας σύστημα σε κοινωνικό επίπεδο. Έτσι, λοιπόν, παρότι η έννοια της βίας διαφέρει στο χώρο και στο χρόνο, ωστόσο υπάρχουν κάποιες σταθερές, κάποια κοινά σημεία αναφοράς για τον ορισμό της βίας.

Ειδικά για τη βία στην οικογένεια οι σταθερές αυτές αφορούν στα δικαιώματα του παιδιού, στα δικαιώματα της γυναίκας και εν γένει στα δικαιώματα μέσα σε αυτή τη συνολική σφαίρα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Από κανένα ορισμό της ενδοοικογενειακής βίας δεν μπορεί να λείπει το στοιχείο εκείνο που περιλαμβάνει την ανισότητα, τα δύο διαφορετικά επίπεδα εξουσίας και δύναμης. Πάντα υπάρχει ένα επίπεδο που έχει την εξουσία. Είναι αυτός που επιβάλλει τη βούλησή του. Το άλλο επίπεδο είναι αυτός που δέχεται αυτή τη βούληση. Με άλλους όρους θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για δράστη και θύμα.

Η βία σε βάρος των γυναικών στην οικογένεια είναι, δυστυχώς, ένα φαινόμενο διαδεδομένο σε όλες τις κοινωνίες και σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Η εθνικότητα των γυναικών, η ηλικία, τα θρησκευτικά πιστεύω, ακόμα και η κοινωνική τάξη, η μόρφωση ή οι επαγγελματικές γνώσεις δεν παύουν κανένα ρόλο.

Εκτός από τη σωματική, η βία είναι και ψυχολογική, αλλά και οικονομική. Η ψυχολογική και η οικονομική βία δεν καταλήγουν πάντα και σε σωματική, όμως μία σωματικά κακοποιημένη γυναίκα έχει σίγουρα κακοποιηθεί και ψυχολογικά.

Ο κύκλος της βίας έχει σοβαρές μακροχρόνιες συνέπειες τόσο στη σωματική όσο και στην ψυχική υγεία της γυναίκας. Επιφέρει, όμως, κόστος και στον κοινωνικό τομέα της εργασίας και στον οικονομικό τομέα της υγείας.

Στην κλασική νομική θεωρία τα ανθρωπίνια δικαιώματα υπονοούν σχέση ατόμου και κράτους, δηλαδή το κράτος υποχρεούται να σέβεται και να υλοποιεί τα δικαιώματα των ατόμων. Για δεκαετίες, όμως, τα κράτη εμπόδιζαν τη θεώρηση της βίας κατά των γυναικών, άρα και της βίας στην οικογένεια, ως θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έτσι, η κακοποίηση των γυναικών, τα λεγόμενα «εγκλήματα τιμής», οι υποχρεωτικοί γάμοι για γυναίκες και ανήλικα κορίτσια, το κόψιμο των γεννητικών οργάνων των κοριτσιών και των γυναικών, η αιμομιξία και το κάψιμο των γυναικών μετά το θάνατο του άνδρα τους, η στέρηση τροφής από τα κορίτσια, η υποχρεωτική έκτρωση θηλυκών εμβρύων, η σεξουαλική κακοποίηση των κοριτσιών και άλλα τέτοια φαινόμενα, ξέφυγαν από κάθε έννοια κρατικής ευθύνης.

Η δικαιολογία των κρατών ήταν –και σε άλλες περιπτώσεις παραμένει– ότι οι πρακτικές αυτές λαμβάνουν χώρα στην ιδιωτική σφαίρα, ότι είναι θέματα ιδιωτικής ζωής, ότι το κράτος δεν μπορεί, δήθεν, να υπεισέλθει στα «προσωπικά δεδομένα» και ότι στο κάτω-κάτω πολλά από αυτά τα φαινόμενα είναι ζητήματα εθίμων, θρησκείας, ή ακόμα και κουλτούρας και ταυτότητας.

Ο πιο σημαντικός, πιστεύω, στόχος για τον 21ο αιώνα, είναι να βρούμε τρόπους να μειώσουμε τη βία κατά των γυναικών και όχι μόνο να την καταστήσουμε φανερή, αλλά να την αντιμετωπίσουμε σοβαρά.

Κάποιοι τρόποι που προτείνω, είναι οι εξής:

Άσκηση πίεσης στους κρατικούς φορείς για τη δημιουργία της αναγκαίας υποδομής για την πρόληψη του φαινομένου, στήριξη των γυναικών που έχουν υποστεί βία και τιμωρία των δραστών.

Θέσπιση επαρκούς νομικού πλαισίου για το θέμα της οικογενειακής βίας.

Προτείνω, επίσης, να συνεχιστεί η καμπάνια βασικής νομικής επιμόρφωσης του γυναικείου πληθυσμού για τα δικαιώματά του σε περιπτώσεις οικογενειακής βίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κυρία **Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα**)

Παράλληλα προτείνω τη δημοσιοποίηση του προβλήματος ώστε να αναγνωρισθεί το μέγεθος και η έκτασή του. Στη δημοσιοποίηση να εμπλακούν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Είναι απαραίτητη όμως και η καθιέρωση της διδασκαλίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης ώστε να επιτευχθεί η κατάργηση των στερεότυπων ρόλων και οι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Ιδιαίτερα στη βαθμίδα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, αλλά και της επαγγελματικής κατάρτισης, είναι αναγκαία καθιέρωση της επιμόρφωσης στα θέματα της ισότητας των δύο φύλων.

Πρέπει παράλληλα με την τεχνολογική εξέλιξη της εποχής μας να αποδώσουμε ιδιαίτερη σημασία και να αφυπνιστούμε για την καταπολέμηση της σωματικής, ψυχολογικής και σεξουαλικής βίας. Κανένας μας δεν πρέπει να αισθάνεται ασφαλής εάν έστω και μία γυναίκα κακοποιείται.

Τέλος, θα ήθελα να απευθυνθώ σε όλους τους Υπουργούς και τους Βουλευτές που παρευρίσκονται και να τους πω ότι όλα αυτά που λέγονται τώρα εδώ λέγονται από στόματα νέων, αλλά δεν παύουν να είναι απόψεις ανθρώπων με φαντασία και όραμα. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να κάνετε πράξη τις προτάσεις μας γιατί εμείς θέλουμε ένα καλύτερο αύριο σε έναν καλύτερο κόσμο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Ελένη Χαροπούλου από το Νομό Ξάνθης ως ομιλήτρια από την επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης, 1ο Ε.Α. Ξάνθης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι-Βουλευτές, κατοικώ στην Ξάνθη, μια πόλη της Βορειοανατολικής πλευράς της Ελλάδας στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Θράκης. Είναι ένας τόπος αρκετά παραμελημένος τουριστικά, παρά το γεγονός ότι διαθέτει πολλές φυσικές ομορφιές. Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι η Ξάνθη δεν είναι γνωστή ιδιαίτερα στους ανθρώπους της Νότιας Ελλάδας. Αναρωτιέμαι ποια είναι η γνώση των Ελλήνων για τους Έλληνες και την Ελλάδα; Ποια είναι η φροντίδα των πολιτικών αρχών για τις ακριτικές μας περιοχές;

Το ότι συμβιώνουμε ομαλά με τη μουσουλμανική και με άλλες μειονότητες δεν είναι λόγος που πρέπει να δημιουργεί διαχωριστικές γραμμές. Στην περιοχή μου το μουσουλμανικό στοιχείο και κυρίως αυτό της υπαίθρου δεν είναι ιδιαίτερα μορφωμένο. Το αποτέλεσμα είναι ότι το πολιτιστικό επίπεδο του τόπου είναι διαφοροποιημένο, υποδεέστερο από αυτό άλλων αμιγώς ελληνόφωνων περιοχών. Όμως, στοιχεία που φαίνονται ότι διαφοροποιούν μπορούν να γίνουν η αρχή του ενδιαφέροντος γι' αυτή την περιοχή. Αρχεί να ασχοληθούν περισσότερο με την προβολή της τα Μ.Μ.Ε., τα οποία αφιερώνουν το μεγαλύτερο χρόνο τους σε ό,τι αφορά τις μεγάλες πόλεις και, κυρίως, την Αθήνα, ενώ είναι υποτονικά στην παρουσίαση των προβλημάτων της μακρινής περιφέρειας. Γιατί να μη δοθεί έμφαση στην προβολή της φυσικής ομορφιάς του αρχαιολογικού μας χώρου των Αβδήρων που για χρόνια παραμένει αναξιοποίητος;

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η στέρηση γνήσιας πνευματικής τροφής. Λίγα τα θεατρικά έργα και αυτά επιθεωρήσεις. Ίσως, η ανυπαρξία ενός άξιου πνευματικού κέντρου που θα φιλοξενήσει τέτοιες εκδηλώσεις να ενισχύει το πρόβλημα.

Ένα άλλο θέμα που μας απασχολεί είναι ο ρατσισμός. Με την είσοδο και την εγκατάσταση μεταναστών και προσφύγων στην περιοχή μας δημιουργείται η αίσθηση ότι θα αλλοιωθούν οι παραδόσεις μας και ότι θα νοθευτεί η φυλή και η θρησκεία μας, ότι θα αυξηθεί η εγκληματικότητα και η ανεργία εξαιτίας της φθηνής εργασίας των μεταναστών. Οι αντιλήψεις αυτές κάνουν τα παιδιά των μειονοτήτων να μη νοιώθουν γνήσια Ελληνόπουλα, παρόλη την καλή προς αυτά μεταχείριση.

Επιπλέον, είναι πολύ δύσκολη για τα περισσότερα παιδιά των μειονοτήτων η ομαλή ένταξη στο σχολικό σύστημα και γενικότερα στη μαθησιακή διαδικασία. Κατανοώ τη δυσκολία για την επίλυση χρόνιων προβλημάτων. Όμως, αν υπάρξει στενότερη συνεργασία ανάμεσα στους πολιτικούς φορείς και στην τοπική αυτοδιοίκηση ίσως να γίνει μια ελπιδοφόρα αρχή.

Η ίδρυση ενός σημαντικού πνευματικού και πολιτιστικού κέντρου στην περιοχή μου με τέτοια αίγλη που θα προσελκύει πνευματικούς και πολιτικούς φορείς της πρωτεύουσας ή άλλων περιοχών θα αναβαθμίσει σημαντικά τον τόπο μου.

Στην πόλη μου οι Θρακικές λαογραφικές γιορτές, οι γιορτές της παλιάς Πόλης, το Χατζηδάκειο Φεστιβάλ, θα μπορούσαν να ενισχυθούν με περισσότερα κρατικά κονδύλια και να μην εναπόκεινται μόνο στην καλή διάθεση των συμπολιτών μου ως προς τη διοργάνωση και την προβολή.

Η χρηματοδότηση τοπικών πολιτιστικών προγραμμάτων, η διοργάνωση σεμιναρίων και εκθέσεων, η πρόσκληση και φιλοξενία σημαντικών προσώπων από το χώρο της Επιστήμης, των Γραμμάτων και της Τέχνης ή η χρηματοδότηση κάποιου ΔΗΠΕΘΕ, θα λειτουργούσε σαν ασπίδα ενάντια στα

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ανθελληνικά σχόλια περί αφελληνισμού του τόπου μας. Χρήματα χρειάζεται και ο αρχαιολογικός θησαυρός της περιοχής για να ανασκαφεί από τις τούμπες.

Η ίδρυση βιομηχανικών ή άλλων μονάδων θα δώσει εργασία στους άνεργους ώστε να εκλείψουν φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας. Είναι έκδηλη η δυσαρέσκεια συμπολιτών μου που τα παιδιά τους ξενιτεύονται για να δουλέψουν, ενώ, απεναντίας προσλαμβάνονται σε εργασιακούς χώρους, όπως σε νοσοκομεία, μετανάστες.

Όσο για τους μαθητές που δεν ξέρουν καλά την ελληνική γλώσσα και γραφή, πρέπει να λειτουργήσουν τμήματα σταδιακής ένταξης στον πυρήνα της τάξης. Καλό θα είναι να μη χρησιμοποιούνται όλοι αυτοί οι άνθρωποι ως λεία για τον κάθε ψηφοθήρα πολιτικό που τους τάζει υποσχέσεις οι οποίες θα μείνουν για πολύ καιρό «στα αζήτητα». Επιτέλους, πρέπει να αποκατασταθεί η σχέση κράτους και πολίτη. Κάθε αρχή την κατοικεί ένα θαύμα και ξέρουμε πως σ' αυτόν τον τόπο το θαύμα λειτουργεί ακόμα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Παρακαλείται τώρα η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Τουρουντζή από την Α΄ Θεσσαλονίκης να μιλήσει εκ μέρους του δευτέρου Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΡΟΥΝΤΖΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, για να μη χρονοτριβούμε, μπαίνω κατευθείαν στο θέμα που αφορά τα παιδιά που ζουν και μεγαλώνουν σε ένα ίδρυμα. Η ευαισθητοποίησή μου και το κίνητρο να ασχοληθώ με αυτό το θέμα πηγάζει από την προσωπική μου εμπειρία.

Έζησα σε ίδρυμα 13 χρόνια και τώρα που είμαι έξω σε ανάδοχη οικογένεια και έχω αποϊδρυματοποιηθεί αναρωτιέμαι, πώς κατάφερα να ζήσω εκεί μέσα. Αν και λίγο αργά, έχω καταλάβει πως αυτό που γινόταν μέσα στο ίδρυμα ήταν να δημιουργήσουν μια απόλυτη απομόνωση γι' αυτά τα παιδιά. Αυτοί οι άνθρωποι εκεί μέσα έχουν καταφέρει να μεταδώσουν τον όγκο τους στα παιδιά και αυτά με τη σειρά τους να αυτό-οικτιρίζονται, πιστεύοντας πως, έτσι, θα μπορούσαν να έχουν κάποιες παροχές. Αυτό που χρειάζονται όμως αυτά τα παιδιά δεν είναι μόνο τα υλικά αγαθά. Κατ' αρχήν χρειάζονται και θέλουν αγάπη, εμπιστοσύνη, ειλικρίνεια, υπομονή και επιμονή. Άρα, θα πρέπει τα ιδρύματα να τροφοδοτούνται με ανθρώπους, οι οποίοι θα μπορούν και θα θέλουν να φροντίσουν αυτά τα παιδιά που ζουν εκεί μέσα παιδιά που ο ψυχικός τους κόσμος είναι σχεδόν κατεστραμμένος. Αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν υπομονή και, επίσης, να διαθέτουν απεριόριστη αγάπη για τα παιδιά που ξαφνικά κάποιος ή κάποιος αποφάσισαν χωρίς λόγο και αιτία να κόψουν τα φτερά τους. Είναι άδικο. Πιστεύω πως πρέπει να τους δοθεί μεγάλη αγάπη για να μπορέσουν να επουλώσουν τις τραυματισμένες τους ψυχές. Τους αξίζει.

Αυτός πρέπει να είναι ο κυριότερος στόχος των ανθρώπων που θα αποφασίσουν να δουλέψουν με αυτά τα παιδιά και πρέπει να είναι η προτεραιότητά τους, και όχι αν θα πάρουν το προεδρείο του διοικητικού συμβουλίου των ιδρυμάτων ή κάποια χρήματα παραπάνω. Δυστυχώς, όμως, το Διοικητικό Συμβούλιο του δικού μου ιδρύματος αποτελείται, και νομίζω, έτσι γίνεται στα περισσότερα, από γυναίκες που αποφάσισαν ξαφνικά να κάνουν κάτι καλό στη ζωή τους μήπως και κερδίσουν μια θέση στον παράδεισο. Δεν μπορούν, λοιπόν, τα ιδρύματα να λειτουργούν με ανθρώπους που δεν είναι ικανοί να κάνουν ανατροπές. Απαιτείται η δουλειά τους να είναι ουσιαστική και χρειάζεται μεγάλη προσοχή σε λεπτομέρειες γιατί έχουν να κάνουν με τραυματισμένες και φοβισμένες ψυχές.

Εάν βγουν αυτά τα παιδιά έξω στην κοινωνία μας χωρίς να έχουν επουλώσει τις πληγές τους, δεν θα ήθελα και δεν θέλω να σκεφτώ πώς μπορούν να καταλήξουν.

Τα παιδιά αυτά δεν έχουν ανάγκη από τον οίκτο κανενός. Θέλουν ένα ίδρυμα, ένα σπιτικό το οποίο θα λειτουργήσει σαν μία μεγάλη οικογένεια και δεν θα κλείνει τα Σαββατοκύριακα, τα Χριστούγεννα, το Πάσχα ή το καλοκαίρι και έτσι αυτά θα μένουν στα αζήτητα. Το ζήσαμε και αυτό και ευτυχώς με την παρέμβαση ορισμένων ανθρώπων λύθηκε κατά κάποιο τρόπο. Τουλάχιστον αυτό! Για χρόνια στο ίδρυμα είχαμε μία ψυχολόγο η οποία ερχόταν μία φορά την εβδομάδα. Ποιον να προλάβει να δει ή να ακούσει; Αυτά τα παιδιά χρειάζονται μία γυναίκα ψυχολόγο η οποία θα εμπνέει εμπιστοσύνη στα παιδιά και θα μπορεί να ξοδεύει πολύ από το χρόνο της για να μπορεί να βοηθήσει αυτά τα παιδιά όσο περισσότερο γίνεται με σωστό τρόπο.

Για το λόγο αυτό, απευθύνομαι σε εσάς γιατί πιστεύω ότι είστε άνθρωποι που μπορούν να κάνουν ανατροπές. Ασχοληθείτε με τα ιδρύματα, ελέγξτε το προσωπικό τους. Πώς λειτουργούν άραγε αυτά τα ιδρύματα; Τι κάνουν αυτά τα παιδιά μόλις βγουν από εκεί μέσα; Και στο κάτω-κάτω, εάν δεν μπορείτε να τα λειτουργήσετε, κλείστε τα και προωθήστε το θεσμό της αναδοχής. Υπάρχουν τόσες οικογένειες που θέλουν να υιοθετήσουν παιδιά. Προωθήστε, λοιπόν, αυτό το θεσμό της αναδοχής που για πολλούς είναι ένας αγώνας και διευκολύνετε αυτή τη διαδικασία, τη διαδικασία της ανάδοξης οικογένειας.

Εγώ βρίσκομαι σε ανάδοχη οικογένεια. Η ανάδοχη μητέρα μου έδωσε το δικό της αγώνα και τα κατάφερε. Γι' αυτό λοιπόν θεωρώ ότι είναι άσκοπο να ταλαιπωρείτε αυτούς τους ανθρώπους. Το λέω ξανά: Προωθήστε αυτό το θεσμό και διευκολύνετε τη διαδικασία του. Βλέπετε πού έφτασα εγώ! Εδώ στο Βήμα, απέναντί σας! Γιατί να μην έχουν αυτήν την ευκαιρία και τα υπόλοιπα παιδιά; Όσο ήμουν στο ίδρυμα ούτε καν είχα ονειρευτεί πως θα μπορούσα εγώ να φτάσω εδώ στη Βουλή. Και αυτό χάρη στη βοήθεια της ανάδο-

χης μητέρας μου και κάποιων ανθρώπων που με έχουν στηρίξει στη ζωή.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τα παιδιά και την Πρόεδρο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων για τη συμπαράσταση και τη βοήθειά τους μέσω του διαλόγου που είχαμε στις συνεδριάσεις μας και ευελπιστώ ότι θα οδηγηθούμε στη λύση αυτού του σημαντικού προβλήματος.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Καλούμε τώρα στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Ανδρέα Χρίστου από τη Λευκωσία της Κύπρου ως ομιλητή του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ (Ν. Λευκωσίας, Λύκειο Αγ. Γεωργίου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Καμπανέλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, είναι γεγονός ότι πολλές φορές γινόμαστε μάρτυρες μιας σκληρής και άنيσης αντιμετώπισης των ατόμων που έχουν «αδικηθεί» από τη φύση ή την κοινωνία από τους «φυσιολογικούς» ανθρώπους. Έχουμε δημιουργήσει τα δικά μας όρια και περιθώρια και τοποθετούμε εκεί κατά συνείδηση, ασυνείδησία, θα έλεγα καλύτερα, όποιον σύμφωνα με τα κριτήριά μας -επιστημονικά ή μη- δεν τα τηρεί.

Βλέποντας, δηλαδή, τους μουσουλμάνους, τους Αλβανούς, τους τσιγγάνους, τους ναρκομανείς και τα άτομα με ειδικές ικανότητες –αν μου επιτρέπετε να μιλώ γι' αυτά τα άτομα με τόσο ρατσιστικό τρόπο- βάζουμε στο πρόσωπό τους μία επιγραφή: «Μακριά από αυτούς»!

Σε έρευνα που διενήργησα στο Λύκειο όπου φοιτώ σε μορφή ερωτηματολογίου περί των ατόμων με ειδικές ικανότητες, κατέληξα στις εξής απαντήσεις και συμπεράσματα: Πρωτίστως, ήταν ενθαρρυντικό το γεγονός ότι το 97% των συμμαθητών μου γνώριζαν τι εννοούμε με τον όρο «άτομα με ειδικές ικανότητες». Μόνο όμως το 48% γνώριζε τέτοια άτομα, εκ των οποίων το 13% αποφάνθηκε ότι δεν θα ήθελε να γνωρίσει τέτοια άτομα, γιατί δεν ήταν έτοιμο να υποβληθεί σε οποιαδήποτε ψυχολογική πίεση. Αξιοσημείωτο δε ήταν το γεγονός ότι το 38% των ερωτηθέντων αγνοούσε αν αυτά τα άτομα μπορούν να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο.

Ακόμα αξίζει να αναφερθεί το γεγονός ότι το 43% δεν γνώρισε τη στάση του κράτους απέναντι στα άτομα αυτά. Το γενικό συμπέρασμα ήταν ότι δυστυχώς ένα αρκετά σημαντικό ποσοστό των νέων θεωρεί τα άτομα με ειδικές ικανότητες ανάκαινα να λειτουργήσουν ως φυσιολογικά όντα με δικαίωμα συνεργασίας και προπάντων στη ζωή. Και, όμως, τόσο αυτοί όσο και οι ναρκομανείς αλλά και μειονότητες, οι τσιγγάνοι, οι Μουσουλμάνοι και οι Αλβανοί περιμένουν μια αγκαλιά με καρδιά ανοιχτή να τους δεχτεί και να τους βοηθήσει.

Συχνά ακούμε για την επανένταξη των ατόμων αυτών, ξεχνώντας όμως, πως αυτά τα άτομα είναι ήδη ενταγμένα στο κοινωνικό σύνολο. Το μόνο που χρειάζεται είναι να πάψουμε να τους περιθωριοποιούμε.

Ας πάψει, επιτέλους, η χειραγώγησή μας από το ωμό συμφέρον και ας δώσουμε εμείς οι «φυσιολογικοί» άνθρωποι απλόχερα την αγάπη και την στοργή μας σε αυτούς τους δήθεν διαφορετικούς με την είσοδό τους στα σχολεία μας, με τη μη περιθωριοποίηση των ατόμων με ειδικές ικανότητες και, τέλος, με τον μη εγκλεισμό των ναρκομανών. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε θερμά και τον τελευταίο ομιλητή από την Κύπρο. Έτσι, φτάσαμε αισίως στο τέλος της συζήτησης. Περαιτώθηκε δηλαδή η συζήτηση επί των εκθέσεων και προτάσεων των Επιτροπών και θα προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες.

Πρώτα θα ψηφίσουμε την αρχή της Σύνοψης Κειμένων, όπως τελικά διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, δηλαδή τη Σύνοψη Κειμένων, την οποία γνωρίζετε και επί της οποίας έγινε η συζήτηση και έγιναν βελτιώσεις και διαγραφές.

Σας ερωτώ λοιπόν επί της αρχής αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της Σύνοψης Κειμένων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων, να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι).

Οι μη αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων να σηκωθούν.

(Δεν σηκώθηκε κανένας).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό θα γίνει η ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε στις Επιτροπές και των προτάσεων που διατυπώθηκαν και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές σας.

Τίθεται πρώτα σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε Επιτροπής με τις αρχικές θέσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά τις προτάσεις που έγιναν δεκτές και γνωρίζετε.

Σας ερωτώ εάν δέχεσθε τις προτάσεις του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν .

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ομοφώνως, και κατά θέμα, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία. Έτσι, έληξαν και οι ψηφοφορίες.

Πριν αποχαρτισθούμε, αγαπητοί φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να εκφράσω μερικές σκέψεις και ορισμένες ευχαριστίες που πρέπει όλοι να διατυπώσουμε για όσους βοήθησαν και συνέβαλαν στην επιτυχία αυτής της Συνόδου.

Η αίσθησή μας είναι ότι οι εργασίες της φετινής Συνόδου επιβεβαίωσαν την πεποίθηση όλων μας ότι η νέα γενιά της πατρίδας μας είναι σε θέση να εγγυηθεί την ουσιαστική λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και ότι το μέλλον της πατρίδας μας που βρίσκεται στα χέρια της θα είναι δημιουργικό και προοδευτικό. Αυτό προέκυψε από την ποιότητα των συζητήσεων, από τον προβληματισμό που εκθέσατε αβίαστα σε όλες τις συζητήσεις και, κυρίως, από τη ζωντάνια των παρεμβάσεών σας κατά τη διάρκεια των εργασιών. Ειδικά γι' αυτήν τη ζωντάνια και αυτόν τον αυθορμητισμό σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα εμείς οι μεγάλοι Βουλευτές, γιατί πήραμε από εσάς και δύναμη και κουράγιο και, κυρίως, πήραμε τα κατάλληλα ερεθίσματα για να ενσωματώσουμε στο πολιτικό μας έργο τις προτάσεις σας και τις επιθυμίες σας.

Ασφαλώς τα Πρακτικά όλων των συζητήσεων –Επιτροπών και Ολομελείας– θα εκτυπωθούν, θα διανεμηθούν στους Βουλευτές, στην Κυβέρνηση και σε όλους τους παράγοντες οι οποίοι μπορούν να συμβάλουν, ώστε αυτές οι γόνιμες σκέψεις –όσες είναι πραγματοποιήσιμες– να μπουν στην οδό της πραγματοποίησης. Γι' αυτό σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Νομίζω ότι και εσείς και εμείς, όλοι μαζί, πρέπει να ευχαριστήσουμε ορισμένους που δούλεψαν ιδιαίτερα και συνέβαλαν στην επιτυχία αυτού του εγχειρήματος. Γι' αυτό θέλω να ευχαριστήσω εκ μέρους σας και όλων μας πολύ θερμά το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδας και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου με τα οποία συνεργαζόμαστε.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε όλοι μαζί τα είκοσι οκτώ χιλιάδες περίπου παιδιά που μετείχαν στο πρόγραμμα...

(Χειροκροτήματα)

...από τους οποίους προέκυψαν οι τριακόσιοι πενήντα που συμμετέχουν στη «Βουλή των Εφήβων».

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Ευχαριστούμε πολύ θερμά τους γονείς σας που σας ενθάρρυναν και δεν εφείσθησαν κόπων για να σας συνοδέψουν.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε, επίσης, όλους τους εκπαιδευτικούς που συνέβαλαν στο έργο αυτό...

(Χειροκροτήματα)

... τους καθηγητές-συνδέσμους, που συνοδεύουν τους μαθητές...

(Χειροκροτήματα)

... τους εκπαιδευτικούς που έχει διαθέσει το Υπουργείο Παιδείας στη Βουλή για την εφαρμογή των εκπαιδευτικών προγραμμάτων...

(Χειροκροτήματα)

... και φυσικά, με μία λέξη, όλους τους εκπαιδευτικούς, από όλη την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε θερμά τον Γενικό Γραμματέα της Βουλής, καθηγητή κ. Γιώργο Καραπατζό, που κάθεται πλάι μου...

(Χειροκροτήματα)

... γιατί πραγματικά επέβλεψε με μεγάλη προσοχή την προετοιμασία και τη διεξαγωγή των εργασιών μας.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, ευχαριστούμε τον καθηγητή κ. Παναγιώτη Τζωρτζόπουλο, Πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής...

(Χειροκροτήματα)

... Πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων, που είχε και την ευθύνη αυτής της διοργάνωσης.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε θερμά τον Πρόεδρο της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», τον αγαπημένο μας κ. Ιάκωβο Καμπανέλλη.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν με ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε όλα τα μέλη της Επιτροπής που εργάστηκαν και βρίσκονται, επίσης, μαζί μας.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε τώρα ορισμένες υπηρεσίες, οργανισμούς και ιδιώτες, που συμβάλλουν ποικιλοτρόπως στην επιτυχία του προγράμματος.

Ευχαριστούμε την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση...

(Χειροκροτήματα)

... τα Ελληνικά Ταχυδρομεία...

(Χειροκροτήματα)

... την Ολυμπιακή Αεροπορία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας...

(Χειροκροτήματα)

... τα στρατιωτικά νοσοκομεία, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και Τροχαία.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το Λύκειο Ελληνίδων για τη θαυμάσια βραδιά που μας πρόσφερε στο Ηρώδειο...

(Χειροκροτήματα)

... και φυσικά –και κατ' επέκταση– ευχαριστούμε το Υπουργείο Πολιτισμού και το Ελληνικό Φεστιβάλ για την

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

παραχώρηση του Ωδείου.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε και όλους τους άλλους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς που προβάλλουν το Πρόγραμμα και τα σχετικά ενημερωτικά μηνύματα...

(Χειροκροτήματα)

...τον περιοδικό Τύπο και τους δημοσιογράφους που συμβάλλουν στην ενημέρωση της κοινής γνώμης για το πρόγραμμά μας.

(Χειροκροτήματα)

Άφησα τελευταίο το προσωπικό της Βουλής και τη Φρουρά της Βουλής...

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν)

...που ήσαν πάντα και πανταχού παρόντες.

(Χειροκροτήματα)

Αμέσως τώρα θα κλείσουμε με τον Εθνικό Ύμνο και κατά την έξοδό σας από την πόρτα αυτή θα σας δοθεί ένα μι-

κρό αναμνηστικό δώρο και μία τσάντα από τη «Βουλή των Εφήβων» για να θυμάστε...

(Χειροκροτήματα)

Αγαπημένα μας παιδιά, σας εύχομαι από την καρδιά μου –διερχομένου και τα αισθήματα όλης της Βουλής των Ελλήνων στο σύνολό της– κάθε πρόοδο και καλή τύχη.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Κλείνοντας, σας παρακαλώ να ψάλλουμε όλοι μαζί τον Εθνικό Ύμνο.

(Ψάλλεται ο Εθνικός Ύμνος)

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

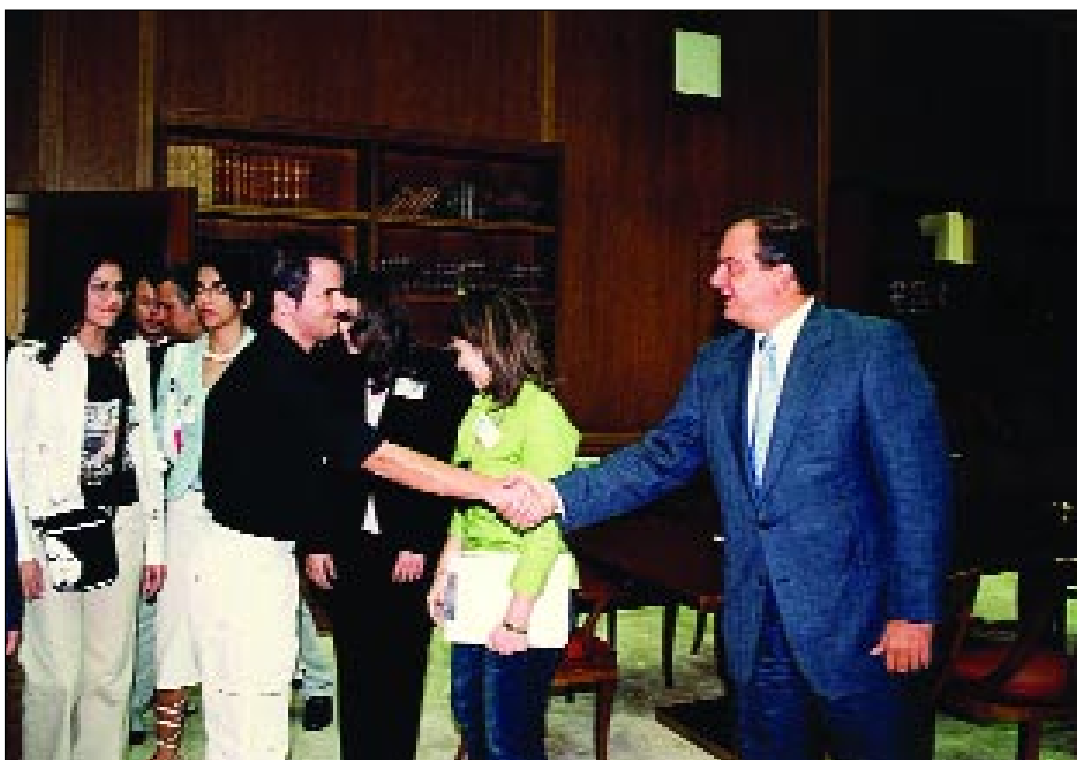
Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 14.12

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

*Ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής
συγγαίρει τους εισηγητές των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων».*

«Εφηβοι Βουλευτές» ξεναγούνται στα μνημεία της Ακρόπολης.

Πέντε χιλιάδες θεατές παρακολούθησαν τη μουσικοχορευτική εκδήλωση του Λυκείου των Ελληνίδων στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού (10/9/2004).

Η Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα ανάμεσα σε νέους και παλαιούς «Εφήβους Βουλευτές» στη δεξίωση που δόθηκε προς τιμήν τους στο προαύλιο του κτιρίου του Κοινοβουλίου.

Χαρούμενο στιγμιότυπο από τη δεξίωση που δόθηκε προς τιμήν των «Εφήβων Βουλευτών» της Θ' Συνόδου στο προαύλιο του κτιρίου του Κοινοβουλίου.

Η Πρόεδρος της Βουλής κα. Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα προσφέρει αναμνηστικά και εκδόσεις της Βουλής στους 350 «Έφηβους Βουλευτές» μετά τη λήξη των εργασιών της Θ' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Ευρύτατη δημοσιότητα πήραν οι εργασίες της 9ης Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, τόσο από τον Τύπο όσο και από τα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με ρεπορτάζ, άρθρα, σχόλια και φωτογραφίες.

Όπως κάθε χρόνο, στον Τόμο αυτό παρατίθεται ένα αντιπροσωπευτικό απάνθισμα από τα δημοσιεύματα του Τύπου, όπου καταγράφεται το ζωνρό ενδιαφέρον για τις εργασίες του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της Βουλής και η θετική προσέγγιση του πρωτοποριακού θεσμού.

